

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 10.10.2019 με την εξής σύνθεση: Μαρία-Ελένη Σιδέρη, Πρόεδρος και Εισηγήτρια, Σταυρούλα Κουρή και Ελισάβετ Αλαγιαλόγλου, Μέλη.

Για να εξετάσει: α) την από 05.09.2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/1105/06.09.2019 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης [εφεξής πρώτη προσφεύγουσα] και

β) την από 05.09.2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/1107/06.09.2019 της προσφεύγουσας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης [εφεξής δεύτερη προσφεύγουσα].

Κατά της εταιρείας με την επωνυμία
[εφεξής αναθέτων φορέας] και

1. Της παρεμβαίνουσας επί της πρώτης Προσφυγής εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης [εφεξής πρώτη παρεμβαίνουσα].

2. Της παρεμβαίνουσας επί της δεύτερης Προσφυγής εταιρείας με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης [εφεξής δεύτερη παρεμβαίνουσα].

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Μαρία-Ελένη Σιδέρη.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο**

1. Επειδή, με τις ως άνω Προδικαστικές Προσφυγές οι προσφεύγουσες επιδιώκουν όπως ακυρωθεί το υπ' αριθμ.-5908/05.08.2019 Πρακτικό της Επιτροπής Διεξαγωγής του Διαγωνισμού, όπως εγκρίθηκε από το Γενικό Διευθυντή Επιχειρησιακών Λειτουργιών και κοινοποιήθηκε με το υπ' αριθμ. 6241/26.08.2019 έγγραφο της αναθέτουσας αρχής, στο πλαίσιο της υπ' αριθμ. Διακήρυξης, με αντικείμενο την «.....». Ειδικότερα, η πρώτη προσφεύγουσα επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης κατά το μέρος που απέρριψε την προσφορά της ως τεχνικά μη αποδεκτή και η δεύτερη προσφεύγουσα επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης αφενός κατά το μέρος που αφενός έκρινε τυπικά απαράδεκτη την προσφορά της και αφετέρου κατά το μέρος που έκρινε τυπικά παραδεκτή την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, ενώ επικαλείται περαιτέρω νέους λόγους απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

2. Επειδή, με την υπ' αριθμ. Διακήρυξη προκηρύχθηκε ανοιχτός, ηλεκτρονικός Διαγωνισμός άνω των ορίων, με αντικείμενο την «.....», προϋπολογισθείσας αξίας 1.976.880,00€ πλέον δικαιώματος προαίρεσης ύψους 988.440,00€ (ήτοι συνολικά 2.965.320,00€) πλέον ΦΠΑ και κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής σε ευρώ ανά απαρτία (η προϋπολογισθείσα αξία της απαρτίας Α ανέρχεται σε 1.660.560,00€ και της απαρτίας Β σε 316.320,00€). Η εν λόγω Διακήρυξη εστάλη για δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 01.06.2018 και καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων

Αριθμός απόφασης: 1231, 1232 /2019

Συμβάσεων στις 05.06.2018 με ΑΔΑΜ:..... Η διαγωνιστική διαδικασία διενεργείται σε δύο στάδια, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «sourceONE» της εταιρείας «cosmoONE». Ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε αρχικά η 23.07.2018, η οποία παρατάθηκε για τις 06.09.2018 και ώρα 12.00 μ. με το Συμπλήρωμα Νο 1 της Διακήρυξης (ΑΔΑΜ:.....), για την 24.09.2018 και ώρα 12.00 μ. με το Συμπλήρωμα Νο 2 (ΑΔΑΜ:.....) και, τελικώς, για την 01.10.2018 και ώρα 12.00 μ. με το Συμπλήρωμα Νο 3 (ΑΔΑΜ:.....). Στη διαγωνιστική διαδικασία συμμετείχαν τρεις οικονομικοί φορείς (....., και). Με το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΔ 906/28.01.2019 έγγραφο, το οποίο αναρτήθηκε στην ηλεκτρονική πλατφόρμα διενέργειας του διαγωνισμού στις 30.01.2019 ζητήθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 15 της Διακήρυξης, διευκρινίσεις από την εταιρεία, τις οποίες η τελευταία παρείχε με το από 05.02.2019 έγγραφο, το οποίο αναρτήθηκε αυθημερόν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα διενέργειας του διαγωνισμού. Με την υπ' αριθμ. 5908/05.08.2019 απόφαση του αρμόδιου αποφαινόμενου οργάνου, η οποία συνιστά και την προσβαλλόμενη πράξη, η προσφορά της απορρίφθηκε ως τυπικά μη αποδεκτή, ενώ οι προσφορές των οικονομικών φορέων και απορρίφθηκαν ως τεχνικά μη αποδεκτές.

3. Επειδή, για την άσκηση των ανωτέρω Προδικαστικών Προσφυγών προκύπτει πως έχουν προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί αντίστοιχα, τα ηλεκτρονικά παράβολα υπέρ Ελληνικού Δημοσίου με κωδικούς: α), ποσού ευρώ οκτώ χιλιάδων τριακοσίων πέντε (€8.305,00) από την πρώτη προσφεύγουσα και β), ποσού ευρώ δεκατεσσάρων χιλιάδων οκτακοσίων είκοσι έξι και εξήντα λεπτών (€14.826,60) από τη δεύτερη προσφεύγουσα, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1-2 του Ν. 4412/2016 (ΦΕΚ Α' 147) και 5 παρ. 1-2 του Π.Δ. 39/2017 (ΦΕΚ Α' 64). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η πρώτη προσφεύγουσα έχει υποβάλει

προσφορά μόνο για τα είδη της απαρτίας Α, ενώ η δεύτερη προσφεύγουσα έχει υποβάλει προσφορά και ασκεί την προσφυγή της και για τις 2 απαρτίες (Α και Β). Ωστόσο, η δεύτερη προσφεύγουσα έχει υπολογίσει και καταβάλει παράβολο όχι μόνο επί της προϋπολογισθείσας αξίας των 2 απαρτιών αλλά και επί του δικαιώματος προαίρεσης, για το οποίο έχει κριθεί ότι δεν συμπεριλαμβάνεται στον υπολογισμό του παραβόλου, καθώς είναι αβέβαιο αν και μέχρι ποιου ύψους θα ασκηθεί το δικαίωμα αυτό (ΔΕφΚομ Ν43/2017, ΣτΕ ΕΑ 187/2017, 10/2017). Για τον λόγο αυτό θα πρέπει σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από την κρίση επί της προσφυγής της, να της επιστραφεί το επιπλέον ποσό των 4.942,60€ ως αχρεωστήτως καταβληθέν.

4. Επειδή, η ΑΕΠΠ είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του αντικείμενου αλλά και του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού (εκ ποσού 1.976.880,00€ πλέον δικαιώματος προαίρεσης και ΦΠΑ), σύμφωνα με τα άρθρα 1 περ. α) του Π.Δ. 39/2017 και 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 Ν. 4487/2016 (ΦΕΚ Α' 116), δεδομένου πως η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία ξεκίνησε μετά την 26.06.2017.

5. Επειδή, οι Προδικαστικές Προσφυγές έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκαν εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) του Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Π.Δ. 39/2017, ήτοι εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στις προσφεύγουσες, η οποία έγινε με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων (μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «sourceONE» της εταιρείας «cosmoONE») στις 26.08.2019.

6. Επειδή, οι προσφεύγουσες θεμελιώνουν, κατ' αρχήν, έννομο συμφέρον για την άσκηση των υπό κρίση Προσφυγών, καθώς δραστηριοποιούνται στον τομέα που αποτελεί το αντικείμενο της υπό ανάθεση προμήθειας και έχουν υποβάλει προσφορά, με αποτέλεσμα να υφίστανται βλάβη από την απόρριψη των προσφορών τους. Περαιτέρω, όσον αφορά το

έννομο συμφέρον της δεύτερης προσφεύγουσας να προβάλει και νέους λόγους απόρριψης της προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, αυτό θα εξεταστεί αναλυτικά και ειδικά κατωτέρω.

7. Επειδή, η Παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με την οποία επιδιώκει την απόρριψη της πρώτης Προσφυγής, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στον διαδικτυακό τόπο του Διαγωνισμού (ηλεκτρονική πλατφόρμα «sourceONE» της εταιρείας «cosmoONE») την 16.09.2019 και κοινοποιήθηκε αυθημερόν στην ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, έλαβε δε αριθμό 964. Ειδικότερα, κατατέθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και 7 του Π.Δ. 39/2017, ήτοι εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της πρώτης Προδικαστικής Προσφυγής στην πρώτη παρεμβαίνουσα, η οποία έγινε με ηλεκτρονικά μέσα (μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «sourceONE» της εταιρείας «cosmoONE») την 06.09.2019. Η πρώτη παρεμβαίνουσα έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της εν λόγω Παρέμβασης, καθώς, αν και αποκλεισθείσα, έχει ήδη ασκήσει (τη δεύτερη υπό κρίση) Προδικαστική Προσφυγή και επιδιώκει να της ανατεθεί η σύμβαση. Θα πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι οι νέοι λόγοι απόρριψης της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας προβάλλονται απαραδέκτως με την Παρέμβασή της και δεν είναι δυνατό να εξεταστούν, καθώς νέοι λόγοι μπορούν να προβληθούν μόνο με Προδικαστική Προσφυγή και μάλιστα υπό προϋποθέσεις.

8. Επειδή, η Παρέμβαση της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με την οποία επιδιώκει την απόρριψη της δεύτερης Προσφυγής, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, καθόσον κατατέθηκε στον διαδικτυακό τόπο του Διαγωνισμού (ηλεκτρονική πλατφόρμα «sourceONE» της εταιρείας «cosmoONE») την 15.09.2019 και κοινοποιήθηκε αυθημερόν στην ΑΕΠΠ με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, έλαβε δε αριθμό 948. Ειδικότερα, κατατέθηκε εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και 7 του Π.Δ. 39/2017, ήτοι εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της δεύτερης Προδικαστικής Προσφυγής στη δεύτερη παρεμβαίνουσα, η οποία έγινε με ηλεκτρονικά μέσα (μέσω της ηλεκτρονικής

πλατφόρμας «sourceONE» της εταιρείας «cosmoONE») την 06.09.2019. Η δεύτερη παρεμβαίνουσα έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της εν λόγω Παρέμβασης, δεδομένου ότι: α) όσον αφορά το πρώτο σκέλος της δεύτερης Προσφυγής, η δεύτερη παρεμβαίνουσα, αν και αποκλεισθείσα, έχει ήδη ασκήσει (την πρώτη υπό κρίση) Προδικαστική Προσφυγή και επιδιώκει να της ανατεθεί η σύμβαση και β) το δεύτερο σκέλος της δεύτερης Προσφυγής στρέφεται ευθέως κατά της δικής της προσφοράς.

9. Επειδή, η πρώτη προσφεύγουσα, με την επωνυμία «.....», ισχυρίζεται ότι το προσβαλλόμενο υπ' αριθμ.-5908/05.08.2019 Πρακτικό της Επιτροπής Διεξαγωγής του Διαγωνισμού θα πρέπει να ακυρωθεί κατά το μέρος που απέρριψε την τεχνική προσφορά της για τους εξής λόγους: Η αιτιολογία απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας συμπεριλήφθηκε στο Πόρισμα της Επιτροπής Τεχνικής Αξιολόγησης, το οποίο υιοθέτησε ως αναπόσπαστο μέρος του Πρακτικού της και η Επιτροπή Διεξαγωγής του Διαγωνισμού και τελικώς εγκρίθηκε με την απόφαση του Γενικού Διευθυντή Επιχειρησιακών Λειτουργιών (ΓΔ/ΕΛ) με το εξής περιεχόμενο: «Δεν υποβλήθηκαν αποδεκτά πιστοποιητικά δοκιμών για τον προσφερόμενο ασφαλειοαποζεύκτη για τη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (Radio Interference test) της παρ. 6.2 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.09, όπως απαιτείται από την παρ. 13.2.B.8 της Διακήρυξης. Συγκεκριμένα το υποβληθέν με την προσφορά πιστοποιητικό δοκιμών No του εργαστηρίου, δεν είναι αποδεκτό γιατί η υπόψη δοκιμή δεν έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το πρότυπο ANSI C37.41, όπως απαιτείται από την παρ. 6.2.5 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.09. Συγκεκριμένα, στο υπόψη πιστοποιητικό υπάρχουν οι ακόλουθες αποκλίσεις ως προς το πρότυπο ANSI C37.41:

- Η συχνότητα δοκιμής είναι 0,5 MHz αντί 1 MHz που απαιτείται από την παρ. 9 του προτύπου ANSI C37.41, γεγονός που παραδέχεται και η εταιρεία στην ε' σχετική επιστολή της.

Αριθμός απόφασης: 1231, 1232 /2019

- Η τάση δοκιμής που εφαρμόστηκε είναι 15.200 kV (15,2 kV) αντί 15.660 V που απαιτείται από την παρ. 5.2.6 της Τ.Π. ΔΔ-313/23.09.2009 και τον Πίνακα 3 του ANSI C37.42.

Η εταιρεία με την ε' σχετική επιστολή της αναφέρει ότι η δοκιμή έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα IEC 60271-102 [προφανώς εκ παραδρομής αναφέρεται «IEC 60271 -102» , καθώς στην από 05/02/2019 απαντητική επιστολή της εταιρείας μας αναφερόταν ότι η δοκιμή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το IEC 62271 - 102, το οποίο άλλωστε καταγράφεται και πρώτο στην παράγραφο 4.1 της ΔΔ-313/23.09.2009»] και IEC 60694, και ισχυρίζεται ότι τα υπόψη πρότυπα είναι «ισοδύναμα Πρότυπα με το IEEE C37.41», χωρίς όμως να αποδεικνύει τον ισχυρισμό αυτό». Η πρώτη προσφεύγουσα επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 282 του Ν. 4412/2016 και συγκεκριμένα τις διατάξεις περί ισοδυνάμων προτύπων, επισημαίνοντας ότι ως προς την κρίσιμη δοκιμή RIV, το άρθρο 6.2.5 της ΤΠ (Παράρτημα 9 της Διακήρυξης, σελ. 88/179 της Διακήρυξης) ορίζει ότι «η δοκιμή αυτή θα διεξάγεται σύμφωνα με τα ANSI C37.41/1988 και ANSI C37.42/1988», ήτοι παραπέμπει σε अपарχαιώμενο (1988) εθνικό πρότυπο των ΗΠΑ. Προς εκπλήρωση της απαίτησης της Διακήρυξης ως προς τη δοκιμή αυτή η προσφεύγουσα υπέβαλε ως έγγραφο 46 της προσφοράς της το με αρ. πιστοποιητικό δοκιμών του διαπιστευμένου εργαστηρίου «.....», εντός του οποίου πιστοποιείται η επιτυχής Δοκιμή RIV (ως δοκιμή υπ' αρ. 13, σελ. 12-13 του πιστοποιητικού αυτού), η οποία έχει πραγματοποιηθεί βάσει του διεθνούς προτύπου IEC 60694, ως εμφανίζεται στην σελ. 5 του πιστοποιητικού (Συν. 12).

Σημειωτέον ότι και ως προς τη Δοκιμή Διακοπής Ισχύος, που το άρθρο 6.2.1 της ΤΠ της Διακήρυξης Δοκιμή προβλέπει να εκτελεστεί επίσης σύμφωνα με το πρότυπο ANSI C37.41/1988, η πρώτη προσφεύγουσα υπέβαλε το ίδιο ως άνω πιστοποιητικό δοκιμών στο οποίο περιέχεται η Δοκιμή Διακοπής Ισχύος (ως δοκιμή υπ' αρ. 17, σελ. 19-23), η οποία αντί του προβλεπόμενου από τη Διακήρυξη αμερικανικού εθνικού προτύπου ANSI C37.41/1988 πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το ισοδύναμο διεθνές πρότυπο IEC 60282-

2:2008. Με τον τρόπο αυτό αναφέρει ότι εκπλήρωσε τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, αφού κατά τις ρητές προβλέψεις του άρθρου 13.2.B.8 υπέβαλε πιστοποιητικό δοκιμών που βεβαιώνει την εκτέλεση των δοκιμών βάσει των ισοδύναμων προτύπων EN/IEC. Σημειώνει δε ότι για τις αντίστοιχες δοκιμές (RIV και Διακοπής Ισχύος) δεν υφίστανται άλλα πρότυπα EN/IEC που να τις διέπουν, με αποτέλεσμα το πρότυπο IEC 60694 να είναι το μοναδικό πρότυπο IEC που διέπει δοκιμές RIV επί ετοιμού ασφαλειοαποζεύκτη. Με την υποβολή του ως άνω με αρ. πιστοποιητικού δοκιμών εργαστηρίου «.....» αναφέρει ότι εκπλήρωσε την υποχρέωση για υποβολή πιστοποιητικού Δοκιμής RIV κατ' άρθρο 6.2 της ΤΠ του Παραρτήματος 9 της Διακήρυξης. Ωστόσο, κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της ο αναθέτων φορέας με το με α.π. ΔΔ/906/28.1.19 έγγραφο της Διεύθυνσης Δικτύου στο οποίο επισυναπτόταν σχετικό έγγραφο της Επιτροπής Τεχνικής Αξιολόγησης Προσφορών ζήτησε να διευκρινιστούν, μεταξύ άλλων, και τα ακόλουθα ζητήματα: «-3. Να διευκρινιστεί σύμφωνα με ποιο πρότυπο έχει πραγματοποιηθεί η δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (Radio Interference test) του πιστοποιητικού δοκιμών No του εργαστηρίου, και πώς προκύπτει ότι είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρ. 5.2.6 της Τ.Π. ΔΔ-313/23.09.2009. -4. Να διευκρινιστεί σύμφωνα με ποιο πρότυπο έχει πραγματοποιηθεί η δοκιμή Διακοπής Ισχύος (Interrupting tests) του πιστοποιητικού δοκιμών No του εργαστηρίου'. Επί των ερωτημάτων αυτών, η πρώτη προσφεύγουσα με το από 5.2.2019 έγγραφό της παρείχε τις ακόλουθες πλήρεις διευκρινίσεις ως προς το (κρίσιμο εν προκειμένω) ερώτημα 3 ως εξής: «-3. Η δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (RIV) έχει πραγματοποιηθεί βάσει των Ευρωπαϊκών προτύπων IEC 62771-102 (παρ. 6.3) και IEC 60694 (παρ. 6.3). Σύμφωνα με την παράγραφο 13.2. B.8. της Διακήρυξης αριθμ., η προσφορά του κάθε συμμετέχοντα θα πρέπει να περιέχει: 'πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ- 313/23.09.2019 ή

ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC) και θα αφορούν τους προσφερόμενους Ασφαλαιοαποζεύκτες'. Η λέξη 'ισοδύναμα', βάσει των επίσημων Ελληνικών λεξικών σημαίνει 'αντίστοιχα' (και ουχί πανομοιότυπα). Συγκριτικά λοιπών, η δοκιμή RIV σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά IEC Πρότυπα είναι σχεδόν ίδια (ισοδύναμη) με την δοκιμή που περιγράφεται στο IEEE C37.41, με μοναδική διαφορά τη συχνότητα 0,5 MHz κατά IEC, αντί 1 MHz κατά IEEE. Όλη η διαδικασία δοκιμής είναι ίδια, οι συνδυασμοί ανοικτών - κλειστών επαφών είναι ίδιοι, καθώς και οι τάσεις δοκιμής είναι ίδιες. Αυτό δεν αφήνει αμφιβολία ότι τα IEC 62271-102 και IEC 60694 είναι ισοδύναμα Πρότυπα με το IEEE C37.41. Οι μετρήσεις δε της δοκιμής δείχνουν ότι ο δοκιμασθείς ασφαλαιοαποζεύκτης υπερκαλύπτει τις απαιτήσεις και των δύο Προτύπων, μιας και το όριο της τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών RIV είναι κατά πολύ χαμηλότερο του ορίου των 250 μV που απαιτείται από τα Πρότυπα. Θα θέλαμε δε να επισημάνουμε ότι το Πρότυπο IEEE C37.41 βάσει του οποίου ζητείται εκ της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ - 313/23.09.2009 να έχουν πραγματοποιηθεί κάποιες δοκιμές (μεταξύ αυτών και το RIV), έχει εδώ και χρόνια καταργηθεί επισήμως και όλοι οι κατασκευαστές πλέον (πλην των Αμερικάνων οι οποίοι την έχουν αντικαταστήσει με νεότερες) δοκιμάζουν τα αντίστοιχα προϊόντα τους με Ευρωπαϊκό ισοδύναμα Πρότυπα». Με το ίδιο ως άνω από 5.2.2019 έγγραφό της παρείχε τις ακόλουθες διευκρινίσεις ως προς το ερώτημα 4: «Τα Interrupting tests του πιστοποιητικού δοκιμών No που σας έχουμε καταθέσει, έχουν πραγματοποιηθεί βάσει της Προδιαγραφής IEC60282-2 :2008, η οποία ακολουθεί την ίδια διαδικασία δοκιμής με το IEEE 037.41:2008 που ζητάει η τεχνική περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 και είναι ισοδύναμη αυτής. Προς απόδειξη αυτού σας επισυνάπτουμε τον Πίνακα 6 του IEC60282-2 (επισυναπτόμενο No.1) καθώς και τον Πίνακα 7 του IEEE 037.41:2008 (επισυναπτόμενο No.2), οι οποίοι περιγράφουν τις παραμέτρους των δοκιμών. Συγκρίνοντας τους θα διαπιστώσετε ότι όλες οι τεχνικές παράμετροι αυτών είναι ίδιες όπως: Power Frequency Voltage, Prospective Current, Power Factor, Making Angle related to Voltage zero, Duration of Power Frequency Recovery, κλπ. Εκ των ανωτέρω αποδεικνύεται λοιπόν ότι το IEC 60282-2 είναι ισοδύναμο

του Προτύπου IEEE 037.41 και ορθώς έχει χρησιμοποιηθεί για την δοκιμή των *Interrupting tests*». Κατά την πρώτη προσφεύγουσα, με τις προαναφερόμενες παρασχεθείσες διευκρινίσεις αποδείχθηκε η ισοδυναμία του προτύπου που χρησιμοποιήθηκε για τη διεξαγωγή της Δοκιμής RIV, με αναφορά στις ομοιότητες των παραμέτρων των προβλέψεων των δύο προτύπων και στις αμελητέες διαφορές τους, καθώς το δοκιμασθέν υλικό βρίσκεται μακράν χαμηλότερα του ορίου των 250 μV (και δη δεν ξεπερνά τα 50 μV , δηλαδή μόλις στο 1/5 του επιτρεπόμενου ορίου). Η πρώτη προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι διευκρινίσεις απευθύνονταν στα μέλη της Επιτροπής Τεχνικής Αξιολόγησης, ήτοι στελέχη του αναθέτοντος φορέα που κατά τεκμήριο διαθέτουν εξειδικευμένη εμπειρία και γνώση των σχετικών προτύπων στα οποία άλλωστε βασίζεται και ρητά παραπέμπει η Διακήρυξη και οι Τεχνικές Προδιαγραφές αυτής. Το δε κρίσιμο πρότυπο IEC 60694 σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 4.1.1. των ΤΠ της Διακήρυξης (Παράρτημα 9, σελ. 82/179) έχει ληφθεί υπόψη για τη σύνταξη της Τεχνικής Περιγραφής που θέτει τις Τεχνικές Προδιαγραφές του υπό κρίση Διαγωνισμού. Κατά την πρώτη προσφεύγουσα, η κρίση του αναθέτοντος φορέα αντίκειται στους ως άνω κανόνες, καθώς παρίσταται να απαιτεί -αντίθετα προς το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο και τους σαφείς όρους της Διακήρυξης- όχι την ισοδυναμία των προτύπων, αλλά την απόλυτη ταύτιση αυτών ως προς όλες τις παραμέτρους της. Επιπροσθέτως, κατά την πρώτη προσφεύγουσα, η οποιαδήποτε απαίτηση άλλων, πρόσθετων αποδεικτικών μέσων (τα οποία δεν αναφέρονται αλλά ούτε και υφίσταται έστω νύξη για το ποια θα μπορούσαν να ήταν, πέραν της πραγματοποιηθείσας από την εταιρεία σύγκρισης των δύο προτύπων ως προς τις ανωτέρω παραμέτρους) βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου και δημιουργεί αδικαιολόγητο εμπόδιο στην ανάπτυξη του ανταγωνισμού, παραβιάζοντας κατά τούτο τόσο την αρχή της αναλογικότητας όσο και την αρχή του ανταγωνισμού που εφαρμόζονται στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων. Όπως έχει κριθεί υπό το πρίσμα της Οδηγίας 2014/17/ΕΚ από το ΔΕΕ (Var SLR και ATM, C-14/17): «ο αναθέτων φορέας, μολονότι δεν δύναται να επιτρέψει στους προσφέροντες να αποδεικνύουν την ισοδυναμία των προτεινόμενων από αυτούς λύσεων μετά την υποβολή των

προσφορών τους, εντούτοις διαθέτει εξουσία εκτιμήσεως για τον καθορισμό των μέσων που μπορούν να χρησιμοποιήσουν οι προσφέροντες προκειμένου να αποδείξουν την ισοδυναμία αυτή με τις προσφορές τους. Εντούτοις, η εξουσία αυτή πρέπει να ασκείται κατά τρόπον ώστε τα αποδεικτικά μέσα που γίνονται δεκτά από τον αναθέτοντα φορέα να του παρέχουν όντως τη δυνατότητα να προβεί στη δέουσα αξιολόγηση των υποβληθεισών προσφορών και να μην βαίνουν πέραν του αναγκαίου προς τούτο μέτρου, προκειμένου να αποτρέπεται το ενδεχόμενο τα αποδεικτικά αυτά μέσα να δημιουργήσουν αδικαιολόγητα εμπόδια στο άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων στον ανταγωνισμό, κατά παράβαση του άρθρου 34, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/17». Η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η αιτιολογία της για την απόρριψη της προσφοράς της για μόνο το λόγο ότι δύο (μη ουσιώδεις κατά την άποψή της) από τις επιμέρους παραμέτρους διεξαγωγής των δοκιμών δεν ταυτίζονται απολύτως στα δύο πρότυπα είναι πλημμελής, καθώς δεν παρατίθενται ειδικά οι λόγοι για τους οποίους η μη πλήρης ταύτιση των προβλέψεων των δύο προτύπων ως προς τις συγκεκριμένες παραμέτρους (συχνότητα και τάση) δεν τα καθιστά ισοδύναμα, παρά την κατά τα λοιπά πλήρη ταύτισή τους και την ομοιότητα, άλλως επουσιώδη απόκλιση, των προτύπων ως προς τις δύο αυτές παραμέτρους. Ειδικότερα, αναφέρει ότι ο αναθέτων φορέας δεν εξηγεί σε τι συνίσταται η ισοδυναμία των δύο προτύπων και υπό ποιους εν τέλει όρους θα ήταν ισοδύναμα τα δύο πρότυπα (πέραν της περιπτώσεως της απόλυτης ταύτισης), ιδίως όπως εν προκειμένω που η Διακήρυξη αναφέρει ρητά στην ΤΠ (Παράρτημα 9) ότι το συγκεκριμένο διεθνές πρότυπο (IEC 60694) έχει ληφθεί υπόψη για τη σύνταξή της. Εξάλλου, αναφέρει ότι δεν αιτιολογείται γιατί αν και η Διακήρυξη ορίζει ότι τα πρότυπα IEC/EN είναι ισοδύναμα, δεν γίνεται δεκτό ως τέτοιο το μοναδικό ευρωπαϊκό πρότυπο IEC/EN που καθορίζει τις προδιαγραφές της Δοκιμής RIV σε έτοιμους ασφαλειοαποζεύκτες. Κατά την πρώτη προσφεύγουσα, από την απλή γραμματική ερμηνεία του άρθρου 13.2.B.8 της Διακήρυξης προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι για το τεχνικά παραδεκτό των προσκομιζόμενων οικονομικών προσφορών αρκεί και η

προσκόμιση πιστοποιητικών δοκιμών με Πρότυπο ισοδύναμο με αυτό που αναγράφεται ως ενδειγμένο στην ΤΠ-ΔΔ-313/23.09.2009, δηλαδή το Αμερικάνικο ANSI C37.41. Στο ίδιο, άλλωστε, συμπέρασμα οδηγεί και η σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο (βλ. άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ), αλλά και το Ν.4412/2016 (πρβλ. άρθρο 282 παρ. 3-6), ερμηνεία του επίμαχου όρου της Διακήρυξης. Με το από 5.2.2019 έγγραφό της εξέθεσε ότι η δοκιμή RIV διεξήχθη βάσει των προτύπων IEC 62771-102 και το IEC 60694. Συγκεκριμένα, το πρότυπο IEC 62771-102 στην παρ. 6.3 ορίζει ότι η δοκιμή RIV εκτελείται βάσει του IEC 60694, το οποίο ως προεκτέθηκε αναφέρεται ρητά στον όρο 4.1.1 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009. Η αντίφαση αυτή, μάλιστα, κατά την προσφεύγουσα επιρρωνύεται από το γεγονός ότι για την έτερη δοκιμή (δοκιμή διακοπής ισχύος), η οποία επίσης ζητείτο να πραγματοποιηθεί βάσει του αμερικανικού Προτύπου ANSI C37.41, η αναθέτουσα αρχή έκανε δεκτή τη διευκρίνισή της επί του ερωτήματος 4, δηλαδή ότι στο κατατεθέν πιστοποιητικό η δοκιμή είχε πραγματοποιηθεί βάσει του ευρωπαϊκού Προτύπου EN 60282-2:2008, το οποίο είναι ισοδύναμο προς το αμερικανικό ANSI C37.41.

Άλλωστε, τόσο ο Ν.4412/2016 όσο και η σχετική οδηγία αναφέρουν ότι, ως προς τις τεχνικές προδιαγραφές, η παραπομπή αφορά κατά προτεραιότητα τα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα. Επιπλέον αυτών, επί τη βάσει των κανόνων της επιστήμης για να θεωρηθούν τα δύο (2) πρότυπα ισοδύναμα θα πρέπει να αφορούν την ίδια δοκιμή, να χρησιμοποιούν ίδιες παραμέτρους και να έχουν ίδιο όριο αποδεκτών και επιτυχών αποτελεσμάτων, όπως όντως συμβαίνει στην παρούσα περίπτωση: α) Πρώτον, αμφότερα τα πρότυπα αφορούν την ίδια δοκιμή, δηλαδή τη δοκιμή RIV «Ορίου Τάσης Ραδιοφωνικών παρεμβολών / Radio Interference Voltages Test (RIV)». β) Δεύτερον οι παράμετροι του τρόπου δοκιμής συμπίπτουν, γεγονός που αποδέχεται και ο αναθέτων φορέας καθώς το συγκεκριμένο θέμα δεν αναφέρεται ως λόγος απόρριψης. γ) Τρίτον, το όριο των προδιαγραφόμενων επιτυχών και άρα αποδεκτών αποτελεσμάτων δοκιμών συμπίπτει: καθώς και τα δύο πρότυπα θεωρούν επιτυχή την δοκιμή όταν οι μετρήσεις αυτής είναι <250 μV . Σημειωτέον ότι ο αναθέτων φορέας έχει αποδεχθεί πλήρως το ότι και τα δύο πρότυπα θεωρούν ως επιτυχή τα

αποτελέσματα δοκιμών <250 μV , προς τούτο και το συγκεκριμένο θέμα δεν αναφέρεται ως λόγος απόρριψης. Σε σχέση δε με τις αιτιάσεις του αναθέτοντος φορέα ως προς τις αποκλίσεις ως προς τη συχνότητα και τάση που εφαρμόζεται κατά τη δοκιμή η πρώτη προσφεύγουσα επισημαίνει τα εξής: «α) Ως προς τη συχνότητα των 0,5 MHz: κατά το πρότυπο IEC 60694 για την πραγματοποίηση της δοκιμής RIV μπορεί να χρησιμοποιηθεί συχνότητα εύρους 0,5 - 2 MHz. Η μετρούμενη όμως συχνότητα που λαμβάνεται ως αναφορά πρέπει να είναι στα 0,5 MHz, βάσει της οποίας πραγματοποιήθηκε και η δοκιμή μας. Η συχνότητα 0,5 MHz είναι αυτή που θεωρείται στην Ευρώπη ως πιο επιβλαβής σε σχέση με τις παρεμβολές στις συχνότητες του ραδιοφώνου. Προς τούτο και τα Ευρωπαϊκά πρότυπα IEC αναφέρουν ως συχνότητα αναφοράς τα 0,5 MHz. β) Ως προς την τάση των 15.200 V: Βάσει του προτύπου EN 60694, η εφαρμοσθείσα τάση πρέπει να είναι, $I \cdot l / \sqrt{3} = 1.1 \cdot 24 / \sqrt{3} = 15200 \text{ V}$. Άρα, καμία αμφιβολία δεν καταλείπεται ως προς το ότι η χρησιμοποιηθείσα τάση στην προσκομισθείσα εντός της προσφοράς μας δοκιμή RIV, είναι σωστή βάσει του προτύπου EN 60694. Η διαφορά της τάσης δοκιμής μεταξύ των δύο προτύπων είναι αμελητέα (λιγότερο από 3%) και δεν επηρεάζει το τελικό αποτέλεσμα στην πράξη, όπως φαίνεται στο πιστοποιητικό δοκιμών (Συν. 18) που πραγματοποιήσαμε στα εργαστήρια του, τα αποτελέσματα μετρήσεων των οποίων έδωσαν τιμές πολύ κάτω από τα προδιαγραφόμενα όρια (<250 μV) και των δύο προτύπων (βλ. κατωτέρω 2.3.6)». Περαιτέρω, η ισοδυναμία των δύο προτύπων προκύπτει και αν κάποιος ακολουθήσει την αντίστροφη φορά, αν δηλαδή αναζητηθεί το εάν το ίδιο το αμερικανικό πρότυπο θεωρεί ως αντίστοιχό του το ευρωπαϊκό. Είναι ευρέως γνωστό ότι πλέον πολλές Αμερικάνικες εταιρείες ζητούν να αλλάξουν τις προδιαγραφές των προϊόντων τους και να ακολουθήσουν τα πρότυπα IEC/EN στις δοκιμές αυτών, μιας και αυτά είναι αποδεκτά στις περισσότερες χώρες του κόσμου, με στόχο την ευχερέστερη πρόσβαση των Αμερικάνικων προϊόντων στις διεθνείς αγορές. Είναι λοιπόν γνωστό στην Τεχνική κοινότητα ότι το Αμερικανικό Εθνικό Ινστιτούτο Προτύπων (ANSI), μέσω του επισυναπτόμενου εγγράφου του «ANSI Procedures for the

National Adoption of ISO and IEC Standards as American National Standards», έδωσε αυτό το δικαίωμα στις Αμερικάνικες εταιρείες, υπό την προϋπόθεση ότι τα Διεθνή / Ευρωπαϊκά IEC πρότυπα που θα ακολουθήσουν οι εταιρείες, να είναι «ταυτόσημα» ή «τροποποιημένα» σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται σε έγγραφο, που έχει δημοσιευθεί στην επίσημη ιστοσελίδα του ANSI. Η πρώτη προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η διαφορά των αποτελεσμάτων σε δοκιμή που έχει πραγματοποιηθεί με τις συχνότητες αναφοράς και των δύο προτύπων είναι αμελητέα και σαφέστατα εντός των προδιαγραφόμενων ορίων. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος που αποδεικνύει ότι η δοκιμή RIV επί του δοκιμασθέντα στο προσφερόμενου από την ίδια ασφαλειοαποζεύκτη, είτε πραγματοποιηθεί με συνδυασμό 1 MHz / 15.660 V σύμφωνα με το Αμερικάνικο Εθνικό πρότυπο ANSI, είτε πραγματοποιηθεί με συνδυασμό 0,6 MHz / 15.200 V που πλησιάζει στα ζητούμενα (0,5MHz/15.200V) του Διεθνούς προτύπου IEC, δίδει τελικά ισοδύναμα αποτελέσματα και δη πολύ κατώτερα του προβλεπόμενου ορίου.

10. Επειδή, ο αναθέτων φορέας με τις υπ' αριθμ./6835/16.09.2019 Απόψεις του, οι οποίες αναρτήθηκαν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα «source-one» εμμένει στην ορθότητα της προσβαλλόμενης πράξης, ισχυριζόμενος ειδικότερα ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε προσέβαλε τους όρους του διαγωνισμού - στους οποίους περιλαμβάνονται οι τεχνικές απαιτήσεις που αποτελούν το Παράρτημα 9 της Διακήρυξης - αντιθέτως, συμμετείχε σε αυτόν ανεπιφύλακτα, υποβάλλοντας και την απαιτούμενη από την παράγραφο 13.2.2.6. της Διακήρυξης Υπεύθυνη Δήλωση πλήρους αποδοχής των όρων του διαγωνισμού. Το πρότυπο C37.41 στο οποίο παραπέμπει η Τεχνική Περιγραφή δεν είναι απαρχαιωμένο, αλλά εξακολουθεί να ενημερώνεται, όπως προκύπτει από τη νεότερη έκδοση του προτύπου IEEE C37.41 του έτους 2000 όπου παραμένει η απαίτηση για δοκιμή ραδιοφωνικών παρεμβολών σε συχνότητα 1 MHz (σελίδα 37, παράγραφος 9.2). Επίσης υπάρχει νεότερη έκδοση του προτύπου IEEE C37.41 του 2016. Κατά τη σύνταξη των τεχνικών προδιαγραφών του συγκεκριμένου υλικού

ακολουθήθηκαν κυρίως τα πρότυπα ANSI, επειδή πρόκειται για υλικό που χρησιμοποιείται κυρίως στο και στα αμερικανικά δίκτυα όπου υπάρχει μεγαλύτερη εμπειρία. Συνεπώς τα πρότυπα IEEE/ANSI C37.41 και C37.42 είναι αυτά που περιγράφουν επακριβώς το υλικό και περιέχουν στον τίτλο τους τους όρους «fuse» και «fuse disconnecting switches» και «cutouts», διότι τα συγκεκριμένα υλικά είναι αμερικανικής τυποποίησης. Ο αναθέτων φορέας αναφέρει ότι για λόγους διεύρυνσης του ανταγωνισμού, προέβλεψε στην παράγραφο 13.2.B.8. της Διακήρυξης την αποδοχή Πιστοποιητικών δοκιμών σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκό ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC) και θα αφορούν τους προσφερόμενους ασφαλειοαποζεύκτες. Περαιτέρω ότι Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με παλαιότερη έκδοση των κανονισμών αυτών θα γίνονται δεκτά, κατά την κρίση του. Ωστόσο, ο αναθέτων φορέας επισημαίνει ότι τα πρότυπα IEC 62271-102 (High-voltage switchgear and controlgear - Part 102: Alternating current disconnectors and earthing switches) - σχετικό 17 και IEC 60694 (Common specifications for high- voltage switchgear and controlgear standards), που επικαλείται η πρώτη προσφεύγουσα είναι πρότυπα που περιγράφουν γενικά διακοπτικό εξοπλισμό ισχύος (switchgear) και διακοπτικό εξοπλισμό ελέγχου (controlgear), όπως προκύπτει από τον τίτλο τους. Συνεπώς, στο πλαίσιο της ευρύτατης διακριτικής του ευχέρειας, ο αναθέτων φορέας έθεσε τις τεχνικές προδιαγραφές που έπρεπε επί ποινή αποκλεισμού να πληροί το προσφερόμενο υλικό ορίζοντάς τις στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009. Ειδικά, ως προς τη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών προέβλεψε στην παρ. 6.2.5. την απαίτηση οι δοκιμές να διενεργούνται σύμφωνα με το πρότυπο ANSI C37.41, σύμφωνα με το οποίο η συχνότητα δοκιμής απαιτείται να είναι 1 MHz και η τάση δοκιμής ορίστηκε στην παρ. 5.2.6. της Τ.Π. στα 15.660 V, όπως προβλέπεται και στον Πίνακα 3 του ANSI C37.42. Περαιτέρω, προβλέφθηκε στην παρ. 13.2.B.8. της Διακήρυξης, αποκλειστικά ως προς τις διενεργούμενες δοκιμές η δυνατότητα αποδοχής πιστοποιητικών τα οποία να έχουν εκδοθεί με ισοδύναμα Πρότυπα. Όσον

αφορά την επικαλούμενη ισοδυναμία των προτύπων με βάση τα οποία διενεργήθηκαν οι δοκιμές, ο αναθέτων φορέας επισημαίνει ότι η πρώτη προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε, ούτε απέδειξε, ούτε αποδεικνύει με την προσφυγή της: την πλήρωση της απαίτησης διενέργειας της δοκιμής τάσης με συχνότητα 1 MHz (όπως προβλέπει η παρ. 9 του προτύπου ANSI C37.41) και την πλήρωση της ειδικής απαίτησης της παρ. 6.2.5. της Τ.Π. περί εφαρμογής τάσης δοκιμής 15.660 V που προβλέπεται και στο Πρότυπο ANSI C 37.42. Στο πρότυπο IEC 60694 με βάση το οποίο πραγματοποιήθηκε η δοκιμή που υπέβαλε η πρώτη προσφεύγουσα με την προσφορά της στην παράγραφο 6.3, σελίδα 135 αυτού, προβλεπόταν η δυνατότητα διενέργειας της δοκιμής με συχνότητα 1 MHz, διότι αναφέρεται ότι η συσκευή μέτρησης πρέπει κατά προτίμηση να συντονίζεται σε συχνότητα εντός 10% του 0,5 MHz, αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν και άλλες συχνότητες στην περιοχή από 0,5 MHz έως 2 MHz, με τη συχνότητα μέτρησης να καταγράφεται. Ωστόσο, από το πιστοποιητικό αρ., προκύπτει ότι η δοκιμή ραδιοφωνικών παρεμβολών (RIV) πραγματοποιήθηκε σε συχνότητα δοκιμής 0,5 MHz αντί για το απαιτούμενο 1 MHz, δηλαδή στο κάτω όριο του εύρους 0,5 - 2 MHz που προβλέπεται από το πρότυπο IEC 60694. Με το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΔ/90628-1-2019 έγγραφο, ζητήθηκε από την προσφεύγουσα να γνωστοποιήσει τόσο για τη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών, όσο και για τη δοκιμή Διακοπής Ισχύος, σύμφωνα με ποια εκ των αναφερόμενων στη σελ. 5 του υποβληθέντος πιστοποιητικού Νο, Πρότυπα διενεργήθηκαν οι δοκιμές. Ειδικά δε για την επίδικη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών, να διευκρινίσει και πώς προκύπτει ότι είναι σύμφωνη με την πρόσθετη απαίτηση της παρ. 5.2.6 της Τ.Π., ήτοι ότι η δοκιμή διενεργήθηκε υπό τάση 15.660 V. Με βάση τις παρασχεθείσες διευκρινίσεις και σύμφωνα και με την παρ. 13.2. Β.8 της Διακήρυξης, όπου προβλέπεται η αποδοχή πιστοποιητικών δοκιμών σύμφωνα με ισοδύναμα πρότυπα, ως προς τη Δοκιμή Διακοπής Ισχύος, που προβλέπεται στην παράγραφο 6.2.1. της Διακήρυξης ότι απαιτείται να εκτελείται σύμφωνα με το ANSI C 37.41./1988, ο αναθέτων φορέας ισχυρίζεται ότι νομίμως απεδέχθη

ότι το υποβληθέν πιστοποιητικό Νο 18R0133- S/2018 πληροί τις απαιτήσεις της Τ.Π. και του Προτύπου ANSI C 37.41./1988 στο οποίο είχε παραπέμψει. Ως προς τη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών, η πρώτη προσφεύγουσα δήλωσε με την προσφορά της, στο απαιτούμενο από την παράγραφο 13.2.B.18. της Διακήρυξης Φύλλο Συμμόρφωσης (Παράρτημα 10 της Διακήρυξης), για την πλήρωση της απαίτησης της παραγράφου 13.2. B.8. της Διακήρυξης με α/α 10, ότι υποβάλλει το πιστοποιητικό δοκιμής Νο 18R01333 -S. Για την πλήρωση της απαίτησης της παραγράφου 6.2.5. της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009 δήλωσε ότι υποβάλλει στον Πίνακα Α.2.1. με α/α 5 το προαναφερόμενο πιστοποιητικό και δη τις σελ. 12-14 αυτού. Για την πλήρωση της απαίτησης της παραγράφου 5.2.6. της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009, στον Πίνακα Β όπου με α/α 3.5. στη στήλη «Προδιαγραφόμενη τιμή τεχνικού χαρακτηριστικού ή τεχνική απαίτηση» ρητώς επαναλαμβάνεται η απαίτηση της Τ.Π. η τόση δοκιμής να είναι 15.660 V και το όριο τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών σε 1000 kHz: 250 μV, δήλωσε ότι υποβάλλει το Table of Annex No. 3. Ωστόσο, σε κανένα σημείο της προσφοράς της, αν και είχε τη δυνατότητα δεν επικαλέστηκε την πλήρωση των συγκεκριμένων απαιτήσεων των παρ. 6.2.5. και 5.2.6. της Τ.Π., με ισοδύναμο τρόπο. Πολλώ δε μάλλον ουδέποτε απέδειξε ισοδυναμία αν και όφειλε σύμφωνα και με τη σκέψη 83 της Οδηγίας 2014/25/ΕΕ όπου αναφέρεται ότι θα πρέπει να εξετάζονται από τους αναθέτοντες φορείς προσφορές βασιζόμενες σε άλλες ισοδύναμες λύσεις που πληρούν τις απαιτήσεις των αναθετόντων φορέων και είναι ισοδύναμες από άποψη ασφάλειας. Κατά τον αναθέτοντα φορέα, υπεύθυνος για την απόδειξη της ισοδυναμίας με το απαιτούμενο σήμα είναι ο οικονομικός φορέας. Τέλος, ο αναθέτων φορέας επισημαίνει ότι οι ισχυρισμοί περί ισοδυναμίας μεταξύ των προτύπων ANSI C37.41, και IEC 62271-102, IEC 60694 προβάλλονται αλυσιτελώς, καθώς, ακόμη και εάν αυτά είναι αποδεκτά ως ισοδύναμα για το συγκεκριμένο υλικό, αυτά δεν αποδεικνύουν την πλήρωση των ειδικότερων απαιτήσεων των παραγράφων 5.2.6. και 6.2.5. της Τ.Π. Άλλωστε, κατά την τεχνική αξιολόγηση των προσφορών του διαγωνισμού, με το υπ' αριθ. πρωτ. ΔΔ/906/28-1-2019 έγγραφο, ζητήθηκε από την πρώτη

προσφεύγουσα να αναφέρει το πρότυπο με βάση το οποίο έγινε η δοκιμή ορίου τήρησης ραδιοφωνικών παρεμβολών και πώς προκύπτει ότι αυτή είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις της παρ. 5.2.6 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009. Με τη διευκρινιστική επιστολή της η πρώτη προσφεύγουσα δήλωσε ρητά ότι η δοκιμή πραγματοποιήθηκε σε συχνότητα 0,5 MHz αντί 1 MHz που απαιτείται από το πρότυπο ANSI C37.41. Περαιτέρω, αποσιώπησε το γεγονός ότι ούτε οι τάσεις υπό τις οποίες διενεργήθηκε η δοκιμή είναι ίδιες, αν και αυτές διαφέρουν, όπως προαναφέρθηκε (15200 V - 15660 V). Κατά τον αναθέτοντα φορέα, είναι πλήρης η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης καθώς ρητώς αναφέρονται τόσο οι απαιτήσεις της διακήρυξης ως προς τη συγκεκριμένη δοκιμή, όσο και οι παράμετροι υπό τις οποίες διενεργήθηκε η δοκιμή στο πιστοποιητικό που υπέβαλε η προσφεύγουσα με την προσφορά της. Περαιτέρω στην προσβαλλόμενη διαλαμβάνεται κρίση και ως προς την επίκληση από την πρώτη προσφεύγουσα της ισοδυναμίας μεταξύ των ευρωπαϊκών προτύπων IEC 62271-102 και IEC 60694, και του C37.41, όπου και κρίθηκε ότι ο ισχυρισμοί αυτοί δεν αποδείχθηκαν από την προσφεύγουσα. Όσον αφορά την επίκληση της περίπτωσης β της παρ. 3 του άρθρου 282 του Ν. 4412/2016, ο αναθέτων φορέας τονίζει ότι οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι προεχόντως ως νόμω αβάσιμοι, καθώς σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 282 του Ν. 4412/2016, ο, κατά την ευρύτατη διακριτική του ευχέρεια είχε το δικαίωμα να διατυπώσει τις τεχνικές προδιαγραφές του προσφερόμενου υλικού με έναν εκ των τρόπων που προβλέπονται στην παράγραφο αυτή, συνεπώς νομίμως προβλέφθηκαν οι τεχνικές προδιαγραφές στην Τεχνική Προδιαγραφή ΔΔ- 313/23.09.2009, η οποία αποτελεί το Παράρτημα 9 της Διακήρυξης και νομίμως ως προς τις δοκιμές απαιτήθηκε η συμμόρφωση με το Πρότυπο ANSI C 37.41/1988, λόγω της προαναφερόμενης ιδιαιτερότητας του συγκεκριμένου υλικού που ως προαναφέρθηκε είναι αμερικάνικης τυποποίησης, αλλά και της σημασίας αυτού για τη λειτουργία και την ασφάλεια του Περαιτέρω δε οι ισχυρισμοί αυτοί προβάλλονται και απαραδέκτως, καθώς με αυτούς η προσφεύγουσα, μη νομίμως επιχειρεί την αμφισβήτηση των οικείων όρων του διαγωνισμού, στον

οποίο συμμετείχε ανεπιφύλακτα, και δη ανεπικαίρως επ' ευκαιρία προσβολής μεταγενέστερης πράξης. Ο αναθέτων φορέας σημειώνει τα εξής: Ένα ηλεκτρομαγνητικό κύμα υψηλότερης τάσης (και άρα υψηλότερης ισχύος) αποτελεί ισχυρότερη πηγή ραδιοφωνικών παρεμβολών από ένα ηλεκτρομαγνητικό κύμα χαμηλότερης τάσης (ήτοι χαμηλότερης ισχύος). Συνεπώς, η μεγαλύτερη τάση δοκιμής που αναφέρεται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 και στο πρότυπο ANSI C37.42 στο οποίο παραπέμπει συνιστούν αυστηρότερη συνθήκη δοκιμής από το πρότυπο IEC 60694. Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα δεν επικαλείται ούτε προσκόμισε κάποιο στοιχείο σχετικά με την παραπάνω αναφερόμενη απόκλιση από την τάση δοκιμής που προβλέπει τα πρότυπα ANSI C37.41 και ANSI C37.42. 41.2. Αναφορικά με τη συχνότητα δοκιμής, όπως προαναφέραμε, τα πρότυπα ANSI C37.41 και ANSI C37.42 στα οποία παραπέμπει η Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009, απαιτούν ρητώς τη συχνότητα δοκιμής ραδιοφωνικών παρεμβολών στο 1 MHz. Σύμφωνα με το πρότυπο IEC 60694 με βάση το οποίο πραγματοποιήθηκε η δοκιμή που υπέβαλε η προσφεύγουσα με την προσφορά της στον διαγωνισμό, στην παράγραφο 6.3, σελίδα 135 αυτού αναφέρεται ότι «The measuring unit shall preferably be tuned to a frequency within 10 % of 0,5 MHz, but other frequencies in the range of 0,5 MHz to 2 MHz may be used, the measuring frequency being recorded» (Η συσκευή μέτρησης πρέπει κατά προτίμηση να συντονίζεται σε συχνότητα εντός 10% του 0,5 MHz, αλλά μπορούν να χρησιμοποιηθούν και άλλες συχνότητες στην περιοχή από 0,5 MHz έως 2 MHz, με τη συχνότητα μέτρησης να καταγράφεται). Με την προδικαστική προσφυγή της, η πρώτη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι *«είναι εύκολα αντιληπτό ότι μία από τις συχνότητες (είτε πάνω είτε κάτω από το μέσο όρο) του προτύπου IEC σαφώς και θα είναι πιο αυστηρή από τον απλό μέσο όρο που χρησιμοποιεί το πρότυπο ANSI»*, χωρίς ωστόσο να αποδεικνύει τον ισχυρισμό αυτό. Με βάση το πιστοποιητικό αρ. 18R0133- S/2018, η δοκιμή ραδιοφωνικών παρεμβολών (RIV) πραγματοποιήθηκε σε συχνότητα δοκιμής 0,5 MHz αντί στο 1 MHz, δηλαδή στο κάτω όριο του εύρους 0,5 - 2 MHz που προβλέπεται από το πρότυπο IEC 60694 που επικαλείται η πρώτη προσφεύγουσα, αν και θα

μπορούσε σύμφωνα και με το Πρότυπο αυτό να διενεργηθεί με την απαιτούμενη από τη Διακήρυξη συχνότητα. Επιπλέον, δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο ότι η συχνότητα δοκιμής 1 MHz που προβλέπεται από τα πρότυπα ANSI στα οποία κάνει αναφορά η Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 αποτελεί τον «απλό μέσο όρο». Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το πρότυπο ANSI C 37.41 απαιτεί παραμέτρους δοκιμής RIV αυστηρότερες του προτύπου IEC 60694. Τέλος, ο αναθέτων φορέας τονίζει ότι με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή για την απόδειξη της καταλληλότητας του προσφερόμενου από αυτή υλικού, η πρώτη προσφεύγουσα επικαλείται τη δοκιμή ραδιοφωνικών παρεμβολών, την οποία διενήργησε στο, σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο της υποβολής της προσφοράς της, με την αίτηση Νο 402/19-3-2019. Η υποβολή του πιστοποιητικού δοκιμών Νο (σχετικό 19) το πρώτον με την υπό κρίση προσφυγή της είναι κατά τον αναθέτοντα φορέα απαράδεκτη καθώς αυτό δεν υπεβλήθη με την προσφορά της. Περαιτέρω, επί του περιεχομένου του άνω πιστοποιητικού, όπως αποδεικνύεται από τα αποτελέσματα της δοκιμής που αιτήθηκε η προσφεύγουσα στο εργαστήριο του, μεγαλύτερη συχνότητα δοκιμής, οδηγεί σε υψηλότερη τιμή της τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (RIV). Συγκεκριμένα, από τον πίνακα της σελίδας 4 του πιστοποιητικού/402/2019, στήλες 3 και 4, φαίνεται ότι για σταθερή τάση δοκιμής 15660 V, αύξηση της συχνότητας από 0,6 MHz σε 1 MHz οδηγεί σε αύξηση σχεδόν 2,5-2,7 φορές της μετρηθείσας τιμής RIV (τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών) από 8,7 μ V σε 23,0 μ V, δηλαδή εντελώς διαφορετικό αποτέλεσμα.

11. Επειδή, η πρώτη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι η πρώτη προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, καθώς η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που εξέτασε τις διευκρινίσεις της προσφεύγουσας εκδόθηκε κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου διενέργειας του διαγωνισμού σχετικά με την δυνατότητα διευκρινίσεων της προσφοράς και της νομότυπης υποβολής των διευκρινίσεων. Ειδικότερα, η

πρώτη παρεμβαίνουσα επισημαίνει ότι οι διευκρινίσεις που ζήτησε με το υπ' αριθμ. ΔΔ/906/28.01.2019 έγγραφό του ο αναθέτων φορέας από την πρώτη προσφεύγουσα, δεν συνιστούν διευκρινίσεις ή συμπληρώσεις κατά την έννοια του άρθρ. 15 της διακήρυξης, αλλά εν τοις πράγμασι διορθώσεις που αφορούν τεχνικές αποκλίσεις μεταξύ της προσφοράς του ως άνω οικονομικού φορέα και των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης. Η πρώτη παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι οι διευκρινίσεις της πρώτης προσφεύγουσας υποβλήθηκαν μη νόμιμα κατά παράβαση της αρχής της διαφάνειας και της παραγράφου 7 του άρθρ. 16 της διακήρυξης, καθώς ουδέποτε κοινοποιήθηκε στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του διαγωνισμού «sourceONE» για να λάβουν γνώση οι άλλοι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς. Περαιτέρω, η πρώτη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι αβασίμως προβάλλεται ότι υφίσταται ισοδυναμία μεταξύ των κρίσιμων προτύπων, καθώς η τεχνική προδιαγραφή αναφέρει στο άρθρ. 5.2.6 ότι η Τάση Δοκιμής πρέπει να πραγματοποιείται στα 15.660V και για το όριο τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών η συχνότητα στην οποία μετρώνται οι παρεμβολές σε 1.000 KHz ή 1 MHz. Το προσκομισθέν πιστοποιητικό RLC9-24/100-8 αναγράφει ότι η δοκιμή πραγματοποιήθηκε με Τάση Δόκιμης στα 15,2KV ή 15.200V και η συχνότητα ραδιοφωνικών παρεμβολών πραγματοποιήθηκε στα 0,5 MHz ή 500 KHz. Σύμφωνα δε με τον όρο 4.1.2. της ως άνω Τεχνικής Προδιαγραφής, οι απαιτήσεις της εν λόγω τεχνικής περιγραφής είναι επικρατέστερες και υπερισχύουν των απαιτήσεων οποιουδήποτε προτύπου ή προδιαγραφής. Τούτο συνεπάγεται σε περίπτωση αποκλίσεων από τις τεχνικές προδιαγραφές, ότι δεν είναι δυνατή η κατ' επίκληση προτύπων ή ισοδυνάμων προτύπων υποκατάσταση των ειδικών τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση όμως, η πρώτη παρεμβαίνουσα επισημαίνει ότι το επικαλούμενο από την πρώτη προσφεύγουσα πρότυπο IEC 60694 αποτελεί ένα γενικό πρότυπο, το οποίο περιέχει οδηγίες σχετικά με τις δοκιμές διακοπτικού εξοπλισμού και εξοπλισμού ελέγχου υλικών υψηλής τάσης («Common specifications for high voltage switchgear and controlgear standards»). Αντιθέτως, το απαιτούμενο από την διακήρυξη πρότυπο ANSI C37.41, περιέχει οδηγίες για δοκιμές ειδικά σε υλικά

ασφαλειοαποζευκτών, οι οποίοι αποτελούν και το αντικείμενο του επίμαχου διαγωνισμού [Standard Design Tests For High - Voltage (>1000 V) Fuses, Fuse and Disconnecting Cutouts, Distribution Enclosed Single - Pole Air Switches, Fuse Disconnecting Switches, and Fuse Links and Accessories Used with These Devices(Fuse υ^Λουί=ασφαλειοαποζεύκτης)]. Επίσης, αναφέρει ότι το επικαλούμενο πρότυπο IEC 60694 έχει αποσυρθεί και αντικατασταθεί ήδη από το 2007, από το πρότυπο IEC 62271-1, το οποίο ομοίως αποτελεί γενικό πρότυπο. Κατά την πρώτη παρεμβαίνουσα, στην προκειμένη περίπτωση των ασφαλειοαποζευκτών, το μοναδικό πρότυπο που διέπει το συγκεκριμένο αντικείμενο της σύμβασης είναι το πρότυπο ANSI C37.41, το οποίο ως ειδικό πρότυπο προβλέπει συγκεκριμένο εύρος δοκιμής 1 MHz. Αντιθέτως, το πρότυπο IEC 60694 είναι γενικό πρότυπο και γι' αυτό προβλέπει εύρος δοκιμής 0,5 - 2 MHz. Το πρότυπο ANSI C37.41 δεν είναι απαρχαιωμένο, ούτε έχει καταργηθεί. Αντιθέτως, το εν λόγω πρότυπο αποτελεί το μοναδικό εν ισχύ εξειδικευμένο για το υλικό των ασφαλειοαποζευκτών πρότυπο το οποίο σύμφωνα με το Ινστιτούτο Ηλεκτρολόγων Ηλεκτρονικών Μηχανικών (IEEE, Institute of Electrical and Electronic Engineers, διεθνής οργανισμός) είναι ενεργό και έχει αναθεωρηθεί επανειλημμένως (2000, 2008 και 2016). Μάλιστα, κατά την πρώτη παρεμβαίνουσα, το γεγονός ότι το πρότυπο ANSI C37.41 ζητείται από τον αναθέτοντα φορέα, οφείλεται αφενός, στο γεγονός ότι δεν υπάρχει εξειδικευμένο IEC πρότυπο για το συγκεκριμένο υλικό και αφετέρου, στο γεγονός ότι ο ασφαλειοαποζεύκτης αποτελεί ένα κατ' εξοχήν αμερικάνικο προϊόν, το οποίο στην Ευρώπη χρησιμοποιείται ελάχιστα, παρά μόνον από χώρες που έχουν εναέριο δίκτυο, όπως η Ελλάδα. Δεδομένου του γεγονότος ότι το ANSI C37.41 αποτελεί το μοναδικό εξειδικευμένο για το αντικείμενο της σύμβασης πρότυπο, ο αναθέτων φορέας προβλέπει ρητά στο άρθρ. 5.2.6 της Τεχνικής Περιγραφής της διακήρυξης, ότι οι ασφαλειοαποζεύκτες ειδικά όσον αφορά τις τάσεις δοκιμής ραδιοφωνικών παρεμβολών θα δοκιμάζονται σύμφωνα με τις μεθόδους που προδιαγράφονται στην προδιαγραφή ANSI C37.41 και θα είναι ικανοί να ανταποκρίνονται στα εξής όρια τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών: α) Τάση δοκιμής: 15.660 V και β) Όρια τάσης

ραδιοφωνικών παρεμβολών σε 1000 kHz: 250 μ V. Κατά την πρώτη παρεμβαίνουσα, στην προδικαστική προσφυγή συγχέονται οι έννοιες της συχνότητας δοκιμής και της συχνότητας μέτρησης παρεμβολών. Αναφέρεται δηλαδή, ότι η συχνότητα δοκιμής είναι 0,5 MHz έως 2 MHz, ενώ στην πραγματικότητα η συχνότητα δοκιμής βρίσκεται στα 50 Hz και οι συχνότητες μέτρησης παρεμβολών βρίσκονται στα 0,5 MHz έως 2 MHz. Ο δε ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η απόκλιση μεταξύ της συχνότητας μέτρησης παρεμβολών, στην οποία πραγματοποιήθηκε η δοκιμή του προσκομισθέντος από αυτόν πιστοποιητικού (0,5 MHz) και της απαιτούμενης από την προδιαγραφή (1 MHz) είναι επουσιώδης είναι κατά την παρεμβαίνουσα αβάσιμος, διότι σε όσο πιο μεγάλη συχνότητα μέτρησης παρεμβολών γίνεται μια δοκιμή, τόσο περισσότερες παρεμβολές παράγονται και κατ' επέκταση επιπλέον απαιτήσεις παρουσιάζονται. Με άλλα λόγια, σε όσο πιο μικρή συχνότητα μέτρησης παρεμβολών γίνεται η δοκιμή, τόσο πιο εύκολη η επιτυχής πραγματοποίησή της. Η πρώτη παρεμβαίνουσα επισημαίνει επίσης ότι στο προσκομισθέν από την προσφεύγουσα πιστοποιητικό δοκιμών, η δοκιμή πραγματοποιήθηκε στην συχνότητα μέτρησης παρεμβολών των 0,5 MHz, δηλαδή στην πιο χαμηλή προβλεπόμενη τιμή από το «ισοδύναμο» πιστοποιητικό (Το IEC 60694 προβλέπει ως συχνότητα μέτρησης των παρεμβολών τα 0,5 MHz έως 2 MHz). Το δε υπ' αριθμ. 402/2019.....-01 πιστοποιητικό υποβάλλεται απαραδέκτως με την προδικαστική προσφυγή, διότι το εν λόγω έγγραφο δεν συμπεριλήφθηκε στην προσφορά. Στο υποβληθέν με την προσφορά φύλλο συμμόρφωσης της πρώτης προσφεύγουσας, η τελευταία σχετικά με την τήρηση των τάσεων δοκιμής ραδιοφωνικών παρεμβολών παραπέμπει στο «TableAnnex No3» (Σχετ. 5) όπου ο κινέζικος κατασκευαστικός οίκος δηλώνει ότι τα χαρακτηριστικά του προσφερόμενου ασφαλειοαποζεύκτη είναι τα ίδια με τα απαιτούμενα από την διακήρυξη χαρακτηριστικά (α. Τάση δοκιμής: 15.660 V και β. Όρια τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών σε 1000 kHz), και ότι η δοκιμή έχει γίνει σύμφωνα με το πρότυπο ANSI, ενώ στο προσκομισθέν από την προσφεύγουσα πιστοποιητικό δοκιμών η δοκιμή έχει πραγματοποιηθεί με βάση

το πρότυπο IEC, και όχι στα απαιτούμενα από την τεχνική προδιαγραφή όρια. Η πρώτη παρεμβαίνουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται ισοδυναμία μεταξύ του επικαλούμενου από την προσφεύγουσα εταιρεία προτύπου IEC 60694 και του απαιτούμενου από την διακήρυξη προτύπου ANSI C37.41. Τούτο διότι, για να υπάρξει ισοδυναμία μεταξύ δύο προτύπων πρέπει αφενός, να υφίσταται ταυτότητα αντικειμένου μεταξύ τους και αφετέρου, να αποδεικνύεται κατά τρόπο επαληθεύσιμο, από τον ίδιο τον αιτούντα, η πλήρωση των απαιτήσεων που προβλέπονται από την τεχνική προδιαγραφή (ΣΤΕ 827-828/2019, σκ. 16). Η πρώτη παρεμβαίνουσα επικαλείται στη συνέχεια νέους λόγους απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας λόγω της ύπαρξης επιπλέον αποκλίσεων προς τις τεχνικές προδιαγραφές του κανονιστικού πλαισίου της υπό ανάθεση σύμβασης. Ωστόσο, όπως αναφέρεται και στη σκέψη 7 ανωτέρω, οι νέοι λόγοι απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας προβάλλονται απαραδέκτως.

12. Επειδή, η πρώτη προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως και προσηκόντως το από 03.10.2019 Υπόμνημά της, προκειμένου να αντικρούσει τις απόψεις του αναθέτοντος φορέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 365 του Ν. 4412/2016. Στο Υπόμνημα αυτό, η πρώτη προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η αποδοχή των απόψεων του αναθέτοντος φορέα θα είχε ως αποτέλεσμα να μην υφίσταται κανένα απολύτως ισοδύναμο προς τα ANSI C37.41 και C37.42 πρότυπο, καθιστώντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τον σχετικό ρητό όρο της Διακήρυξης (13.2.B.8) περί της αποδοχής και πιστοποιητικών δοκιμών που διεξήχθησαν με ισοδύναμα πρότυπα γράμμα κενό. Οι ισχυρισμοί του αναθέτοντος φορέα ότι το υποβληθέν πιστοποιητικό δοκιμών με αρ. του εργαστηρίου «.....» δεν είναι αποδεκτό ως προς τη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (εφεξής η «Δοκιμή RIV»), διότι δήθεν το πρότυπο βάσει του οποίου διεξήχθη η Δοκιμή RIV δήθεν δεν είναι ισοδύναμο με τα πρότυπα ANSI C37.41 και ANSI C.37.42, καθώς δύο μόνο από τις επιμέρους παραμέτρους της δοκιμής δεν είναι ακριβώς ίδιες, κατά την πρώτη προσφεύγουσα είναι απορριπτέος, διότι καταργεί τη ρητή πρόβλεψη της

παρ. 13.2.B.8 της Διακήρυξης περί ισοδυνάμου και όχι ταυτοσήμου πιστοποιητικού δοκιμών. Άλλωστε, το διεθνές πρότυπο IEC 60694 είναι το μοναδικό πρότυπο IEC που διέπει τη συγκεκριμένη δοκιμή σε ασφαλειοαποζεύκτες. Κατά την προσφεύγουσα, διενεργώντας δοκιμή βάσει συχνότητας 1MHz και τάσης 15.660V ο προσφερόμενος ασφαλειοαποζεύκτης βρίσκεται 11 φορές κάτω του ορίου των 250μV. Προς αντίκρουση των απόψεων, η προσφεύγουσα αναφέρει ειδικότερα τα εξής: «[...] 2.3.1. Στην παρ. 25 των απόψεων αναφέρεται ότι το ANSI C37.41:1988 στο οποίο ρητά παραπέμπει η Διακήρυξη δεν είναι δήθεν πρότυπο απαρχαιωμένο. Στην ίδια, όμως, παράγραφο η αναφέρει το επικαιροποιημένο πρότυπο είναι το ANSI C37.41:2016. Παρότι λοιπόν τελεί σε γνώση της ότι το πρότυπο έχει επανειλημμένα επικαιροποιηθεί, η εξακολουθεί στην διακήρυξη των ασφαλειοαποζευκτών της να ζητά δοκιμές με το απαρχαιωμένο πρότυπο του έτους 1988. 2.3.2. Στην παρ. 25.1. των απόψεων αναφέρεται ότι το ζητούμενο υλικό (ασφαλειοαποζεύκτες) είναι υλικό που χρησιμοποιείται κυρίως στο ελληνικό και στα αμερικανικά δίκτυα. Ο ισχυρισμός είναι, αφενός, αναπόδεικτος, αφετέρου, αναληθής. Παγκοσμίως χρησιμοποιούνται ίδιου σχεδιασμού ασφαλειοαποζεύκτες. Καμία ιδιαιτερότητα δεν παρουσιάζουν οι ασφαλειοαποζεύκτες που χρησιμοποιούνται στο ελληνικό και καμία μεγαλύτερη ομοιότητα δεν έχουν προς εκείνους που χρησιμοποιούνται στο δίκτυο των ΗΠΑ σε σχέση με τα υπόλοιπα δίκτυα παγκοσμίως. Απόδειξη δε αυτού είναι οι κατάλογοι πωλήσεων και οι συστατικές επιστολές των Κινέζικων εργοστασίων, τα οποία κατέθεσε η εταιρεία μας και η εταιρεία στον διαγωνισμό και τα οποία έγιναν τεχνικά αποδεκτά από την, όπου εμφανίζεται ότι ίδιοι με τους ασφαλειοαποζεύκτες που χρησιμοποιεί η το Ελληνικό δίκτυο αγοράζονται και χρησιμοποιούνται από πολλά κράτη παγκοσμίως (Συν. 21, 22 & 23). 2.3.3. Στις παρ. 25.2. έως 25.4 των απόψεων η επιχειρηματολογεί περί του ότι δήθεν τα πρότυπα ANSI C37.41 και C37.42 είναι

πρότυπα που ρυθμίζουν το συγκεκριμένο υλικό, ενώ τα πρότυπα IEC 62271-102 και IEC 60694 είναι δήθεν γενικότερα και αφορούν εν γένει διακοπτικό εξοπλισμό ισχύος. Πέραν του ότι ο ισχυρισμός προβάλλεται αλυσιτελώς, αφού με τον ισχυρισμό αυτό η συνομολογεί ότι τα πρότυπα αυτά πράγματι εφαρμόζονται αφού οι ασφαλειοαποξεύκτες είναι διακοπτικός εξοπλισμός ισχύος, ο ισχυρισμός είναι αναληθής. Το πρότυπο IEC 62271-102, βάσει του οποίου διεξάγεται η Δοκιμή RIV κατά το πρότυπο IEC 60694, και το ίδιο το πρότυπο IEC 60694 εφαρμόζονται συγκεκριμένα στους ζητούμενους ασφαλειοαποξεύκτες, όπως προκύπτει από την ίδια τη Διακήρυξη. Συγκεκριμένα στη σελ. 3 της ΤΠ (σελ. 82/179 της Διακήρυξης) ορίζεται ότι: «κατά τη σύνταξη της παρούσας Τεχνικής Περιγραφής, ελήφθησαν υπόψη στοιχεία από τα πιο κάτω Πρότυπα καί Προδιαγραφές: - EN 62271-102 [...] -EN 60694 [...]». Όσα συνεπώς αναφέρει η είναι αβάσιμα, αφού από την ίδια τη Διακήρυξη προκύπτει ότι τα πρότυπα αυτά εφαρμόζονται στους ασφαλειοαποξεύκτες που αποτελούν το αντικείμενο του Διαγωνισμού, ελήφθησαν δε υπόψη προς σύνταξη της ίδιας της ΤΠ. 2.3.4. Όλα όσα αναφέρονται στις παραγράφους 26-30 έχουν αναλυτικά ανακρουστεί με την προδικαστική προσφυγή μας. 2.4. Όσα αναφερόμενα στις παρ. 31-32 των απόψεων είναι αβάσιμα. Η εταιρεία μας προς εκπλήρωση των απαιτήσεων του άρθρου 13.2.B.8 της Διακήρυξης υπέβαλε το ήδη επανειλημμένως αναφερθέν πιστοποιητικό δοκιμών με αρ. Στο σχετικό πεδίο του Φύλλου Συμμόρφωσης (σειρά 10) ζητείτο αυτολεξεί να αναφερθούν «Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.09 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα (EN, IEC) για τους προσφερόμενους ασφαλειοαποξεύκτες» η εταιρεία μας ανέφερε το πιστοποιητικό δοκιμών Ουδόλως απαιτείτο να αναφερθεί στο σχετικό πεδίο ότι η δοκιμή έχει διεξαχθεί με ισοδύναμο πιστοποιητικό, αφού ο όρος «ισοδύναμο πρότυπο» αναφερόταν ήδη στο προσυμπληρωμένο λεκτικό της στήλης «απαιτούμενο στοιχείο που πρέπει να προσκομιστεί». Εξάλλου, αν ήθελε υποτεθεί ότι η μας αποδίδει ότι δήθεν από τα στοιχεία της ίδιας της προσφοράς μας δεν

προκύπτει η ισοδυναμία του προτύπου, ο ισχυρισμός είναι απορριπτός, όχι μόνο για τους λόγους που έχουμε ήδη εξηγήσει με την Προδικαστική Προσφυγή μας, αλλά και ως αντικείμενος στη γενική αρχή non venire contra factum proprium, δεδομένου ότι η ίδια η μας χορήγησε τη δυνατότητα να παράσχουμε εξηγήσεις σχετικά με την (προφανή) ισοδυναμία των δύο προτύπων με την με α.π. ΔΔ/906/28.1.2019 επιστολή της (Συν. 13α και 13β). Εκ τρίτου, ο ισχυρισμός ότι οι ισχυρισμοί μας προβάλλονται αλυσιτελώς ακόμη και αν τα δύο πρότυπα (IEC και ANSI) είναι ισοδύναμα διότι δεν πληρούνται οι δύο παράμετροι που ήταν δήθεν ειδική απαίτηση της Διακήρυξης (συχνότητα 1MHz και τάση 15.660V), πέραν του ότι συνιστά εν τέλει ομολογία ότι τα δύο πρότυπα είναι πράγματι ισοδύναμα, είναι και αβάσιμος. Τούτο διότι η επιδιώκει το πρώτον με τις απόψεις της να παρουσιάσει τις δύο παραμέτρους όχι ως παραμέτρους του πιστοποιητικού ANSI C37.41 αυτού καθ' αυτού που απλώς επαναλήφθηκαν στη Διακήρυξη, αλλά ως αυτοτελή τεχνικό όρο της Διακήρυξης. Ωστόσο, ο όψιμος αυτός ισχυρισμός είναι αβάσιμος, αρχικά, γιατί αντιστρατεύεται τις εκπεφρασμένες θέσεις όλων των οργάνων της έως σήμερα, πάντως δε, επειδή -και αληθής υποτεθειμένη- συνιστά μία (και δη την πιο απομακρυσμένη) εκ των δυνατών ερμηνειών της Διακήρυξης, δημιουργώντας ευλόγως ασάφεια που δεν μπορεί να επιβαρύνει την συμμετέχουσα εταιρεία. Πράγματι, από το Πόρισμα της Επιτροπής Τεχνικής Αξιολόγησης (Συν. 11) και τις Απόψεις προκύπτει, όπως επανειλημμένα τονίζει η ίδια η , ότι οι απαιτήσεις αυτές (συχνότητα 1MHz και τάση 15.660V) συνιστούν απαιτήσεις των προτύπων ANSI C37.41 και C37.42. Συνεπώς, κατά τις ρητές προβλέψεις της παρ. 13.2.B.8 της Διακήρυξης, εφόσον η Δοκιμή RIV πραγματοποιείτο με ισοδύναμο διεθνές πρότυπο όπως το πρότυπο IEC 60694, η δοκιμή θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί βάσει των συγκεκριμένων απαιτήσεων που θέτει το ίδιο το πρότυπο. Εξάλλου και στον ίδιο τον όρο 5.2.6 της Διακήρυξης αναφέρεται ότι οι παράμετροι αυτές προκύπτουν από το ίδιο το πρότυπο ANSI C37.41 (συχνότητα 1MHz και τάση 15.660V). Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και υπό την (αμφισβητούμενη από εμάς) εκδοχή της

....., που προβάλλεται το πρώτον με τις απόψεις, ότι κατά το (δήθεν) αληθές νόημα της Διακήρυξης οι διαγωνιζόμενοι όφειλαν να προσκομίσουν πιστοποιητικά Δοκιμής RIV στα οποία θα έπρεπε να εφαρμοστεί οπωσδήποτε τάση 1 MHz και συχνότητα 15.660V, και πάλι η προσφορά μας δεν μπορεί να απορριφθεί, διότι η Διακήρυξη θα έπρεπε να είναι σαφής στο σημείο αυτό χωρίς να μπορεί η όποια ασάφεια να ερμηνευθεί σε βάρος του διαγωνιζομένου. Η συστηματική ανάγνωση του όρου 13.2.B.8 της Διακήρυξης και της Τεχνικής Περιγραφής (παράρτημα 9 της Διακήρυξης) οδηγεί πέραν αμφιβολίας στη διαπίστωση ότι τάση δοκιμής 15.660V και συχνότητα 1MHz απαιτείται από το πρότυπο ANSI C37.41. Εφόσον όμως κατά τις προβλέψεις του όρου 13.2.B.8 της Διακήρυξης, ηδύνατο ο διαγωνιζόμενος να προσκομίσει πιστοποιητικά δοκιμών με ισοδύναμα πρότυπα, προδήλως η τάση και η συχνότητα δοκιμής θα πρέπει να διέπονται από το ισοδύναμο αυτό πρότυπο και όχι από το πρότυπο ANSI C37.41. Οποιαδήποτε διαφορετική της ανωτέρω προφανούς ερμηνείας των όρων της ΤΠ και του όρου 13.2.B.8 της Διακήρυξης, είναι απορριπτέα, διότι επί της (υποτιθέμενης αυτής) απαίτησης που επάγεται μάλιστα τον αποκλεισμό του διαγωνιζομένου θα έπρεπε να έχει εκφραστεί με απόλυτη ακρίβεια ο αναθέτων φορέας και να μην είναι δυνατή η αμφισημία. Επομένως, δεδομένου ότι η κατανόησή μας περί της ισοδυναμίας των προτύπων δεν είναι μόνο μία από τις δυνατές ερμηνείες (πράγμα το οποίο θα αρκούσε), αλλά και η πλέον προφανής, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να απορριφθεί η προσφορά μας για την αιτία αυτή ούτε και οι σχετικοί ισχυρισμοί μας να θεωρηθούν αλυσιτελείς. 2.5. Ως προς όσα αναφέρονται στα σημεία 33 επ. των απόψεων, αναφερόμαστε σε όσα αναλυτικά έχουμε εκθέσει με την προδικαστική προσφυγή, από τα οποία προκύπτει το αβάσιμο των αναφερομένων. 3. Κατάδηλα επιτυχής η Δοκιμή RIV των προσφερόμενων από την Εταιρεία μας υλικών - Παραδεκτή η υποβολή των πιστοποιητικών δοκιμών του 3.1. Στην παρ. 42 των απόψεων, η ισχυρίζεται ότι από τα πιστοποιητικά δοκιμών που έχουμε προσκόμισες δηλαδή τόσο εκείνο που υποβλήθηκε με την προσφορά μας, όσο και τα πιστοποιητικά δοκιμών που προσκομίσαμε (παραδεκτώς) με την

προδικαστική προσφυγή μας πιστοποιείται δήθεν επίδοση του ασφαλειοαποζεύκτη κατώτερη της επίδοσης που απαιτεί η Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.9.2019 (παράρτημα 9 της Διακήρυξης). Ο ισχυρισμός είναι ψευδής. Σύμφωνα με τον όρο 5.2.6 της Διακήρυξης, προκειμένου Δοκιμή RIV να θεωρείται επιτυχής, οι ραδιοφωνικές παρεμβολές κατά τη δοκιμή δεν πρέπει να ξεπερνούν το όριο των 250μV. Εν προκειμένω, με το πιστοποιητικό δοκιμών που υπέβαλε η εταιρεία μας με την προσφορά της (Συν. 12 της προδικαστικής προσφυγής και δικαιολογητικό αρ. 46 της προσφοράς μας) αποδεικνύεται ότι κατά τη Δοκιμή RIV οι ραδιοφωνικές παρεμβολές δεν ξεπέρασαν ποτέ τα 48,3 μV (πρβλ. σελ. 12 του Συν. 12). Οι ραδιοφωνικές παρεμβολές ήταν δηλαδή μόλις στο 1/5 του μέγιστου ορίου! Περαιτέρω, από το με αρ. πιστοποιητικό δοκιμών του που υπέβαλε η εταιρεία μας με την προδικαστική προσφυγή της (Συν. 18) προκύπτει ότι υπό οποιαδήποτε εκδοχή, οι προσφερόμενοι από την εταιρεία μας ασφαλειοαποζεύκτες υπερπληρούν την απαίτηση της Διακήρυξης, αφού ακόμη και με τάση 15.660V και συχνότητα 1 MHz οι ραδιοφωνικές παρεμβολές δεν υπερέβησαν τα 23 μV, ήταν δηλαδή 11 φορές κάτω του αποδεκτού ανώτατου ορίου των 250 μV! 3.2. Ο ισχυρισμός της ότι το με αρ. πιστοποιητικό δοκιμών του που υπέβαλε η εταιρεία μας με την προδικαστική προσφυγή της (Συν. 18) δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, είναι απορριπτέος. Το πιστοποιητικό αυτό υποβλήθηκε προκειμένου να αντικρούσει τους συγκεκριμένους ισχυρισμούς απόρριψης της προσφοράς μας, πολύ δε περισσότερο καθώς μπορούσε να υποβληθεί παραδεκτά ακόμη και με το παρόν υπόμνημα προς απόρριψη του ισχυρισμού της παρ. 42 ότι οι προσφερόμενοι από την εταιρεία μας ασφαλειοαποζεύκτες δήθεν έχουν επίδοση κατώτερη της ζητούμενης».

13. Επειδή, η δεύτερη προσφεύγουσα με την επωνυμία «.....», ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τους εξής λόγους: (1) Κατά το μέρος που απέρριψε την προσφορά της ως τυπικά απαράδεκτη, εκδόθηκε κατά παράβαση νόμου και

συγκεκριμένα κατά πλάνη περί τα πράγματα, διότι εσφαλμένα υπολαμβάνει ότι υπέβαλε την οικονομική προσφορά της στον υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά». Ειδικότερα, η δεύτερη προσφεύγουσα επικαλείται τις διατάξεις των άρθρων 91 και 92 του Ν. 4412/2016 καθώς και του άρθρου 13 της Διακήρυξης, επισημαίνοντας ότι στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων που διενεργούνται με ηλεκτρονικά μέσα, όλα τα δικαιολογητικά υποβάλλονται σε (υπο) φακέλους (κατηγορία επισυναπτόμενων αρχείων στο ηλεκτρονικό σύστημα). Επίσης, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 13, το περιεχόμενο του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά» έχει ορισθεί ως εξής: *«13.3.1. Η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται ηλεκτρονικά επί ποινή απορρίψεως στον Υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά» συμπληρώνοντας την αντίστοιχη ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος. Ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να υποβάλει ηλεκτρονικά στο Φάκελο της οικονομικής προσφοράς, και αρχείο το οποίο δημιουργείται με τη συμπλήρωση του εντύπου της Οικονομικής Προσφοράς του Παραρτήματος 4 της παρούσας. Το ηλεκτρονικό αυτό αρχείο υποβάλλεται σε μορφή .pdf, το οποίο υπογράφεται με εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή με χρήση εγκεκριμένων πιστοποιητικών σύμφωνα με το Άρθρο 2.5 της παρούσας. Ο τίτλος του αρχείου θα είναι «Αναλυτική Οικονομική Προσφορά». Σε περίπτωση διάστασης μεταξύ ειδικής ηλεκτρονικής φόρμας και αρχείου .pdf «Αναλυτική Οικονομική Προσφορά», υπερισχύει το .pdf [...]».* Τέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 18 του άρθρου 14 της Διακήρυξης με τίτλο «Λόγοι απόρριψης της προσφοράς»: *«Η προσφορά απορρίπτεται ιδίως σε κάθε μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: [...] 14.18. Αν η προσφερόμενη τιμή αποκαλύπτεται, άμεσα ή έμμεσα, σε άλλα οποιαδήποτε στοιχεία, πλην του φακέλου της οικονομικής προσφοράς».* Η δεύτερη προσφεύγουσα επικαλείται περαιτέρω νομολογία της ΑΕΠΠ αλλά και των διοικητικών δικαστηρίων σχετικά με τη δεσμευτικότητα των όρων της Διακήρυξης και τονίζει ότι από το σύνολο των εκτεθέντων όρων της Διακήρυξης προκύπτει ότι οι οικονομικοί φορείς για την παραδεκτή συμμετοχή τους όφειλαν να υποβάλουν μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος «sourceONE» τον

ηλεκτρονικό φάκελο της προσφοράς τους. Ο ηλεκτρονικός φάκελος αποτελούνταν από δυο υποφάκελους: α. τον υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» και β. τον υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά». Σε περίπτωση μάλιστα, που η προσφερόμενη τιμή, δηλαδή η οικονομική προσφορά αποκαλύπτονταν άμεσα ή έμμεσα σε οποιαδήποτε άλλα στοιχεία του φακέλου της προσφοράς, δηλαδή στον υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά», η παράγραφος 18 του άρθρ. 14 της Διακήρυξης όριζε ότι αυτό αποτελούσε λόγο απόρριψης της προσφοράς, με αποτέλεσμα η προσφορά του οικονομικού φορέα να απορρίπτεται ως τυπικά απαράδεκτη. Η δεύτερη προσφεύγουσα αναφέρει ότι, τηρώντας τους όρους της διακήρυξης, υπέβαλε την ηλεκτρονική προσφορά της στο σύστημα διεξαγωγής του διαγωνισμού συμπεριλαμβάνοντας: α) στον υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» τα προβλεπόμενα στο άρθρ. 13.2.A. και 13.2.B. της διακήρυξης δικαιολογητικά συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς και β) στον υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά» τα προβλεπόμενα από το άρθρ. 13.3. της διακήρυξης δικαιολογητικά της οικονομικής προσφοράς. Πιο συγκεκριμένα, όπως προκύπτει και από την ηλεκτρονική αποτύπωση των συνημμένων στον υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά», επισύναψε στον εν λόγω υποφάκελο τα ακόλουθα ηλεκτρονικά αρχεία: α) το ηλεκτρονικό αρχείο με ονομασία «13.2.A. ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ.rar», β) το ηλεκτρονικό αρχείο με ονομασία «ΕΕΕΣ-*rar*», το οποίο περιελάμβανε το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Προμήθειας (ΕΕΕΠ), γ) το ηλεκτρονικό αρχείο με την ονομασία «13.2.B ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ.rar» και δ) το ηλεκτρονικό αρχείο με την ονομασία «13.2.B11- ΣΧΕΔΙΑ.rar», το οποίο περιελάμβανε 7 σχέδια σχετικά με την τεχνική προσφορά. Αντίστοιχα, στον υποφάκελο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», επισύναψε το ηλεκτρονικό αρχείο «ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ.rar», το οποίο περιελάμβανε την αναλυτική οικονομική προσφορά για την Απαρτία Α' και την αναλυτική οικονομική προσφορά για την Απαρτία Β'. Η δεύτερη προσφεύγουσα τονίζει ότι από τα ως άνω εκτεθέντα συνάγεται ότι ουδέποτε υπέβαλε την οικονομική προσφορά της στον υποφάκελο

«Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά», αλλά στον υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά» κατά τον προσήκοντα και σύμφωνο με την διακήρυξη τρόπο, τηρώντας το κανονιστικό πλαίσιο της μυστικότητας των οικονομικών προσφορών. Επίσης, αναφέρει ότι από την μελέτη των ως άνω εγγράφων που υποβλήθηκαν προκύπτει ότι δεν αποκαλύπτει ούτε άμεσα ούτε έμμεσα, καθ' οιονδήποτε τρόπο, τα οικονομικά στοιχεία της προσφοράς της στον υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά». (2) Η προσβαλλόμενη, κατά το μέρος που απέρριψε την προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας ως τυπικά απαράδεκτη, εκδόθηκε κατά παράβαση νόμου και κατά παράβαση της διαδικασίας αποσφράγισης του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά». Η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε την οικονομική της προσφορά όχι μόνον στον ηλεκτρονικό υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά», αλλά και στην ενότητα «Συνημμένα Είδους» στον πίνακα ειδών της ηλεκτρονικής φόρμας συμμετοχής με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» του συστήματος διενέργειας του διαγωνισμού, όπου επισύναψε το Παράρτημα 5 της διακήρυξης με την αναλυτική οικονομική προσφορά της για το σύνολο των απαρτιών των υλικών προμήθειας του επίμαχου διαγωνισμού. Ισχυρίζεται ωστόσο ότι, ακόμη και εάν ήθελε υποτεθεί ότι εσφαλμένα (λόγω της διάστασης του περιεχομένου των οδηγιών χρήστη οικονομικού φορέα της εταιρείας «cosmoONE», η οποία εκτίθεται κατωτέρω), επεσύναψε την οικονομική της προσφορά στην ενότητα «Συνημμένα Είδους» στον Πίνακα Ειδών της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» πέραν του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά» και κατ' αυτόν τον τρόπο αποκαλύφθηκε η οικονομική προσφορά της, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου διενέργειας του διαγωνισμού και συγκεκριμένα και κατά παράβαση του άρθρ. 16 της διακήρυξης, η οποία ρυθμίζει την διαδικασία αποσφράγισης και αξιολόγησης των υποβαλλόμενων προσφορών. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 16 της ως άνω διακήρυξης, κατά την ορισθείσα ημερομηνία αποσφράγισης των προσφορών, γίνεται αποσφράγιση μόνο των υποβληθέντων ηλεκτρονικών Υποφακέλων «Δικαιολογητικά Συμμετοχής – Τεχνική Προσφορά». Ωστόσο, κατά τους

ισχυρισμούς της δεύτερης προσφεύγουσας, η Επιτροπή Διεξαγωγής του διαγωνισμού προέβη στην αποκάλυψη της οικονομικής προσφοράς της αποσφραγίζοντας είτε τον ηλεκτρονικό υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά», είτε τα «Συνημμένα Είδους» του Πίνακα Ειδών της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» του συστήματος με δική της υπαιτιότητα, κατά παράβαση του άρθρ. 16.2. της διακήρυξης, καθώς οτιδήποτε βρισκόταν εκτός του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» αφορούσε την οικονομική προσφορά (είτε δηλαδή εντός του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά» είτε στην ενότητα «Συνημμένα Είδους» της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Επιπλέον, ως προς το ζήτημα αναφορικά με την υποχρέωση ή μη επισύναψης της οικονομικής προσφοράς, αυτό δεν ασκεί καμία επιρροή επί της προσβαλλόμενης απόφασης, διότι με την τελευταία απορρίφθηκε η προσφορά της κατόπιν της διαπίστωσης ότι «είχε ενσωματώσει την οικονομική προσφορά ... στο πεδίο Υποφάκελος «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» του Συστήματος» (βλ. Πρακτικό Αξιολόγησης Υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» - 6.2.), γεγονός το οποίο, κατά τους προαναφερόμενους ισχυρισμούς της, δεν ισχύει. Η δεύτερη προσφεύγουσα αναφέρει σχετικά: *«Εντούτοις, επί του ως άνω ζητήματος επισημαίνουμε τα εξής:*

α) Η προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε την προσφορά της εταιρείας μας διότι τάχα είχαμε ενσωματώσει στον ηλεκτρονικό υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» την οικονομική προσφορά της εταιρείας μας και όχι λόγω του γεγονότος ότι την είχαμε ενσωματώσει στο «Συνημμένα Είδους» στον Πίνακα Ειδών της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» του Συστήματος, β) Η εταιρεία μας ορθώς επισύναψε στην ενότητα «Συνημμένα είδους» την οικονομική προσφορά της (Παράρτημα 5) και όχι την τεχνική της προσφορά (Παράρτημα 4), διότι περιλαμβάνονταν στην ηλεκτρονική φόρμα συμπλήρωσης με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», γ) Στα σχόλια της εν λόγω φόρμας με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» η οποία εμφανίζεται στην ηλεκτρονική εφαρμογή της «sourceONE» στην κατηγορία «ΕΙΔΗ» του επίμαχου διαγωνισμού δίδεται η ακόλουθη οδηγία: «Εισάγετε ως

τιμή μονάδας το συνολικό τίμημα...Να επισυναφθεί κατωτέρω ο αναλυτικός πίνακας τιμών για κάθε είδος ... σύμφωνα με το Παράρτημα 5, σε pdf ψηφιακά υπογεγραμμένο», δ) Ακόμη όμως και αν ήθελε υποτεθεί ότι η εταιρεία μας έπρεπε να είχε επισυνάψει το Παράρτημα 4, με το Παράρτημα αυτό συμπληρώνονται οικονομικά στοιχεία και συγκεκριμένα τα τεμάχια για τα οποία στην ίδια ηλεκτρονική φόρμα έχει συμπληρωθεί το συνολικό ανά είδος προσφερόμενο ποσό σε ευρώ, ούτως ώστε να εξάγεται οικονομική προσφορά της πλατφόρμας, δια της διαίρεσης των ανωτέρω δύο αριθμητικών στοιχείων (συνολικό ανά είδος προσφερόμενο ποσό/προσφερόμενη ποσότητα σε τεμάχια= προσφερόμενη τιμή μονάδος) και η οποία σύμφωνα με την παρ. 13.3.1. συγκρίνεται με την τιμή μονάδας της αναλυτικής οικονομικής προσφοράς, όπου σε περίπτωση διάστασης υπερτερεί η αναλυτική οικονομική προσφορά. Με άλλα λόγια το Παράρτημα 4 αποτελεί οικονομικό στοιχείο της προσφοράς, ε) Μεταξύ των οδηγών χρήστη Οικονομικού Φορέα για την εφαρμογή Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών της εταιρείας «cosmoONE» υφίσταται απόκλιση ως προς το ζήτημα συμπλήρωσης της ενότητας «Συνημμένα Είδους» του Πίνακα Ειδών της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Ειδικότερα, σύμφωνα με τον «Οδηγό Χρήστη Οικονομικού Φορέα για την εφαρμογή Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών Εφαρμογή tenderONE Περίπτωση Διαγωνισμών με δυνατότητα ανάθεσης ανά Είδος» στο πεδίο «Συνημμένα Είδους» της ηλεκτρονικής φόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» επισυνάπτεται η τεχνική προσφορά (Σχ. 9). Αντιθέτως, σύμφωνα με τον «Οδηγό Χρήστη Οικονομικού Φορέα για την εφαρμογή Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών Εφαρμογή tenderONE» (Σχ. 10) «...Οι πίνακες ειδών με ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ χρησιμοποιούνται σπάνια, και όταν χρησιμοποιηθούν, χρησιμεύουν σε Οικονομικούς Πίνακες, όπου σε κάθε είδος, υπάρχουν διαφορετικές απαιτήσεις, που περιγράφονται σε ξεχωριστό συνημμένο. Κατά τα άλλα, ισχύουν τα αντίστοιχα με τους πίνακες ειδών». Ο ως άνω οδηγός στο κεφάλαιο «Πίνακας Ειδών» προβλέπει μεταξύ άλλων ότι«... Οι πίνακες ειδών χρησιμοποιούνται για την υποβολή τιμών οικονομικών προσφορών, ανά είδος. Σε τέτοια περίπτωση, το σύστηρα κάνει και αυτόματη κατάταξη προσφορών με βάση την χαμηλότερη τιμή.... Στο template «Πίνακας

ειδών» υπάρχει δυνατότητα επισύναψης άλλων εγγράφων...Κλασσική περίπτωση χρήσης συνημμένων σε πίνακα τιμών, είναι η υποβολή του κειμένου της Οικονομικής Προσφοράς (όροι, πληρωμή, διάρκεια ισχύος προσφορών κ.λπ.).». Από την ερμηνεία των ως άνω αντιφατικών αποσπασμάτων των οδηγιών της ηλεκτρονικής πλατφόρμας προκύπτει ότι στην ενότητα «Συνημμένα Είδους» της ηλεκτρονικής φόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» είναι εύλογο να επισυναφθεί η οικονομική προσφορά και όχι η τεχνική προσφορά, και ότι η τεχνική προσφορά στον έναν εκ των δυο οδηγιών έχει τεθεί εκ παραδρομής. Σημειώνεται μάλιστα ότι στο άρθρ. 13.3.1. της διακήρυξης για τον υποφάκελο της οικονομικής προσφοράς, προβλέπεται ότι «13.3.1. Η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται ηλεκτρονικά επί ποινή απορρίψεως στον Υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά» συμπληρώνοντας την αντίστοιχη ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος. Ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να υποβάλει ηλεκτρονικά στο Φάκελο της οικονομικής προσφοράς, και αρχείο το οποίο δημιουργείται με τη συμπλήρωση του εντύπου της Οικονομικής Προσφοράς του Παραρτήματος 4 της παρούσας. Το ηλεκτρονικό αυτό αρχείο υποβάλλεται σε μορφή .pdf, το οποίο υπογράφεται με εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή με χρήση εγκεκριμένων πιστοποιητικών σύμφωνα με το Άρθρο 2.5 της παρούσας. Ο τίτλος του αρχείου θα είναι «Αναλυτική Οικονομική Προσφορά» .Σε περίπτωση διάστασης μεταξύ ειδικής ηλεκτρονικής φόρμας και αρχείου .pdf «Αναλυτική Οικονομική Προσφορά», υπερισχύει το .pdf.». Από τα ως άνω προκύπτει, ότι η διακήρυξη όχι μόνον ουδέν διαλαμβάνει για το «Συνημμένο Είδους», αλλά εκ παραδρομής όπως προκύπτει και από το άρθρ. 13.3.1. αναφέρει ότι στον υποφάκελο της οικονομικής προσφοράς πρέπει να συμπληρωθεί το έντυπο της οικονομικής προσφοράς του Παραρτήματος 4, ενώ στην πραγματικότητα το έντυπο της οικονομικής προσφοράς αποτελείται από το Παράρτημα 5! Άλλωστε, κατά την νομολογία της Αρχής Σας (ΑΕΠΠ 633/2018, σκ. 45), ο Οδηγός Χρήστη του οικονομικού φορέα για την εφαρμογή των ηλεκτρονικών διαγωνισμών στην ειδική πλατφόρμα «cosmoONE» δεν αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διακήρυξης, με αποτέλεσμα, ακόμη και αν ήθελε υποτεθεί ότι έπρεπε η εταιρεία

μας να υποβάλει την τεχνική προσφορά της στα «Συνημμένα Είδους» να μην έχει παραβιάσει καμία διάταξη του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού. Είως άνω ερμηνεία είναι απόλυτα σύμφωνη και με το γράμμα και με το πνεύμα των διατάξεων της διακήρυξης και του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις δημόσιες συμβάσεις και των αρχών της τυπικότητας και της διαφάνειας». (3) Η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που έκρινε τυπικά παραδεκτή την προσφορά της «.....», εκδόθηκε χωρίς η αναθέτουσα αρχή να της έχει κοινοποιήσει με βάση την αρχή της διαφάνειας, εάν ο ως άνω οικονομικός φορέας είχε υποβάλει τα απαραίτητα πρωτότυπα δικαιολογητικά του Ν. 4250/2014, σύμφωνα με το άρθρο 13.1 της Διακήρυξης. Η δεύτερη προσφεύγουσα είχε ζητήσει είχε ζητήσει με το υπό στοιχεία-9474/15-11-2018 έγγραφό της από τον αναθέτοντα φορέα, για λόγους ίσης μεταχείρισης και τήρησης της διαφάνειας του διαγωνισμού, να την ενημερώσει εάν οι εταιρείες «.....» και «.....» που είχαν υποβάλει προσφορά στον διαγωνισμό, είχαν υποβάλει σε έντυπη μορφή τα πρωτότυπα στοιχεία της προσφοράς τους σύμφωνα με το άρθρ. 13.1. της διακήρυξης, και σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ποια από τα στοιχεία τους με βάση τον Πίνακα Περιεχομένων των Προσφορών τους είχαν υποβληθεί κατά τον ως άνω αναφερόμενο τρόπο. Εντούτοις, η δεύτερη προσφεύγουσα αναφέρει ότι ο αναθέτων φορέας δεν απάντησε στην ως άνω επιστολή της κατά παράβαση της αρχής της διαφάνειας και του δικαιώματος μας σε παροχή αποτελεσματικής έννομης προστασίας. (4) Η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που εξέτασε τις διευκρινίσεις της εταιρείας «.....», εκδόθηκε κατά παράβαση του κανονιστικού πλαισίου διενέργειας του διαγωνισμού σχετικά με την δυνατότητα διευκρινίσεων της προσφοράς και της νομότυπης υποβολής των διευκρινίσεων. Η δεύτερη προσφεύγουσα επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 15 της Διακήρυξης, ισχυριζόμενη ότι οι διευκρινίσεις που ζήτησε με το υπ' αριθμ. ΔΔ/906/28.01.2019 έγγραφό της η αναθέτουσα αρχή από την εταιρεία «.....», δεν συνιστούν διευκρινίσεις ή συμπληρώσεις κατά την έννοια του άρθρ. 15 της διακήρυξης, αλλά εν τοις

πράγμασι συμπληρώσεις που αφορούν τεχνικές αποκλίσεις μεταξύ της προσφοράς του ως άνω οικονομικού φορέα και των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης. Με άλλα λόγια, οι ως άνω διευκρινίσεις που ζητά η αναθέτουσα αρχή δεν αφορούν σύμφωνα με το άρθρ. 15 του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού, ασάφειες, επουσιώδεις παραλείψεις και πλημμέλειες ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα της προσφοράς της εταιρείας «.....», αλλά αφορούν την θεραπεία των τεχνικών αποκλίσεων της προσφοράς του ως άνω οικονομικού φορέα (όπως είναι οι διαστασιολογικές ανοχές και οι απαιτήσεις δοκιμών τύπου της προσφοράς τους) με την υπ' αριθμ. 313/23.09.2009 Τεχνική Προδιαγραφή, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της επίμαχης διακήρυξης. Οι ως άνω διευκρινίσεις λοιπόν, κατατείνουν στην εκ των υστέρων συμπλήρωση των απαιτήσεων της τεχνικής προσφοράς. Επιπροσθέτως, η δεύτερη προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι διευκρινίσεις υποβλήθηκαν μη νόμιμα κατά παράβαση της αρχής της διαφάνειας και της παραγράφου 7 του άρθρ. 16 της Διακήρυξης, ενώ ουδέποτε κοινοποιήθηκαν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του διαγωνισμού «sourceONE» για να λάβουν γνώση οι άλλοι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς. (5) Η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που παρέλειψε να απορρίψει την τεχνική προσφορά της εταιρείας «.....» και για επιπλέον τεχνικές αποκλίσεις της προς την διακήρυξη του διαγωνισμού, εκδόθηκε – σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της δεύτερης προσφεύγουσας - κατά παράβαση νόμου και ειδικότερα κατά παράβαση των τεχνικών προδιαγραφών της Διακήρυξης. Ειδικότερα, από την μελέτη του Πιστοποιητικού Δοκιμών τύπου του ασφαλειοαποζεύκτη και της υπ' αριθμ. 313/23.09.2009 τεχνικής προδιαγραφής, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διακήρυξης, διαπιστώνονται οι ακόλουθες τεχνικές αποκλίσεις: α) Αναφορικά με τις διαστασιολογικές αποκλίσεις της ασφαλειοθήκης της εταιρείας «.....» για τις οποίες ζητήθηκαν διευκρινίσεις από τον αναθέτοντα φορέα: Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. ΔΔ-313/23.09.2009 Τεχνική Προδιαγραφή, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διακήρυξης, η απόσταση της άκρης της ασφαλειοθήκης από την άκρη της περιστροφής της

πρέπει να είναι 380+/-4 mm, ενώ η απόσταση της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής πρέπει να είναι 43+/-5mm. Αυτό αποτελεί ειδική απαίτηση της παρ. 5.3.1. της ως άνω τεχνικής προδιαγραφής, σύμφωνα με την οποία η ασφαλειοθήκη του ασφαλειοαποξεύκτη πρέπει να τηρεί τις βασικές διαστάσεις σύμφωνα με το Σχέδιο 2 για να είναι «εναλλάξιμη» στην βάση διαφορετικών κατασκευαστών. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει και από το σχέδιο της προσφερόμενης ασφαλειοθήκης της ως άνω εταιρείας, οι αντίστοιχες διαστάσεις είναι 382+/-5mm και 41+/-5mm, αντίστοιχα. Με άλλα λόγια, σύμφωνα με την ως άνω τεχνική προδιαγραφή η απόσταση της άκρης της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής αυτής πρέπει να κυμαίνεται από 376mm έως 384mm και η απόσταση του άξονα της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής πρέπει να κυμαίνεται από 38mm έως 48mm, ενώ οι προσφερόμενες ασφαλειοθήκες δηλώνονται ότι θα είναι από 377mm έως 388mm και από 36mm έως 46mm, αντίστοιχα. Ως εκ τούτου, η τεχνική προσφορά της εταιρείας «.....» είναι προδήλως εκτός των τιθέμενων με την διακήρυξη προδιαγραφών, β) Σύμφωνα με το προσκομισθέν Πιστοποιητικό δοκιμών τύπου του ασφαλειοαποξεύκτη Νο, όλες οι Δοκιμές έγιναν σύμφωνα με τα πρότυπα του IEC 60060-1, IEC 60282-2, IEC 62271-102 και IEC 60694:2002 (βλ. σελ.5 του προσκομισθέντος Πιστοποιητικού της εταιρείας «.....»). Σύμφωνα με την Τεχνική προδιαγραφή της διακήρυξης, οι δοκιμές τύπου για ι) την Διακοπή Ισχύος (παρ.6.2.1 Τεχνικής Περιγραφής) και π) Ραδιοφωνικών παρεμβολών (παρ. 6.2.5 Τεχνικής Περιγραφής) έπρεπε να γίνουν σύμφωνα με τα πρότυπα των ANSI C37.41/1988 και C37.42/1988. Επομένως, από την συγκριτική επισκόπηση των ανωτέρω, προκύπτει ότι το πιστοποιητικό της ως άνω εταιρείας δεν έπρεπε να γίνει αποδεκτό λόγω της πρόδηλης ασυμφωνίας των απαιτούμενων προδιαγραφών, γ) Σύμφωνα με την παρ. 6.2.1 της τεχνικής προδιαγραφής της διακήρυξης "Για τις Δοκιμές διακοπής ισχύος θα χρησιμοποιούνται τηκτά τα οποία αγοράζει και τοποθετεί η στα Δίκτυα της". Σύμφωνα με το προσκομισθέν Πιστοποιητικό δοκιμών τύπου, τα τηκτά που

χρησιμοποιήθηκαν είναι της Zhejiang Ruilli Electric Co Ltd (βλ. σελ.4 του προσκομισθέντος Πιστοποιητικού) που δεν χρησιμοποιεί ο , ο οποίος είναι ο αποκλειστικός διαχειριστής του δικτύου της Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τον όρο 4.1.2. της ως άνω Τεχνικής Προδιαγραφής, οι απαιτήσεις της εν λόγω τεχνικής περιγραφής είναι επικρατέστερες και υπερισχύουν των απαιτήσεων οποιοσδήποτε προτύπου ή προδιαγραφής, δ) Αναφορικά με την Δοκιμή μηχανικής αντοχής, σύμφωνα με την παρ.6.2.3 της ως άνω Τεχνικής Προδιαγραφής της διακήρυξης «Για τους χειρισμούς αυτούς θα χρησιμοποιείται η φορητή συσκευή Loadbuster (ακόντιο χειρισμού) ώστε να ελεγχθεί η καταλληλότητα των αγκίστρων με τα οποία είναι εφοδιασμένος ο A/Z.». Αυτό αποτελεί ειδική απαίτηση της παρ. 5.3.1. της ως άνω τεχνικής προδιαγραφής, σύμφωνα με την οποία η ασφαλειοθήκη πρέπει να κατασκευάζεται για χειρισμό με μονωτική ράβδο που φέρει κεφαλή σύμφωνα με το σχέδιο 3. Εν προκειμένω, στο προσκομισθέν πιστοποιητικό δεν προκύπτει ότι χρησιμοποιήθηκε η φορητή συσκευή Loadbuster, όπως αυτή προδιαγράφεται στο συνημμένο στην ανωτέρω Τεχνική Προδιαγραφή (βλ. σελ. 85 και 98 της διακήρυξης) σχέδιο, με αποτέλεσμα η αναφερόμενη στο ως άνω πιστοποιητικό δοκιμή μηχανικής αντοχής να μην είναι αποδεκτή, ε) Τέλος, δεν αναφέρεται στο πιστοποιητικό δοκιμών τύπου ασφαλειοαποζεύκτη 18R033-S, ο τύπος 6055B του μονωτήρα πορσελάνης, όπως αυτός αναφέρεται στο Πιστοποιητικό δοκιμών τύπου 18XJ0601-S του μονωτήρα πορσελάνης 6055B, ώστε να επιβεβαιώνεται η χρήση του προσφερόμενου μονωτήρα στην δοκιμή τύπου του ασφαλειοαποζεύκτη.

14. Επειδή, ο αναθέτων φορέας με τις υπ' αριθμ. /6836/16.09.2019 Απόψεις του, οι οποίες αναρτήθηκαν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα «source-one», εμμένει στην ορθότητα της προσβαλλόμενης πράξης, ισχυριζόμενος ειδικότερα ότι η δεύτερη προσφεύγουσα στερείται εννόμου συμφέροντος να προβάλει ισχυρισμούς κατά άλλου διαγωνιζομένου (δεύτερο σκέλος της προσφυγής), για τον λόγο ότι έχει ήδη αποκλεισθεί καθώς και ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του

ίσου μέτρου κρίσης. Αναφέρει χαρακτηριστικά ότι, ακόμη και εάν ήθελε υποστηριχθεί ότι ενόψει της μεταστροφής της νομολογίας θα μπορούσε να θεμελιωθεί έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας, ακόμα και για πλημμέλειες που αφορούν σε διαφορετικούς όρους της διακήρυξης, αυτό θα προϋπέθετε έστω και σε αυτό το πρώιμο στάδιο, την επιδίωξη -από πλευράς της προσφεύγουσας- ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας, προκειμένου να εκκινήσει νέα ταυτόσημη διαδικασία ανάθεσης με στόχευση την ανάληψη της συγκεκριμένης σύμβασης. Εν προκειμένω όμως δεν υφίσταται τέτοια περίπτωση, καθώς η προσφεύγουσα όχι μόνο δεν επιχειρεί να θεμελιώσει έννομο συμφέρον στη βάση της ματαίωσης της διαδικασίας, αλλά αντιθέτως έχει συμπεριλάβει στην προσφυγή της αίτημα αναστολής αυτής, προκειμένου να διαταχθούν τα κατάλληλα προσωρινά μέτρα ώστε ο να απόσχει από κάθε ενέργεια που θα έχει ως αποτέλεσμα τη ματαίωση της υπόψη διαδικασίας σύναψης σύμβασης. (1) και (2) Επί του πρώτου και του δεύτερου λόγου της προσφυγής, που σχετίζονται με την απόρριψη της προσφοράς της δεύτερης προσφεύγουσας, ο αναθέτων φορέας αναφέρει τα εξής: Όπως έχει κριθεί κατά πάγια νομολογία, η αποκάλυψη οικονομικών στοιχείων εκ μέρους διαγωνιζομένου πριν από την αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών και κατά το χρόνο που διαρκεί ακόμα το στάδιο αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών επιφέρει τον αποκλεισμό αυτού από την περαιτέρω διαδικασία του διαγωνισμού (ΣΤΕ 2283/06, 2478/1997, Ε.Α. 326/08, 599/07, 44/05, ΔΕφΑΘ 50/2013). Σύμφωνα δε με το άρθρο 13.1. της Διακήρυξης προβλέπεται ότι ο ηλεκτρονικός φάκελος προσφοράς υποβάλλεται από τους οικονομικούς φορείς στο Σύστημα και περιέχει δύο (2) Υποφακέλους και συγκεκριμένα: α) Υποφάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» και β) Υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά». Στο άρθρο 13.3.1. της Διακήρυξης που προσδιορίζει το απαιτούμενο περιεχόμενο του φακέλου «Οικονομική Προσφορά» ορίζεται ότι η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται επί ποινή απόρριψης στον Υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά». Περαιτέρω, στο άρθρο 14.18 της Διακήρυξης προβλέπεται ρητά ότι η αποκάλυψη άμεσα ή έμμεσα της προσφερόμενης τιμής,

σε άλλα οποιαδήποτε στοιχεία, πλην του φακέλου της οικονομικής προσφοράς, συνιστά λόγο απόρριψης της προσφοράς. Εν προκειμένω και σύμφωνα με τις διαπιστώσεις της αρμόδιας επιτροπής, η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε την Οικονομική της Προσφορά σε πεδίο της πλατφόρμας που έπρεπε να επισυναφθεί η Τεχνική Προσφορά της, με αποτέλεσμα κατά την αποσφράγιση του Υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» να αποκαλυφθεί αυτόματα και η οικονομική προσφορά της με την προσφερόμενη τιμή. Η πλημμέλεια αυτή αντίκειται στις ρητές προβλέψεις των ως άνω διατάξεων της διακήρυξης, αλλά και των αρχών που διέπουν τη διαγωνιστική διαδικασία και οδηγεί τον αναθέτοντα φορέα, κατά δέσμια αρμοδιότητα, στην απόρριψη της προσφοράς της και στον αποκλεισμό της από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία. Ο αναθέτων φορέας σημειώνει ότι δεν θα μπορούσε να καταλογισθεί οποιαδήποτε παράλειψη στην Επιτροπή αναφορικά με το ότι δεν αιτήθηκε διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα, καθόσον η πρόβλεψη του άρθρου 15 της Διακήρυξης, η οποία ερείδεται στην πρόβλεψη του άρθρου 310 του Ν 4412/2016 και η οποία θεμελιώνει υποχρέωση του αναθέτοντος να ζητήσει διευκρινίσεις όταν επίκειται αποκλεισμός, υφίσταται μόνο επί ασαφειών των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς. Η απαίτηση του άρθρου 13.3.1. περί υποβολής της Οικονομικής Προσφοράς στον Υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά», η οποία μάλιστα τίθεται επί ποινή απόρριψης, σημαίνει ότι η πρόβλεψη αυτή συνιστά ουσιώδη όρο της διακήρυξης και επομένως η τήρηση της υποχρέωσης του άρθρου 15 περί διευκρινίσεων δεν τυγχάνει στην προκειμένη περίπτωση εφαρμογής. Έχει δε παγίως κριθεί ότι σε περίπτωση που η ίδια η διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «με ποινή αποκλεισμού...», «με ποινή απαραδέκτου οι συμμετέχοντες πρέπει...» ή άλλους παρόμοιους ή χαρακτηρίζει όρους ως «απαράβατους», οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψή της (Αποφάσεις ΑΕΠΠ 177/2018, 237/2018, 961/2018, Γνμδ ΝΣΚ 70/2002). Εν προκειμένω, το ζήτημα που ανέκυψε οφείλεται στο γεγονός ότι η δεύτερη προσφεύγουσα επισύναψε αρχεία με στοιχεία της οικονομικής προσφοράς εκτός του φακέλου «Οικονομική

προσφορά» και συγκεκριμένα σε πεδίο της πλατφόρμας, το οποίο αφορούσε στην τεχνική προσφορά. Ο αναθέτων φορέας αναφέρει ότι σύμφωνα με το από 15.09.2019 ηλεκτρονικό μήνυμα της εταιρείας «CosmoONE», η οποία - επ' αφορμή της εν λόγω προδικαστικής προσφυγής- διενήργησε επισταμένο έλεγχο στο Σύστημα, προκύπτει ότι η υπόψη πλημμέλεια στην οποία υπέπεσε η δεύτερη προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί λάθος χειρισμού εκ μέρους του προσωπικού του, ούτε σφάλμα του συστήματος, αλλά οφείλεται σε επισύναψη του αρχείου της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας σε πεδίο που αφορούσε την τεχνική προσφορά. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υπέβαλε το αρχείο «ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ.rar» στον υποφάκελο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, ενώ επιπροσθέτως επεσύναψε και στη στήλη «Συνημμένα Είδους» σε καθένα από τα δύο σημεία (συνδετήρες) που αφορούν ΑΠΑΡΤΙΑ Α και ΑΠΑΡΤΙΑ Β, τα αρχεία ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ (ΑΠΑΡΤΙΑ Α) και ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ (ΑΠΑΡΤΙΑ Β) αντίστοιχα. Τα σημεία αυτά επισύναψης, όπως επιβεβαιώνεται από την εταιρεία «CosmoONE» και αποδεικνύεται και από τις ρητές οδηγίες που εμπεριέχονται στον «Οδηγό Προμηθευτή Ανάθεση ανά Ομάδα» - για τον οποίο υπάρχει ρητή παραπομπή στο πεδίο της πλατφόρμας «Γενικά», αφορούν την Τεχνική Προσφορά με αποτέλεσμα τα συνημμένα στα σημεία αυτά έγγραφα να αποκαλύπτονται κατά την αποσφράγιση του σταδίου - υποφακέλου «Δικαιολογητικό Συμμετοχής-Τεχνική προσφορά». Προς διευκόλυνση και απόδειξη των ανωτέρω στις Απόψεις παρατίθεται οπτική απεικόνιση της σελίδας της πλατφόρμας -στην οποία εισέρχεται κάθε οικονομικός φορέας προκειμένου να υποβάλει την προσφορά του- με ακριβή αποτύπωση των αρχείων της προσφοράς της που επεσύναψε η προσφεύγουσα σε καθένα από τα σημεία επισύναψης αρχείων της πλατφόρμας. Ο αναθέτων φορέας σημειώνει περαιτέρω ότι η ίδια η (δεύτερη) προσφεύγουσα συνομολογεί στην προσφυγή της ότι υπέβαλε την Οικονομική Προσφορά της, πέραν του υποφακέλου Οικονομικής Προσφοράς, και στα πεδία της στήλης «Συνημμένα Είδους» (όπου έπρεπε να επισυναφθεί η Τεχνική Προσφορά). Την ενέργειά της αυτή υποστηρίζει ως ορθή, άποψη την οποία

βασίζει σε δικές της λανθασμένες ερμηνείες περί του τρόπου λειτουργίας της πλατφόρμας και δη παρά την ύπαρξη συγκεκριμένων οδηγιών συμπλήρωσης τις οποίες ουδόλως ακολούθησε, ως όφειλε. Και τούτο έπραξε, αντίθετα προς ρητό όρο της διακήρυξης (13.3.1.), που ρητά ορίζει ότι : «η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται επί ποινή απορρίψεως στον Υποφάκελο «Οικονομική Προσφορά» και, επομένως δεν μπορούσε να υποβληθεί σε κανένα άλλο πεδίο πέραν του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά». Περαιτέρω, όπως επίσης αναφέρθηκε ανωτέρω, στο άρθρο 14.18 της διακήρυξης ορίζεται ρητά ότι η αποκάλυψη άμεσα ή έμμεσα της προσφερόμενης τιμής, σε άλλα οποιαδήποτε στοιχεία, πλην του φακέλου της οικονομικής προσφοράς, οδηγεί σε απόρριψη της προσφοράς. Συναφώς, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας (σελ. 20 προσφυγής) πως «...οτιδήποτε βρισκόταν εκτός του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» αφορούσε την οικονομική προσφορά (είτε δηλαδή εντός του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά» είτε στην ενότητα «Συνημμένα Είδους»)» προβάλλονται αλυσιτελώς και είναι παντελώς ανυπόστατοι και αντίθετοι στις προβλέψεις της διακήρυξης. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπαινισσόμενη ότι προκλήθηκε πλάνη λόγω μη ύπαρξης σαφών οδηγιών, διατείνεται ότι μεταξύ του «Οδηγού χρήστη Οικονομικού Φορέα για την εφαρμογή Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών» και του «Οδηγού Προμηθευτή Ανάθεση ανά Είδος» υφίστανται αντιφάσεις και αποκλίσεις ως προς τη συμπλήρωση της στήλης «Συνημμένα Είδους». Οι ανωτέρω Οδηγοί που επικαλείται η προσφεύγουσα ότι συμβουλευτήκε δεν αφορούν τη συγκεκριμένη διαγωνιστική διαδικασία, στην οποία εφαρμόζεται ο «Οδηγός Προμηθευτή Ανάθεση Ανά Ομάδα». Εν προκειμένω, ο αναθέτων φορέας τονίζει ότι υπήρχε ρητή υπόδειξη στην πλατφόρμα ως προς το ποιόν Οδηγό έπρεπε να συμβουλευθούν οι οικονομικοί φορείς για την υποβολή των προσφορών τους, ήτοι το Συμπλήρωμα: Οδηγός Προμηθευτή Ανάθεση ανά ομάδα Ειδών, την οποία όμως η προσφεύγουσα από δική της αμέλεια δεν έλαβε υπόψη της, διό και η αμέλεια της αυτή είχε ως αποτέλεσμα την εσφαλμένη επισύναψη του σχετικού αρχείου με συνέπεια να καταστεί εν τέλει η προσφορά της απορριπτέα. Κατά τον αναθέτοντα φορέα, ουδεμία αντίφαση,

υφίσταται μεταξύ των δύο αυτών Οδηγών, που επικαλείται, δοθέντος ότι: α) ο πρώτος εξ αυτών συνιστά ένα γενικό Οδηγό παρουσίασης των διαφορετικών τρόπων λειτουργίας της εφαρμογής-πλατφόρμας βάσει των οποίων θα μπορούσε να δομηθεί ένας διαγωνισμός (Οδηγός χρήστη οικονομικού Φορέα για την εφαρμογή ηλεκτρονικών διαγωνισμών) και β) ο δεύτερος συνιστά έναν εκ των τριών ειδικότερων Οδηγών που έχουν εκδοθεί και χρησιμοποιούνται από τον αναθέτοντα φορέα αναλόγως των απαιτήσεων της κάθε διαγωνιστικής διαδικασίας, ήτοι ανά Είδος, ανά Ομάδα, στο Σύνολο. Προς απόδειξη της ύπαρξης των Οδηγών αυτών που εφαρμόζονται ανά περίπτωση διαγωνισμού παρατίθεται σε οπτική απεικόνιση τμήμα της επίσημης ιστοσελίδας του, το οποίο είναι ελεύθερα προσβάσιμο σε κάθε ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα. Κατά τον αναθέτοντα φορέα, συνάγεται ευχερώς ότι η όποια σύγχυση προκλήθηκε στην προσφεύγουσα οφείλεται σε δική της αμέλεια να μελετήσει τον έναν και μοναδικό Οδηγό, ήτοι αυτόν που αναφερόταν στην πλατφόρμα για τις απαιτήσεις της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας. Σε κάθε περίπτωση πάντως και, εφόσον η προσφεύγουσα διατηρούσε την παραμικρή αμφιβολία αναφορικά με το ακριβές αρχείο που έπρεπε να επισυνάψει στο πεδίο «Συνημμένα Είδους», είχε τη δυνατότητα να επικοινωνήσει με την τεχνική υπηρεσία της πλατφόρμας ή με τον υπεύθυνο επικοινωνίας του διαγωνισμού που αναγράφεται τόσο στη διακήρυξη, όσο και στις αρχικές πληροφορίες του διαγωνισμού μέσα στην πλατφόρμα στο πεδίο «Υπεύθυνοι», ώστε να λάβει σχετικές κατευθύνσεις. Ειδικότερα δε, σχετικά με τη δυνατότητα παροχής διευκρινίσεων στον οικονομικό φορέα, από το αρμόδιο Help Desk της cosmoONE, σημειώνεται ότι κάθε συμμετέχων οικονομικός φορέας έχει τη δυνατότητα να ζητήσει διευκρινίσεις από την cosmoONE σε περίπτωση που έχει την ελάχιστη αμφιβολία για θέματα διαδικασίας σύνταξης και υποβολής, καθόσον το Help Desk είναι διαθέσιμο και δεν χρεώνει αυτές τις υπηρεσίες εξυπηρέτησης πελατών, ενώ έχει περιληφθεί ρητή αναφορά ως ιδιαίτερη ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ στα τεύχη των Διακηρύξεων ως προς τα ωράρια λειτουργίας του για την αντιμετώπιση κάθε προκύπτουσας δυσκολίας από τους προσφέροντες. Κατά τον αναθέτοντα φορέα, είναι πρόδηλο

ότι η δεύτερη προσφεύγουσα, στην απέλπιδα προσπάθειά της να διασώσει την προσφορά της, μολονότι συνομολογεί στην προσφυγή της την λανθασμένη ανάρτηση της οικονομικής προσφοράς της, επιχειρεί τεχνηέντως να καλύψει την από πλευράς της εσφαλμένη καταχώριση μετακυλίοντας την δική της αποκλειστική ευθύνη σε δήθεν υπαιτιότητα του αναθέτοντος φορέα, ήτοι σε δήθεν πρόωρη αποσφράγιση των οικονομικών στοιχείων. Εν προκειμένω, όμως, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή του Διαγωνισμού διεξήγαγε την διαγωνιστική διαδικασία σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης και ειδικότερα τον όρο 16 αυτής και κατ' απόλυτη εφαρμογή των αρχών της τυπικότητας, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων. Ο επίδικος διαγωνισμός διενεργείται σε δύο στάδια σύμφωνα με την αρχή της αυτοτέλειας και διακριτότητας των φάσεων της διαγωνιστικής διαδικασίας. Η αποσφράγιση και αξιολόγηση των υποβληθεισών προσφορών λαμβάνει χώρα σε δύο διακριτά στάδια, ήτοι, στο πρώτο στάδιο διενεργείται αποσφράγιση του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» και εξετάζεται η πληρότητα και νομιμότητα των δικαιολογητικών συμμετοχής και της τεχνικής προσφοράς των διαγωνιζομένων και στο δεύτερο στάδιο διενεργείται η αποσφράγιση των «Οικονομικών Προσφορών» των διαγωνιζομένων οι οποίοι δεν αποκλείστηκαν κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας. Αυτονοήτως, η μετάβαση στο στάδιο αποσφράγισης και αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών γίνεται μετά την οριστικοποίηση του σταδίου αποσφράγισης και αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών και αφορά μόνο τις τεχνικά αποδεκτές προσφορές. Η Επιτροπή προέβη στην αποσφράγιση του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» τηρώντας πιστά τους όρους της Διακήρυξης και ακολουθώντας τα βήματα του Συστήματος και σε καμία περίπτωση δεν προέβη σε αποσφράγιση του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά» Το γεγονός όμως ότι η προσφεύγουσα είχε επισυνάψει την Οικονομική της Προσφορά στο πεδίο «Συνημμένα Είδους», ήτοι σε πεδίο που αφορά την Τεχνική Προσφορά -το οποίο συνομολογεί και η ίδια και αποδείχθηκε ανωτέρω- είχε ως αποτέλεσμα να συμπεριληφθεί και αυτή στα αρχεία του υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» και να καταστεί μετά την αποσφράγιση του

σταδίου αυτού «ορατή» όχι μόνο στον, αλλά και στους άλλους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς. Και τούτο διότι, μετά την αποσφράγιση οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς αποκτούν, ομοίως, πρόσβαση στα έγγραφα της προσφοράς σύμφωνα με τη διακήρυξη και την κείμενη νομοθεσία. Άλλωστε, ο αναθέτων φορέας επισημαίνει ότι εκ των πραγμάτων δεν θα μπορούσε και πρακτικά να προβεί η Επιτροπή στην αποσφράγιση του υποφακέλου Οικονομική Προσφορά, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, καθόσον η μετάβαση στο στάδιο αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών στο Σύστημα προϋποθέτει την προηγούμενη υλοποίηση των ενεργειών «Ολοκλήρωση Βήματος» (μετά και την άπρακτη παρέλευση των προθεσμιών που προβλέπονται από το νόμο για την άσκηση προδικαστικών προσφυγών ή και των τυχόν αποφάσεων που θα ακολουθήσουν: ΑΕΠΠ, ΣΤΕ κλπ) και «Άνοιγμα επόμενου βήματος» στο παρόν στάδιο, οι οποίες όμως ενέργειες δεν πραγματοποιήθηκαν εν προκειμένω, όπως επιβεβαιώνεται και από το από 15.09.2019 ηλεκτρονικό μήνυμα της εταιρείας «CosmoONE», στο οποίο ομοίως επισημαίνεται ότι δεν πραγματοποιήθηκε αποσφράγιση του επομένου σταδίου ήτοι του υποφακέλου «Οικονομική Προσφορά». Και τούτο διότι ασκήθηκαν οι εν λόγω προδικαστικές προσφυγές κατά της άνω εκτελεστής πράξης. Για την πληρότητα της εικόνας της διαγωνιστικής διαδικασίας, σημειώνεται ότι η μοναδική περίπτωση που θα μπορούσε να μην έχει αποκαλυφθεί η οικονομική προσφορά -δοθέντος ότι αυτή συμπεριλήφθηκε λανθασμένα στο πεδίο «Συνημμένα Είδους»- θα ήταν να την έχει χαρακτηρίσει η προσφεύγουσα ως εμπιστευτικό αρχείο, το οποίο βέβαια δεν έπραξε, ούτε άλλωστε θα μπορούσε διότι εκ του Νόμου η οικονομική προσφορά δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εμπιστευτική. Όσον αφορά στον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι ακόμα και εάν επεσύναψε την οικονομική προσφορά της στο πεδίο «Συνημμένα Είδους», αυτό δεν ασκεί καμία επιρροή διότι η προσβαλλόμενη δεν ανέφερε ως αιτιολογία αυτό αλλά ότι απορρίπτεται η προσφορά διότι είχε ενσωματώσει την οικονομική προσφορά στο πεδίο Υποφάκελος «Δικαιολογητικό Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά», κατά τον αναθέτοντα φορέα, αυτός είναι αυταπόδεικτα αβάσιμος και απορριπτέος για

τους εξής λόγους: Από όλα όσα ανωτέρω αναλυτικά αναπτύχθηκαν, ήτοι, από το από 15.09.2019 ηλεκτρονικό μήνυμα της «CosmoONE», καθώς και από τις οπτικές απεικονίσεις τόσο της πλατφόρμας όσο και του Οδηγού του διαγωνισμού, κατέστη περισσότερο από σαφές ότι μέρος του σταδίου-υποφακέλου «Δικαιολογητικό Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά» είναι τόσο τα συνημμένα του πεδίου «Δικαιολογητικό Συμμετοχής -Τεχνική Προσφορά» όσο και τα συνημμένα που εμπεριέχονται στο πεδίο «Συνημμένα Είδους». Επομένως, η απόπειρα της προσφεύγουσας να αποφύγει την ουσία του πράγματος προφασιζόμενη τέτοιου είδους φραστικές αποκλίσεις, είναι εντελώς ατελέσφορη και μάταιη. (3) Επί του τρίτου λόγο, ο αναθέτων φορέας απαντά ότι η υποχρέωση του αναθέτοντος περί ενημέρωσης των οικονομικών φορέων εξαντλείται/ περιορίζεται στη γνωστοποίηση-κοινοποίηση των εκτελεστών πράξεων που εκδίδει προς επικύρωση των αποτελεσμάτων αξιολόγησης των επιμέρους σταδίων της διαγωνιστικής διαδικασίας και στην παροχή πρόσβασης των οικονομικών φορέων στα έγγραφα του διαγωνισμού. Εν προκειμένω, αναμφισβήτητα παρέχεται σε όλους τους οικονομικούς φορείς που δικαιούνται και σε όλα τα στάδια που προβλέπεται σύμφωνα με τη διακήρυξη, πρόσβαση στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του διαγωνισμού, προκειμένου να λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου των εγγράφων που υποβάλλονται (πλην ασφαλώς περιπτώσεων εγγράφων που έχουν χαρακτηριστεί ως εμπιστευτικά σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην κείμενη νομοθεσία και τη διακήρυξη). Όσον αφορά τα έγγραφα που δεν είναι προσβάσιμα μέσω της πλατφόρμας, όπως είναι τα δικαιολογητικά που υποβάλλονται σε Έντυπο Φάκελο, σύμφωνα με την απαίτηση του όρου 13.1. της Διακήρυξης, παρέχεται σαφώς σε οποιονδήποτε συμμετέχοντα που διατηρεί έννομο συμφέρον, η δυνατότητα οπτικής θεώρησης του περιεχομένου του ως άνω φακέλου, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος. Η δεύτερη προσφεύγουσα ωστόσο, δεν προέβη στην υποβολή τέτοιου αιτήματος, αλλά απέστειλε πριν καν την έκδοση της εκτελεστής πράξης-προσβαλλόμενης, το υπ' αριθμ. πρωτ. 9474/15.11.2018 Έγγραφο αιτούμενη από τον ενημέρωση σχετικά με την πληρότητα των εγγράφων που υπεβλήθησαν από

τους έτερους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς. Η προσβαλλόμενη επικύρωσε τα αποτελέσματα ελέγχου και αξιολόγησης του σταδίου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική προσφορά» επιβεβαιώνοντας ότι η διαδικασία διεξήχθη σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης και ότι οι υποβληθέντες υποφόμελοι περιείχαν τα προβλεπόμενα στη Διακήρυξη έγγραφα, ενώ γίνεται ρητή μνεία (παράγραφος 5 της προσβαλλόμενης) της υποχρέωσης που προβλέπεται στη διακήρυξη για τους οικονομικούς φορείς περί υποβολής μέσα σε τρεις εργάσιμες ημέρες από την υποβολή του ηλεκτρονικού υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» και σε έντυπη μορφή των στοιχείων της ηλεκτρονικής προσφοράς, τα οποία απαιτείται να προσκομισθούν σε πρωτότυπη μορφή σύμφωνα με το Ν 4250/2014. Περαιτέρω, σε άλλο σημείο της προσβαλλόμενης (παράγραφος 7.2.) αναφέρονται οι διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με τα υποβληθέντα έγγραφα, οι οποίες προέκυψαν από «την εξέταση της πληρότητας όλων των Δικαιολογητικών Συμμετοχής κάθε προσφοράς». (4) και (5) Επί του τέταρτου και του πέμπτου λόγου της δεύτερης προσφυγής, ο αναθέτων φορέας απαντά ότι οι εν λόγω αιτιάσεις προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος και αλυσιτελώς. Ο αναθέτων φορέας επικαλείται τις διατάξεις του άρθρου 15 της Διακήρυξης, επισημαίνοντας ότι ως προς τη διευκρίνιση που αφορά στο υποβληθέν σχέδιο της ασφαλειοθήκης για μικρές αποκλίσεις σε δύο διαστάσεις του σχεδίου της ασφαλειοθήκης, η παραπάνω διευκρίνιση ζητήθηκε γιατί διαπιστώθηκε ασάφεια στην προσφορά της εταιρείας «.....», μεταξύ της Δήλωσης συμφωνίας με τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009 (και του σχεδίου Νο 2 αυτής) και του υποβληθέντος σχεδίου της ασφαλειοθήκης RLC9FH-400. (παρ. 15.2 της Διακήρυξης). Πράγματι, με το από 5/2/2019 έγγραφο που υπέβαλε η εταιρεία δήλωσε ότι εκ παραδρομής υφίσταται η εν λόγω ελάχιστη απόκλιση στο σχέδιο και όπως διευκρίνισε/ επιβεβαίωσε ότι οι διαστάσεις της ασφαλειοθήκης θα είναι: α) η απόσταση της άκρης της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής αυτής 380 ± 4 mm και β) η απόσταση του άξονα της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής αυτής

43±5 mm. Τη διευκρίνιση αυτή νομίμως ζήτησε και απεδέχθη η εταιρεία μας καθώς επρόκειτο για ασάφεια της προσφοράς, η διευκρίνιση της οποίας δεν είχε ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση όρων της διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση εγγράφων που είχαν ήδη νομίμως υποβληθεί. Ως προς τις διευκρινίσεις που αφορούν στα πρότυπα διενέργειας των δοκιμών ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (Radio Interference test) και Διακοπής Ισχύος (Interrupting tests) αντίστοιχα, του πιστοποιητικού δοκιμών No του εργαστηρίου (Εδάφια β και γ της παρ. 4 της προσφυγής): Στο υποβληθέν από την εταιρεία πιστοποιητικό δοκιμών No και δη στη σελίδα 5 αυτού υπήρχε αναφορά σε μια σειρά προτύπων με βάση τα οποία έγιναν οι δοκιμές στο προσφερόμενο υλικό. Σύμφωνα με την τεχνική περιγραφή η δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών, απαιτείτο στην παρ. 6.2.5. να διενεργηθεί σύμφωνα με τα Πρότυπα ANSI C 37.41/1988 και 37.42/1989 και η δοκιμή Διακοπής Ισχύος απαιτείτο σύμφωνα με την παράγραφο 6.2.1. της Διακήρυξης να διενεργηθεί σύμφωνα με το Πρότυπο ANSI C 37.41/1988. Λαμβανομένου υπόψη ωστόσο ότι σύμφωνα με την παράγραφο 13.2.B.8. της Διακήρυξης ήταν δυνατή η αποδοχή Πιστοποιητικών δοκιμών σύμφωνα και με ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC) τα οποία θα αφορούν τους προσφερόμενους ασφαλειοαποζεύκτες, ο αναθέτων φορέας προκειμένου να εξετάσει την προσφορά της εταιρείας, της ζήτησε να αναφέρει ποια εκ των αναφερόμενων στη σελ. 5 του πιστοποιητικού Πρότυπα αφορούσαν στις συγκεκριμένες δοκιμές, διότι στο υποβληθέν πιστοποιητικό Δοκιμών, υπήρχε ασάφεια σχετικά με το Πρότυπο βάση του οποίου είχαν πραγματοποιηθεί οι συγκεκριμένες δοκιμές. Συνεπώς νομίμως ζήτησε την παροχή των συγκεκριμένων διευκρινίσεων και είναι νόμιμες οι παρασχεθείσες διευκρινίσεις καθώς ουδεμία συμπλήρωση ή αντικατάσταση των υποβληθέντων με την προσφορά εγγράφων αφορούν, ούτε υποβολή νέων εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης. Ειδικώς ως προς τη δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών η προσφορά της εταιρείας

..... κρίθηκε ως τεχνικά μη αποδεκτή. Ως προς τη διευκρίνιση που ζητήθηκε σχετικά με τα ηλεκτρικά και μηχανικά χαρακτηριστικά των μονωτήρων. (Εδάφιο δ της παρ. 4 της προσφυγής): Στην παρ. 13.2.B.7 της Διακήρυξης προβλέφθηκε η απαίτηση να περιλαμβάνονται στις προσφορές τα ηλεκτρικά και μηχανικά χαρακτηριστικά των μονωτήρων. Ρητώς ζητήθηκε από την εταιρεία «Να διευκρινιστεί αν τα ηλεκτρικά και μηχανικά χαρακτηριστικά των μονωτήρων είναι αυτά που αναφέρονται στο πιστοποιητικό δοκιμών και στο σχέδιο του μονωτήρα και να συγκεντρωθούν σε ένα πίνακα». Συγκεκριμένα, επειδή διαπιστώθηκε ότι τα υπόψη ζητούμενα χαρακτηριστικά των μονωτήρων περιέχονταν μεν στην Τεχνική προσφορά της εταιρείας «.....» αλλά σε διάφορα σημεία (πιστοποιητικά δοκιμών, σχέδιο μονωτήρα) και μόνο για τη διευκόλυνση της Επιτροπής κατά την αξιολόγηση της προσφοράς, ζητήθηκε η συγκέντρωση των στοιχείων σε έναν πίνακα. Επομένως η παραπάνω διευκρίνιση δεν είχε σε καμία περίπτωση ως συνέπεια την αλλοίωση της προσφοράς της εταιρείας, ούτε τη μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση όρων της διακήρυξης, αλλά μόνο την υποβολή πίνακα όπου θα συγκεντρώνονταν τα ήδη υποβληθέντα με την προσφορά στοιχεία, αποκλειστικά προς διευκόλυνση της αξιολόγησης της προσφοράς. Αναφορικά με τις διαστασιολογικές αποκλίσεις της ασφαλειοθήκης της εταιρείας «.....»: Η εταιρεία «.....» στην προσφορά της δηλώνει συμφωνία με τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009 (και του σχεδίου Νο 2 αυτής) και επομένως συμφωνία εκτός των άλλων με τις αποστάσεις της άκρης της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής (380 ± 4 mm) και του άξονα της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής (43 ± 5 mm). Όμως στο κατασκευαστικό σχέδιο που υπέβαλε, παρατηρήθηκε μια ελάχιστη απόκλιση των υπόψη αποστάσεων από τις προδιαγραφόμενες αποστάσεις δηλαδή: απόσταση της άκρης της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής 382 ± 5 mm και απόσταση του άξονα της ασφαλειοθήκης από τον άξονα περιστροφής 41 ± 5 mm. Για το λόγο

αυτό ζητήθηκαν διευκρινίσεις από την εταιρεία, η οποία με την από 05/02 διευκρινιστική επιστολή της δήλωσε ότι «εκ παραδρομής υπάρχει μια ελάχιστη απόκλιση στις διαστάσεις αυτού σε σχέση με την Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.09» και επιβεβαίωσε ότι οι παραπάνω ασφαλειοθήκες θα είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.09. Ο αναθέτων φορέας συμπεραίνει ότι ουδεμία παράβαση των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης, συντρέχει εν προκειμένω. Σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι δοκιμές τύπου: ι) Διακοπής ισχύος, ιι) Ραδιοφωνικών Παρεμβολών, έπρεπε να γίνουν σύμφωνα με τα πρότυπα ANSI C37.41/1988 και C37.42/1988: Σύμφωνα με την παράγραφο 13.2.B.8 της Διακήρυξης τα Πιστοποιητικά δοκιμών πρέπει να είναι σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ- 313/23.09.2009 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκό ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC). Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παρ. 6.2.1 και 6.2.5 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ- 313/23.09.2009 οι δοκιμές Διακοπής ισχύος και Ραδιοφωνικών Παρεμβολών θα πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα μετά ANSI C37.41/1988 και C37.42/1988. Με βάση τις ανωτέρω προβλέψεις της Διακήρυξης, που σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο διενέργειας του διαγωνισμού και δεσμεύει τόσο τις προσφέρουσες όσο και την εταιρεία μας κατά την αξιολόγηση των προσφορών, ως προς τα υποβληθέντα πιστοποιητικά δοκιμών τα οποία έχουν διενεργηθεί με άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα και όχι σύμφωνα με τα πρότυπα ANSI C37.41/1988 και C37.42/1988 που προβλέπονταν στη Διακήρυξη, τότε απαιτούνταν να εξεταστεί αν οι δοκιμές αυτές είναι ισοδύναμες με τις προδιαγραφόμενες δοκιμές. Πράγματι, στην προκειμένη περίπτωση της προσφοράς της εταιρείας «.....» έγινε εξέταση της ισοδυναμίας των υπόψη δοκιμών και η μία δοκιμή (Διακοπής Ισχύος) κρίθηκε ότι είναι τεχνικό αποδεκτή καθώς διενεργήθηκε με ισοδύναμο τρόπο με τη δοκιμή που προβλέπεται στο αντίστοιχο Πρότυπο ANSI, ενώ αντίθετα η άλλη δοκιμή (Ραδιοφωνικών Παρεμβολών) δεν έγινε τεχνικά αποδεκτή γιατί οι παράμετροι δοκιμών του προτύπου IEC με την οποία πραγματοποιήθηκε η υπόψη δοκιμή δεν είναι ισοδύναμες με τις απαιτήσεις του αντίστοιχου προτύπου

ANSI. Σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα τηκτά που χρησιμοποιήθηκαν στη δοκιμή Διακοπής Ισχύος του πιστοποιητικού δοκιμών No του εργαστηρίου δεν ήταν τα προδιαγραφόμενα: Σύμφωνα με την παρ. 6.2.1 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009: «Για τις δοκιμές διακοπής ισχύος θα χρησιμοποιούνται τηκτά τα οποία αγοράζει και τοποθετεί η στα δίκτυά της». Ο αναθέτων φορέας (ως οιοσδήποτε καθολικός διάδοχος της) αγοράζει και τοποθετεί στο, του οποίου είναι εκ του νόμου Διαχειριστής, τηκτά εντάσεως 100 A και 6 A. Από το υποβληθέν με την προσφορά πιστοποιητικό προκύπτει ότι για τη δοκιμή χρησιμοποιήθηκαν τηκτά εντάσεως 100 A και 6 A (σελ. 4 του Πιστοποιητικού) δηλαδή τα προδιαγραφόμενα, και συνεπώς πληρούται η σχετική απαίτηση της Διακήρυξης. Σχετικά με τον ισχυρισμό προσφεύγουσας αναφορικά με τη δοκιμή μηχανικής αντοχής και ότι από το προσκομισθέν Πιστοποιητικό Δοκιμών δεν προκύπτει ότι χρησιμοποιήθηκε η φορητή συσκευή Loadbuster: Σύμφωνα με την παρ. 6.2.3 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009: «Η δοκιμή αυτή θα διεξάγεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του EN 62271-102, αλλά το πλήθος χειρισμών θα είναι 1000 επί σταθερής βάσης στήριξης. Για τους χειρισμούς αυτούς θα χρησιμοποιείται η φορητή συσκευή Loadbuster ώστε να ελεγχθεί η καταλληλότητα των αγκίστρων με τα οποία είναι εφοδιασμένος ο A/Z». Στο υποβληθέν Πιστοποιητικό Δοκιμών No του εργαστηρίου που υπέβαλε η εταιρεία «.....» η δοκιμή έχει διεξαχθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Προτύπου EN 62271-102, δηλαδή ακριβώς σύμφωνα με το πρότυπο που αναφέρεται στην Τεχνική Περιγραφή. Η απαίτηση χρήσης φορητής συσκευής Loadbuster είναι ειδική απαίτηση, όπως αποδέχεται και η προσφεύγουσα, και έχει εφαρμογή «στην αρχή μιας Σύμβασης» με τον αναθέτοντα φορέα (όπως αναφέρεται στην παρ. 6.2 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009 για τις δοκιμές τύπου). Η χρήση φορητής συσκευής Loadbuster δεν είναι υποχρεωτική από το Πρότυπο EN 62271-102 (παρ. 6.102.3) στο οποίο παραπέμπει η Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 ή

άλλα ισχύοντα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα. Ως εκ τούτου η απαίτηση υποβολής της υπόψη δοκιμής με χρήση φορητής συσκευής Loadbuster κρίθηκε ότι δεν μπορεί να δεσμεύει τον οποιοδήποτε προσφέροντα ο οποίος έχει εκτελέσει τη δοκιμή σύμφωνα με το πρότυπο EN 62271-102 που προβλέπεται ρητώς από την Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009. Σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας αναφορικά με τον τύπο του μονωτήρα που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του πιστοποιητικού δοκιμών No του ασφαλειοαποζεύκτη, όπως αυτός (ο μονωτήρας) δηλώνεται στο πιστοποιητικό δοκιμών τύπου 18XJ0601-S (μονωτήρας πορσελάνης τύπος: 6055B): Από το υποβληθέν πιστοποιητικό δοκιμών No (σελ.4) προκύπτει ότι ο μονωτήρας πορσελάνης που χρησιμοποιήθηκε για τις δοκιμές του ασφαλειοαποζεύκτη είναι ο προσφερόμενος (εργοστάσιο κατασκευής:, τύπος). Συγκεκριμένα, όπως αναγράφεται στην σελίδα 4 του υπόψη πιστοποιητικού, ο μονωτήρας που χρησιμοποιήθηκε είναι κατασκευής: και έχει διαστάσεις: 106*376 mm (shed diameter * length δηλαδή διάμετρος κυαθίου-μήκος) ακριβώς ίδιες με τις διαστάσεις που δηλώνονται στο υποβληθέν σχέδιο του προσφερόμενου μονωτήρα.

15. Επειδή, η δεύτερη παρεμβαίνουσα απαντά στις αιτιάσεις της δεύτερης προσφεύγουσας ως εξής: (1) και (2) Όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο της δεύτερης προσφυγής, η παρεμβαίνουσα απαντά ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί πλάνης περί τα πράγματα και πλημμελειών στη διαδικασία αποσφράγισης είναι αόριστοι αλλά και προδήλως αβάσιμοι για τους κατωτέρω λόγους: Ειδικότερα, οι λόγοι προβάλλονται αορίστως, άλλως στηρίζονται επί εσφαλμένης βάσης, γιατί δεν προσδιορίζεται πώς βρέθηκε η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας εντός του Φακέλου των Δικαιολογητικών Συμμετοχής-Τεχνικής Προσφοράς. Η δε γενική μετατόπιση του βάρους στον Αναθέτοντα με τον αόριστο ισχυρισμό ότι «η Επιτροπή Διεξαγωγής του Διαγωνισμού προέβη στην αποκάλυψη της οικονομικής προσφοράς μας αποσφραγίζοντας είτε τον ηλεκτρονικό υποφάκελο

«Οικονομική Προσφορά» είτε τα «Συνημμένα Είδους» του Πίνακα Ειδών της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», δεν αρκεί κατά την παρεμβαίνουσα, για να καταστήσει τους ισχυρισμούς αυτούς ορισμένους. Επίσης, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι οι λόγοι είναι προδήλως αβάσιμοι, καθώς ο διαγωνισμός διενεργείται κατά στάδια με σχετικούς ηλεκτρονικούς Υποφακέλους «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» και «Οικονομική Προσφορά». Οι δε συμμετέχοντες στον διαγωνισμό έχουν ηλεκτρονική πρόσβαση μόνον στο περιεχόμενο του Υποφακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής - Τεχνική Προσφορά». Στη συνέχεια, και μόνον για όσους από τους συμμετέχοντες οι προσφορές κρίθηκαν παραδεκτές στο προηγούμενο στάδιο, αποσφραγίζονται οι οικονομικές προσφορές, δηλαδή ο Υποφάκελος «Οικονομική Προσφορά». Με απλή διατύπωση, δεν είναι δυνατό να έχουν οι συνυποψήφιοι πρόσβαση στην οικονομική προσφορά αποκλεισθέντος στο στάδιο των Δικαιολογητικών Συμμετοχής-Τεχνικής προσφοράς υποψηφίου. (3), (4) και (5) Οι λοιποί λόγοι, που στρέφονται κατά της προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, κατά την τελευταία προβάλλονται άνευ εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας λόγω του ως άνω πρόδηλου αποκλεισμού της, πάντως δε προβάλλονται αλυσιτελώς δεδομένου ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας έχει ήδη κριθεί απορριπτέα με την ίδια ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση, όπως αναλυτικότερα εκτίθεται κατωτέρω. Η παρεμβαίνουσα επισημαίνει ειδικότερα ότι η δεύτερη προσφεύγουσα είναι αποκλεισθείσα, ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ενιαίου μέτρου κρίσης και ότι από τη νομολογία δεν αναγνωρίζεται στον μη οριστικώς αποκλεισθέντα οικονομικό φορέα γενικό έννομο συμφέρον να ενεργεί ως μοχλός του αντικειμενικού ελέγχου νομιμότητας του διαγωνισμού και εγγυητής της διαφάνειας αυτού. Η προσφεύγουσα δεν επικαλείται ούτε αποδεικνύει τη συνδρομή του εννόμου συμφέροντος της, δεν μπορεί δε να το πράξει στον παρόντα χρόνο. Εξάλλου, το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της ΑΕΠΠ εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς τη νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του που

επιβάλλουν την έννομη προστασία του. Παρά ταύτα, οι προβαλλόμενοι από την προσφεύγουσα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών, όσο σοβαρές και εάν είναι οι πλημμέλειες αυτές και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για τον προσφεύγοντα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (ΑΕΠΠ 900/2019). Η προσφεύγουσα δεν επικαλείται την επιδίωξη ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας και επαναπροκήρυξης ταυτόσημου διαγωνισμού (ΣΤΕ ΕΑ 106/2018, ΑΕΠΠ 769/2019) ούτε δηλώνει ότι θα συμμετάσχει εκ νέου με παραδεκτή προσφορά σε διαγωνισμό που τυχόν επαναπροκηρυχθεί με το ίδιο αντικείμενο. Η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι επικουρικώς, η προσφυγή είναι απορριπτή ως προς το κεφάλαιο που αφορά τους λόγους κατά της προσφοράς μας, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 34Α του ΠΔ 18/1989. Ειδικότερα, η προσφορά της προσφεύγουσας, η οποία κατατέθηκε κατ' ουσία με ανοικτή οικονομική προσφορά ήταν κατάδηλα απαράδεκτη κατά την παρ. 14.18 της Διακήρυξης και ορθά απορρίφθηκε από τον Αναθέτοντα Φορέα. Κατ' επέκταση τόσο η παρούσα προσφυγή όσο και τυχόν ασκηθησόμενες αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης και ακύρωσης θα είναι απορριπτές ως προδήλως αβάσιμες (κατ' άρθρο 34Α του ΠΔ 18/1989) και ως εκ τούτου η προσφεύγουσα θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως οριστικά αποκλεισθείσα από τον παρόντα διαγωνισμό, ιδιότητα που οπωσδήποτε της στερεί το έννομο συμφέρον για την αμφισβήτηση της κρίσης του Αναθέτοντος Φορέα ως προς το παραδεκτό της προσφοράς της παρεμβαίνουσας. Οι προβαλλόμενοι λόγοι, κατά την παρεμβαίνουσα προβάλλονται αλυσιτελώς, καθώς η προσφορά της παρεμβαίνουσας έχει απορριφθεί με την ίδια πράξη. Όσον αφορά τον λόγο περί παραβίασης της αρχής της διαφάνειας λόγω μη κοινοποίησης από τον Αναθέτοντα Φορέα των υποβληθέντων πρωτοτύπων δικαιολογητικών της προσφοράς της, η παρεμβαίνουσα απαντά ότι αφενός η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την πληρότητα του υποβληθέντος φακέλου και αφετέρου ότι δεν υπέβαλε αίτημα για πρόσβαση στα έγγραφα των λοιπών συμμετεχόντων με την επί τόπου μελέτη τους ή την παροχή αντιγράφου τους (βλ. άρθρο 5 ΚΔΔιαδ), αλλά ζητούσε ουσιαστικά να της κοινοποιηθεί μέρος της

κρίσης της Επιτροπής Διεξαγωγής του Διαγωνισμού, η οποία ήταν αρμόδια για τον ως άνω έλεγχο στο πλαίσιο του ανωτέρω διαγωνισμού, ήδη πριν από τη σύνταξη του σχετικού πρακτικού, κάτι που προφανώς δεν είχε δικαίωμα να απαιτήσει. Σε κάθε περίπτωση, το αίτημά της αυτό απαντήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία κρίθηκαν τυπικά παραδεκτές οι λοιπές προσφορές. Εκ τούτου προκύπτει ότι οι λοιπές δύο συμμετέχουσες, περιλαμβανομένης και της παρεμβαίνουσας, υπέβαλαν όσα δικαιολογητικά απαιτούνταν σε πρωτότυπη μορφή σύμφωνα με τον Ν.4250/2014. Όσον αφορά τον λόγο περί της δυνατότητας παροχής διευκρινίσεων και της νομότυπης υποβολής τους, η δεύτερη παρεμβαίνουσα απαντά ότι όλες οι ζητηθείσες διευκρινίσεις ήταν σύμφωνες με τη Διακήρυξη και το άρθρο 15 αυτής και ουδεμία ανεπίτρεπτη συμπλήρωση της τεχνικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας εταιρείας μας επισυνέβη. Αντίθετα, δόθηκαν μόνο λεκτικές, επεξηγηματικές προς τον Αναθέτοντα Φορέα διευκρινίσεις, χωρίς την υποβολή οιοδήποτε εγγράφου για τις τρεις πρώτες εκ των πέντε διευκρινίσεων. Για τις δε λοιπές δύο είτε επισυνάφθηκαν σελίδες από ευρωπαϊκές ή αμερικανικές προδιαγραφές που είναι παγκοίμως γνωστές (IEC-60282-2 και IEEE C.37.41:2008), ιδίως δε στον αναθέτοντα φορέα που τις χρησιμοποίησε και για τη σύνταξη των τεχνικών προδιαγραφών της Διακήρυξης (βλ. 4.1.1. της Διακήρυξης) (ως προς τα υπ' αριθ. 1,2 συνημμένα στις δοθείσες διευκρινίσεις), είτε υποβλήθηκαν συνοπτικά και συγκεντρωτικά σε πίνακα τα χαρακτηριστικά των προσφερόμενων ειδών (ως προς το υπ' αριθ. 3 συνημμένο στις δοθείσες διευκρινίσεις). Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος περί μη τήρησης της διαδικασίας παροχής διευκρινίσεων, κατά την παρεμβαίνουσα είναι νόμω αβάσιμος, ενώ στηρίζεται και σε εσφαλμένη βάση. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 16.7 της Διακήρυξης «οι διευκρινίσεις που ζητήθηκαν από ορισμένο προσφέροντα καθώς και η απάντησή τους σε αυτές κοινοποιούνται μέσω του Συστήματος στους προσφέροντες των οποίων η προσφορά είναι παραδεκτή». Όμως, κατά τα προεκτεθέντα, η προσφορά της προσφεύγουσας εταιρείας ήταν προδήλως απορριπτέα, δεν θεωρήθηκε δε σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση του αναθέτοντος ούτε καν «τυπικά παραδεκτή». Ως εκ τούτου, ουδεμία υποχρέωση

κοινοποίησης των διευκρινίσεων επί της τεχνικής προσφοράς, ήτοι σε στάδιο του διαγωνισμού μετά την τυπική απόρριψη της προσφεύγουσας, υφίστατο ως προς αυτήν. Όσον αφορά τις επικαλούμενες από την προσφεύγουσα επιπλέον τεχνικές αποκλίσεις, η παρεμβαίνουσα αναφέρει τα εξής: «[...] III.E.1. Ως προς το σκέλος α' του υπό κρίση λόγου (συμμόρφωση με βασικές διαστάσεις) 36. Με το σκέλος α' του υπό κρίση λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσφερόμενη από την εταιρεία μας ασφαλειοθήκη δήθεν δεν είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις της παρ. 5.3.1 της με αρ. ΔΔ-313/23.9.2019 Τεχνικής Προδιαγραφής και τούτο διότι δήθεν δεν καλύπτει τις βασικές διαστάσεις του Σχεδίου 2 ώστε να είναι «εναλλάξιμη» στη βάση διαφορετικών κατασκευαστών. 37. Ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος. Υπενθυμίζουμε κατ' αρχάς ότι η Εταιρεία μας υπέβαλε προσφορά μόνο για την Απαρτία Α, ήτοι για τους μονωτήρες κανονικής μόνωσης και όχι για την Απαρτία Β που αφορά στους μονωτήρες ενισχυμένης μόνωσης. Η παρ. 5.3.1 της με αρ. ΔΔ-313/23.9.2019 Τεχνικής Προδιαγραφής ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι: «Η ασφαλειοθήκη του Α/Ζ κανονικής μόνωσης πρέπει να τηρεί τις βασικές διαστάσεις σύμφωνα με το ΣΧΕΔΙΟ Νο 2 (παράγραφος 9.2.2 της παρούσας) για να είναι «εναλλάξιμη», δηλαδή να προσαρμόζεται στη βάση διαφορετικών κατασκευαστών. Είναι επιθυμητό, οι παραπάνω διαστάσεις να τηρούνται και από την ασφαλειοθήκη του Δ/Ζ ενισχυμένης μόνωσης» (σελ. 85/179 της Διακήρυξης). 38. Σύμφωνα με το Σχέδιο Νο 2 (παρ. 9.2.2) της ως άνω Τεχνικής Προδιαγραφής (σελ. 97/179 της Διακήρυξης) οι βασικές διαστάσεις της ασφαλειοθήκης είναι 380 mm για την απόσταση μεταξύ της άκρης της ασφαλειοθήκης και της άκρης της περιστροφής καί 43 mm για την απόσταση μεταξύ της ασφαλειοθήκης και άκρη περιστροφής. Πέραν των βασικών διαστάσεων στο σχέδιο προβλέπεται και ανοχή ± 4 mm για την απόσταση μεταξύ της άκρης της ασφαλειοθήκης και της άκρης της περιστροφής και ± 5 mm για την απόσταση μεταξύ της ασφαλειοθήκης και της άκρης περιστροφής. Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, κατά τους όρους της Διακήρυξης (παρ. 5.3.1), η ασφαλειοθήκη απαιτείτο να πληροί τις βασικές διαστάσεις, δεν ήταν όμως αναγκαίο να πληροί και τις ανοχές. 39. Με το υποβληθέν με την προσφορά μας Σχέδιο της προσφερόμενης ασφαλειοθήκης

(που υποβλήθηκε ως δικαιολογητικό με αρ. 57 της προσφοράς μας) δηλώθηκε ότι αυτή θα έχει διαστάσεις $382\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$ για την απόσταση μεταξύ της άκρης της ασφαλειοθήκης και της άκρης της περιστροφής και $41\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$ για την απόσταση μεταξύ της ασφαλειοθήκης και άκρη περιστροφής. 40. Κατόπιν του σχετικού από 2'8.1.2019 εγγράφου διευκρινιστικών ερωτημάτων της Επιτροπής Τεχνικής Αξιολόγησης των προσφορών του Διαγωνισμού, που μας κοινοποιήθηκε στις 29.1.2019, με τις από 5.2.2019 νομοτύπως υποβληθείσες διευκρινιστικές απαντήσεις μας (Συν. 14) αναφέραμε ότι εκ παραδρομής δηλώσαμε ως βασικές διαστάσεις της ασφαλειοθήκης τα 382 mm (και ανοχή $\pm 5\text{ mm}$) και 41 mm (και ανοχή $\pm 5\text{ mm}$) και περαιτέρω ότι πράγματι τόσο οι βασικές διαστάσεις της παραγόμενης ασφαλειοθήκης είναι ακριβώς ίδιες με τις ζητούμενες από τη Διακήρυξη, ήτοι 380 mm για την απόσταση μεταξύ της άκρης της ασφαλειοθήκης και της άκρης της περιστροφής και 43 mm για την απόσταση μεταξύ της ασφαλειοθήκης και άκρη περιστροφής, όσο και οι ανοχές ($\pm 4\text{ mm}$ και $\pm 5\text{ mm}$ αντιστοίχως). Εκ μόνων τούτων, είναι προφανές ότι ο υπό κρίση λόγος είναι αβάσιμος, δεδομένου ότι η προσφερόμενη από την Εταιρεία μας ασφαλειοθήκη πληροί το σύνολο των προδιαγραφόμενων βασικών διαστάσεων (380mm και 43mm). 41. Εξάλλου και χωρίς την παροχή των διευκρινίσεων, η προσφορά μας ήταν σύμφωνη με τους όρους της Διακήρυξης, αφού αυτή κάλυπτε τις βασικές ως (μόνο) απαιτεί η Διακήρυξη. Ειδικότερα, η προσφερόμενη από την Εταιρεία μας ασφαλειοθήκη (βάσει των δηλωθέντων στην προσφορά μας) ως προς την απόσταση μεταξύ της άκρης της ασφαλειοθήκης και της άκρης της περιστροφής είχε διάσταση $382\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$, δηλαδή εύρος από 377 mm έως 387 mm και προδήλως καλύπτει την απαιτούμενη βασική διάσταση των 380 mm . Αντιστοίχως ως προς την απόσταση μεταξύ της ασφαλειοθήκης και την άκρη περιστροφής είχαν αρχίθεν δηλωθεί διαστάσεις $41\text{ mm} \pm 5\text{ mm}$, δηλαδή εύρος 36 mm έως 46 mm , που προδήλως καλύπτει τη βασική διάσταση των 43 mm . 42. Ως εκ τούτων, όχι μόνο εξ αρχής η προσφορά μας πληρούσε τις απαιτήσεις της Διακήρυξης ως προς την τήρηση των βασικών διαστάσεων, αλλά μετά τις διευκρινίσεις πληρούσε και τις ανοχές (παρότι τούτο δεν ήταν απαραίτητο). Συνεπώς, ο λόγος είναι

απορριπτέος. III.E.2. Ως προς το σκέλος β' του υπό κρίση λόγου (πρότυπα που εφαρμόστηκαν σε δοκιμές) 43. Με το σκέλος β' του υπό κρίση λόγου προβάλλεται ότι η τεχνική προσφορά μας ήταν απορριπτέα, διότι αν και οι δοκιμές τύπου του ασφαλειοαποζεύκτη για (α) τη διακοπή ισχύος (παρ. 6.2.1 της Τεχνικής Περιγραφής) και (β) τις ραδιοφωνικές παρεμβολές (παρ. 6.2.5 της Τεχνικής Περιγραφής) έπρεπε να πραγματοποιηθούν με τα πρότυπα των ANSI C37.41/1988 και C37.42/1988, στο υποβληθέν από την εταιρεία πιστοποιητικό δοκιμών τύπου βεβαιώνεται ότι αυτές πραγματοποιήθηκαν με τα πρότυπα IEC 60060-1, IEC 60282-2, IEC 62271-102 και IEC 60694:2002. 44.Ο ισχυρισμός είναι απορριπτέος. Αμφότεροι οι όροι 13.2.B.8 και 13.2.B.9 της Διακήρυξης ορίζουν ότι οι προσφέροντες θα πρέπει να υποβάλουν πιστοποιητικά δοκιμών «σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεύνη Πρότυπα (EN, IEC)». Οι όροι της Διακήρυξης αποδίδουν τις οικείες προβλέψεις του Ν. 4412/2016. Για τις δύο αυτές δοκιμές (διακοπής ισχύος και ραδιοφωνικών παρεμβολών), η Εταιρεία μας υπέβαλε πιστοποιητικά για δοκιμές που πραγματοποιήθηκαν με τα διεθνή/ευρωπαϊκά πρότυπα που είναι ισοδύναμα προς τα ζητούμενα από την Τεχνική Περιγραφή αμερικάνικα πρότυπα C37.41/1988 και C.37.42/1988, όπως εξηγείται αναλυτικότερα κατωτέρω. α. Ως προς τις δοκιμές διακοπής ισχύος 45. Οι δοκιμές διακοπής ισχύος που πιστοποιούνται με το με αρ. πιστοποιητικό δοκιμών (πιστοποιητικό με αρ. 46 της προσφοράς μας, Συν. 10α) έχουν πραγματοποιηθεί με βάση το διεθνές πρότυπο IEC60282-2, το οποίο είναι ισοδύναμο με το πρότυπο ANSI C37.41 που ζητά η Διακήρυξη. Επισυνάπτεται ο Πίνακας 6 του προτύπου IEC60282-2 (Συν. 12), καθώς και ο Πίνακας 7 του προτύπου ANSI C37.41 (Συν. 13), που περιγράφουν τις παραμέτρους των δοκιμών. Από την απλή συγκριτική επισκόπησή τους προκύπτει ότι όλες οι τεχνικές παράμετροι είναι απολύτως όμοιες: Power Frequency Voltage, Prospective Current, Power Factor, Making Angle related to Voltage zero. Duration of Power Frequency Recovery κ.λ.π.. Αποδεικνύεται, συνεπώς, ότι το πρότυπο IEC60282-2 δεν είναι απλώς ισοδύναμο αλλά κατ' ουσία ακριβώς ίδιο με το πρότυπο ANSI C37.41 που ζητά η Διακήρυξη, και ως

εκ τούτου βάσει των όρων της Διακήρυξης και του Ν. 4412/2016 ορθά έγινε δεκτή η προσφορά μας και ως προς τη δοκιμή αυτή. β. Ως προς τις δοκιμές ραδιοφωνικών παρεμβολών 46. Οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ως προς τη δοκιμή ραδιοφωνικών παρεμβολών προβάλλονται κατ' αρχάς αλυσιτελώς, διότι ως προς αυτές η προσφορά της εταιρείας μας απορρίφθηκε από τον Αναθέτοντα Φορέα και άρα δεν υφίσταται η αποδιδόμενη από την προσφεύγουσα υποτιθέμενη πλημμέλεια. Τούτο δε ανεξαρτήτως του ότι με την από 4.9.2019 προδικαστική προσφυγή μας παραδεκτώς και εν γένει νομίμως αμφισβητούμε τον αποκλεισμό μας για αυτή την αιτία. Επισημαίνουμε πάντως ότι για τους αναλυτικά εκτιθέμενους στην προδικαστική προσφυγής μας λόγους, όπου και αναφερόμαστε, παρανόμως απορρίφθηκε η προσφορά της Εταιρείας μας για την αιτία αυτή. III.E.3. Ως προς το σκέλος γ' του υπό κρίση λόγου (τηκτά για δοκιμές) 47. Με το σκέλος γ' του υπό κρίση λόγου προβάλλεται ότι η τεχνική προσφορά μας ήταν δήθεν απορριπτέα και για τον επιπλέον λόγο ότι για τις δοκιμές διακοπής ισχύος που πιστοποιούνται με το με αρ. 18R033-S πιστοποιητικό δοκιμών (πιστοποιητικό με αρ. 46 της προσφοράς μας), χρησιμοποιήθηκαν τηκτά που δεν αγοράζει και δεν τοποθετεί ηστα δίκτυά της (Συν. 10). 48. Ο λόγος είναι απορριπτέος, καθώς προβάλλεται αορίστως και αναποδείκτως, ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, είναι δε και αλυσιτελής. 49. Ο ισχυρισμός προβάλλεται αορίστως και πάντως αναπόδεικτα, διότι η προσφεύγουσα, παρότι φέρει το βάρος απόδειξης, δεν προβάλλει καν και οπωσδήποτε δεν αποδεικνύει με τα υποβληθέντα με την προδικαστική προσφυγή της έγγραφα ποια είναι τα τηκτά που προμηθεύεται και χρησιμοποιεί στα δίκτυά της ηκαι ότι σε αυτά δεν ανήκουν και τα τηκτά που χρησιμοποιήθηκαν για τη δοκιμή του προσφερόμενου από την Εταιρεία μας ασφαλειοαποζεύκτη. 50. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός είναι απορριπτέος, διότι ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση. Ειδικότερα, οι όροι 13.2.B.8 και 13.2.B.9 της Διακήρυξης ορίζουν ότι: «13.2.B.8. Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ- 313/23.09.2009 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC) και ÷α αφορούν τους

προσφερόμενους ασφαλειοαποζεύκτες. Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με παλαιότερη έκδοση των κανονισμών αυτών θα γίνονται δεκτά, κατά την κρίση του Τα πιστοποιητικά δοκιμών θα αφορούν σε υλικά κατασκευασμένα στο εργοστάσιο που θα κατασκευασθούν τα προσφερόμενα υλικά και ύα προέρχονται από εργαστήριο αναγνωρισμένο από ανεξάρτητο ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα. [...] 13.2. B.9. Πιστοποιητικά δοκιμών για τον προσφερόμενο μονωτήρα πορσελάνης του ασφαλειοαποζεύκτη, σύμφωνα με τα Πρότυπα ANSI C29.6, ANSI C29.1, ANSI C29.2 και EN 60437 ή σύμφωνα με άλλα ισοδύναμα ισχύοντα Ευρωπαϊκά ή Διεθνή πρότυπα; που θα αποδεικνύουν την ικανοποιητική συμπεριφορά του μονωτήρα σε συνθήκες εγκατάστασης και λειτουργίας. Τα υπόψη πιστοποιητικά θα περιλαμβάνουν ηλεκτρικές δοκιμές (υπερπήδησης; κρουστικής τάσης; ραδιοφωνικών παρεμβολών, διάτρησης) και μηχανικές δοκιμές (μηχανικής αντοχής, πορώδους, θερμικής καταπόνησης). Τα πιστοποιητικά δοκιμών θα αφορούν υλικά κατασκευασμένα στο εργοστάσιο που θα κατασκευασθούν τα προσφερόμενα υλικά και ύα προέρχονται από εργαστήριο αναγνωρισμένο από ανεξάρτητο ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα. [...]». 51.

Περαιτέρω, οι κρίσιμοι όροι της με αρ. ΔΔ-313/23.9.2019 Τεχνικής Προδιαγραφής ορίζουν ότι: «6. ΔΟΚΙΜΕΣ Για τις απαιτήσεις της παρούσας Τεχνικής Περιγραφής ισχύουν τα εξής: - Οι δοκιμές διακρίνονται σε Δοκιμές Τύπου (T), σε Δοκιμές Σειράς (R) και σε Δοκιμές με Δειγματοληψία (S). - Διευκρινίζεται ότι όπου στις Δοκιμές γίνεται χρήση τηκτών, τότε αυτά θα είναι σύμφωνα με την Τεχνική Προδιαγραφή ΗΚ 04.96/29.01.91. [...] 6.2.Δοκιμές Τύπου (TYPE TESTS) - Οι δοκιμές αυτές πραγματοποιούνται στην αρχή μιας Σύμβασης και είναι δυνατόν να επαναληφθούν κατά την απόλυτη κρίση της Επιχείρησης οποτεδήποτε κατά την διάρκεια της Σύμβασης. - Είναι δυνατόν κατά την απόλυτη κρίση της Επιχείρησης να γίνουν αποδεκτά πιστοποιητικά δοκιμών εκδοθέντα από αναγνωρισμένα εργαστήρια για A/Z του ίδιου σχεδιασμού κατασκευασμένου από τον ίδιο κατασκευαστή. 6.2.1. Δοκιμές Διακοπής Ισχύος (Interrupting tests). Οι δοκιμές αυτές θα εκτελούνται με το ANSI C 37.41/1988 με τις εξής διευκρινίσεις: [...] - Για τις δοκιμές διακοπής ισχύος θα χρησιμοποιούνται τηκτά

τα οποία αγοράζει και τοποθετεί η στα δίκτυά της.» (πρβλ. σελ. 87-88/179 της Διακήρυξης). 52. Από τις ως άνω διατάξεις προκύπτει ότι η Διακήρυξη ως προς τις δοκιμές που χρησιμοποιούνται τηκτά διακρίνει μεταξύ των δοκιμών που πραγματοποιούνται πριν από την ανάθεση της Σύμβασης αφενός και συνιστούν μέρος της προσφοράς των συμμετεχόντων στον διαγωνισμό και των δοκιμών που πραγματοποιούνται στην αρχή της Σύμβασης (δηλαδή μετά την ανάθεση) αφετέρου και αφορούν προφανώς μόνον τον ανάδοχο. Το ως άνω άρθρο 6 της Διακήρυξης (σελ. 87/179), που έχει γενική εφαρμογή, ορίζει ότι «Διευκρινίζεται ότι όπου στις Δοκιμές γίνεται χρήση τηκτών, τότε αυτά θα είναι σύμφωνα με την Τεχνική Προδιαγραφή ΗΚ 04.96/29.01.91». Το άρθρο 6.2.1, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα ανήκει στις δοκιμές τύπου του άρθρου 6.2 (σελ. 87/179 της Διακήρυξης), οι οποίες αφορούν σε δοκιμές που θα πραγματοποιηθούν μετά την ανάθεση της Σύμβασης (κατά την έναρξη αυτής) σύμφωνα με τα ρητά προβλεπόμενα στην παρ. 6.2 της Τεχνικής Περιγραφής (σελ. 87/179 της Διακήρυξης). Κατά το χρόνο δηλαδή υποβολής των προσφορών, οι υποψήφιοι όφειλαν να υποβάλουν πιστοποιητικά δοκιμών που ως προς τα τηκτά θα έπρεπε να πληρούν τις απαιτήσεις του όρου 6 της Τεχνικής Περιγραφής, δηλαδή να είναι σύμφωνα με την Τεχνική Περιγραφή ΗΚ 04.96/29.01.91. Μόνο στο πλαίσιο εκτέλεσης της σύμβασης, εφαρμόζονται, κατά τον όρο 6.2 της ΤΠ, οι ειδικότερες απαιτήσεις του όρου 6.2.1, δηλαδή πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη δοκιμή τηκτά από εκείνα που προμηθεύεται η για τα δίκτυά της. 53.

Τούτο εξάλλου είναι και το λογικό. Τα πιστοποιητικά δοκιμών που υποβάλλονται με την προσφορά αφορούν σε δοκιμές που διενεργούνται κατά κανόνα από τους κατασκευαστές των προσφερόμενων υλικών για τη διεθνή αγορά. Είναι συνεπώς εύλογο να αρκεί για τις δοκιμές αυτές να χρησιμοποιούνται τα τηκτά που προδιαγράφονται στην Τεχνική Περιγραφή ΗΚ 04.96/29.01.91, η οποία βασίζεται σε διεθνή πρότυπα, και στην οποία πράγματι εμπίπτουν και τα τηκτά που χρησιμοποιήθηκαν για τις δοκιμές των προσφερόμενων από εμάς

ασφαλειοαποζευκτών. Διαφορετική εκδοχή, πέραν της προφανούς στρέβλωσης του γράμματος και της έννοιας της διακήρυξης, θα συνιστούσε και προφανή, ανεπίτρεπτο περιορισμό του ανταγωνισμού. Αντιστρόφως εύλογο είναι επίσης μετά την ανάθεση της σύμβασης να ζητείται οι δοκιμές επί του ασφαλειοαποζεύκτη που επιλέχθηκε να πραγματοποιηθούν με τα τηκτά τα οποία πράγματι χρησιμοποιεί η 54. Ενόψει αυτών ο λόγος είναι αβάσιμος, διότι ερείδεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι για τις δοκιμές που υποβάλλονται με την προσφορά απαιτείται να έχουν χρησιμοποιηθεί τηκτά που χρησιμοποιεί η στα δίκτυά της, ενώ το αληθές είναι ότι αυτά αρκεί να πληρούν τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΗΚ 04.96/29.01.91. 55. Πέραν των ανωτέρω ο λόγος, ενόψει της ως άνω αληθούς ερμηνείας των όρων της Διακήρυξης, είναι απορριπτέος και ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, διότι δεν προβάλλεται από την προσφεύγουσα ότι για τις δοκιμές αυτές δεν χρησιμοποιήθηκαν τηκτά που πληρούν τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΗΚ 04.96/29.01.91. III.E.4. Ως προς σκέλος δ' του υπό κρίση λόγου (χρήση loadbuster για χειρισμούς κατά τις δοκιμές) 56. Με το σκέλος δ' του υπό κρίση λόγου προβάλλεται ότι η τεχνική προσφορά μας δήθεν πάσχει, διότι από το οικείο πιστοποιητικό δοκιμών δεν προκύπτει ότι οι απαιτούμενοι χειρισμοί για τη δοκιμή μηχανικής αντοχής του έτοιμου ασφαλειοαποζεύκτη πραγματοποιήθηκαν με τη χρήση loadbuster, όπως απαιτεί ο όρος 6.2.3 της Τεχνικής Προδιαγραφής της Διακήρυξης. 57. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος, διότι ερείδεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση. Όπως και στην αμέσως προηγούμενη περίπτωση των τηκτών, και στην παρούσα περίπτωση πρόκειται για δοκιμή τύπου που περιγράφεται στον όρο 6.2.3 και συνιστά δοκιμή τύπου που πραγματοποιείται κατά τον περιγραφόμενο στη Διακήρυξη τρόπο μετά την ανάθεση της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 6.2. της με αρ. ΔΔ-313/23.9.2019 Τεχνικής Προδιαγραφής της Διακήρυξης. Συνεπώς, για το τεχνικά παραδεκτό της προσφοράς μας θα αρκούσε ότι η δοκιμή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το ζητούμενο διεθνές πρότυπο (πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα). 58. Ο ισχυρισμός είναι, πάντως,

απορριπτέος και ως αβάσιμος. Η παράγραφος 5.3.1 της Τεχνικής Προδιαγραφής ορίζει ότι η ασφαλειοθήκη «Πρέπει να κατασκευάζεται για χειρισμό με μονωτική ράβδο που φέρει κεφαλή, όπως φαίνεται στο ΣΧΕΔΙΟ Νο 3 (παράγραφος 9.2.3 της παρούσας), την οποία χειρίζεται τεχνίτης που στηρίζεται με πέλδιλα πάνω στον στύλο ή στέκεται στην επιφάνεια του εδάφους» (σελ. 85/179 της Διακήρυξης). Περαιτέρω, η παρ. 5.3.6 της Προδιαγραφής ορίζει ότι: «Ο Δ/Ζ θα είναι εφοδιασμένος με κατάλληλα άγκιστρα (γάντζους) προσαρμογής στη φορητή συσκευή διακοπής φορτίου Loadbuster. Η καταλληλότητα των άγκιστρων προσαρμογής θα ελέγχεται με τις δοκιμές Μηχανικής Αντοχής (παρ. 6.2.3) και Μηχανικής Λειτουργίας (παρ. 6.3.4)». 59. Η προσφερόμενη από την εταιρεία μας ασφαλειοθήκη (Fuse Holder RLC9FH-400) φέρει πράγματι το απαραίτητο άγκιστρο (γάντζο) ως εμφανίζεται και στο Σχέδιο αυτής και στα Σχέδια του έτοιμου Ασφαλειοαποξεύκτη μας RLC9-24/100-8 (Συν. 15α και 15β, πιστοποιητικά με αρ. 57 και 38 της προσφοράς μας), η εσωτερική δε διάμετρος αυτού, είναι αρκετά μεγάλη (Φ32,5 mm) για να εισέλθει η κεφαλή του ακοντίου «Loadbuster» της οποίας η μεγαλύτερη διάσταση είναι Φ18 mm (ως εμφανίζεται στο σχέδιο Νο 3 παρ. 9.2.3). Άλλωστε ,και ο προσφερόμενος από την εταιρεία ασφαλειοαποξεύκτης φέρει ακριβώς το ίδιο σύστημα (άγκιστρο) ως και όλοι οι ασφαλειοαποξεύκτες σε ολόκληρο τον κόσμο. 60. Από τη στιγμή δε που το αναγνωρισμένο, διαπιστευμένο και αποδεκτό από το κινέζικο εργαστήριο που εξέδωσε το πιστοποιητικό με αρ. (Συν. 10α), δηλώνει ότι η δοκιμή «Μηχανικής Αντοχής» και «Μηχανικής Λειτουργίας» που περιλαμβάνονται στο πιστοποιητικό δοκιμών του πραγματοποιήθηκαν επιτυχώς σύμφωνα με τις απαιτήσεις του EN 62271 - 102 με 1000 χειρισμούς, αυτό αυτονόητα σημαίνει ότι χρησιμοποιήθηκε η φορητή συσκευή «Loadbuster» όπως προβλέπεται από το Πρότυπο κατά τον έλεγχο της καταλληλότητας του άγκιστρου που φέρει ο ασφαλειοαποξεύκτης μας. 61. Εξάλλου, στο ως άνω πιστοποιητικό δοκιμών με αρ. βεβαιώνεται ότι η δοκιμή πραγματοποιήθηκε σε συμφωνία με το απαιτούμενο από την τεχνική περιγραφή πρότυπο EN62271-

102 (Συν. 10α). Το πρότυπο αυτό στην παρ. 6.102.3 που περιγράφει τη δοκιμή, λέει ότι οι χειρισμοί θα γίνονται με τον «μηχανιστό χειριστού» του δοκιμίου (Συν. 16). Στο δε έγγραφο «Οδηγίες εγκατάστασης, χειρισμού και συντήρησης του ασφαλειοαποξεύκτη» (έγγραφο με αρ. 41 της προσφοράς μας, Συν. 17) αναφέρεται ρητά ότι για τη λειτουργία/χρήση του ασφαλειοαποξεύκτη χρησιμοποιείται ειδικός γάντζος σε κοντάρι που εμφανίζεται στο Σχήμα 4 του εγγράφου αυτού, δηλαδή «Loadbuster» (Συν. 17). Είναι λοιπόν αυταπόδεικτο ότι για τη δοκιμή αυτή έχει χρησιμοποιηθεί «Loadbuster», ο οποίος εξάλλου εξ όσων γνωρίζουμε είναι ο μοναδικός τρόπος που μπορεί κάποιος να κάνει χειρισμούς σε έναν Ασφαλειοαποξεύκτη και πάντως στο συγκεκριμένο ασφαλειοαποξεύκτη. III.E.5. Ως προς το σκέλος ε' του υπό κρίση λόγου (αναφορά τύπου πορσελάνης σε πιστοποιητικό δοκιμών έτοιμου ασφαλειοαποξεύκτη) 62. Με το σκέλος ε' του υπό κρίση λόγου προβάλλεται ότι η τεχνική προσφορά μας πάσχει, διότι στο με αρ. πιστοποιητικό δοκιμών (Συν. 10α) δεν αναφέρεται ο τύπος 6055B ως τύπος του μονωτήρα πορσελάνης, όπως αναφέρεται στο με αρ. 18XJ0601-S πιστοποιητικό δοκιμών (Συν. 10β). 63. Ο ισχυρισμός είναι απορριπτέος ως ερειδόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, διότι από τη Διακήρυξη δεν απαιτούνται όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Το με αρ. πιστοποιητικό βεβαιώνει δοκιμές επί του έτοιμου ασφαλειοαποξεύκτη, ενώ το με αρ. 18XJ0601-S πιστοποιητικό βεβαιώνει δοκιμές στον ίδιο τον μονωτήρα πορσελάνης. Αυτονόητα, στο τελευταίο αυτό πιστοποιητικό απαιτείτο να μνημονεύεται το είδος του μονωτήρα πορσελάνης, δεδομένου ότι ήταν το υλικό που υποβλήθηκε σε δοκιμή. Αντιθέτως, στο πιστοποιητικό δοκιμών του έτοιμου ασφαλειοαποξεύκτη, ο οποίος αποτελείται από σημαντικό επιμέρους αριθμό υλικών (μεταξύ των οποίων και ο μονωτήρας πορσελάνης), απαιτείται να ταυτοποιείται ο ίδιος ο ασφαλειοαποξεύκτης και όχι τα επιμέρους υλικά από τα οποία αυτός αποτελείται. Από κανένα όρο της Διακήρυξης δεν προκύπτει κάτι διαφορετικό. Τα υλικά τα οποία συναποτελούν τον έτοιμο ασφαλειοαποξεύκτη ταυτοποιούνται με τον προσδιορισμό στο πιστοποιητικό δοκιμών του ασφαλειοαποξεύκτη που υποβλήθηκε στις δοκιμές, δεδομένου ότι είναι σαφώς

προσδιορισμένο από ποια επιμέρους υλικά αποτελείται αυτός. 64. Σε κάθε περίπτωση, στο με αρ. πιστοποιητικό δοκιμών του έτοιμου ασφαλειοαποζεύκτη αναγράφεται το εργοστάσιο κατασκευής του πορσελάνινου μονωτήρα «.....», ενώ ο τύπος του μονωτήρα πορσελάνης αναφέρεται και στο φύλλο συμμόρφωσης που υπέβαλε η Εταιρεία μας με την προσφορά της και συγκεκριμένα, στην παρ. 13.2B.7, στη σελ. 120/179 «ΠΙΝΑΚΑ Α.2.1», στην σελίδα 121/179 στον «ΠΙΝΑΚΑ Α.2.2» και στην σελίδα 122/179 στον «ΠΙΝΑΚΑ Β». Τίποτα περαιτέρω δεν απαιτείτο. 65. Ενόψει του συνόλου των ανωτέρω ο πέμπτος λόγος της υπό κρίση προσφυγής είναι συλλήβδην απορριπτέος [...].

16. Επειδή, η δεύτερη προσφεύγουσα υπέβαλε εμπροθέσμως και προσηκόντως το από 04.10.2019 Υπόμνημά της, προκειμένου να αντικρούσει τις απόψεις του αναθέτοντος φορέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 365 του Ν. 4412/2016. Στο Υπόμνημα αυτό, η δεύτερη προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η αναθέτουσα αρχή στις υπ' αριθμ. πρωτ./6836/16.09.2019 απόψεις της επί της προδικαστικής προσφυγής της συνομολογεί ότι εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση κατά πλάνη περί τα πράγματα, καθώς παραδέχεται ότι απέρριψε την προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας ως τυπικά απαράδεκτη, διότι επισύναψε την οικονομική προσφορά της στα «Συνημμένα Είδους» της ηλεκτρονικής φόρμας με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, ο αναθέτων φορέας, για να δικαιολογήσει την απόρριψη της προσφοράς της αναφέρει α) ότι η απόκλιση της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης με αυτά που ισχυρίζεται είναι φραστική και δεν είναι ουσιώδης και β) ότι τα συνημμένα του πεδίου «ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ ΕΙΔΟΥΣ» αποτελούν μέρος του υποφακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Επί των ως άνω ισχυρισμών, η προσφεύγουσα αναφέρει: α) Σύμφωνα με το άρθρ. 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας όλες οι ατομικές διοικητικές πράξεις πρέπει να έχουν αιτιολογία, η οποία να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου. β) Ο δε ισχυρισμός του αναθέτοντος φορέα ότι το πεδίο «Συνημμένα Είδους»

αποτελεί μέρος του υποφακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», πρέπει κατά την προσφεύγουσα να απορριφθεί ως αβάσιμος. Τούτο διότι δεν προβλέπεται σχετικός από την ίδια την διακήρυξη του επίμαχου διαγωνισμού. Το εάν δηλαδή, το πεδίο «Συνημμένα Είδους» αποτελεί μέρος του υποφακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», είναι δυνατόν να προκύπτει αποκλειστικά από την ίδια την διακήρυξη, η οποία αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο διενέργειας του επίδικου διαγωνισμού. Στην προκειμένη περίπτωση, οι διατάξεις της διακήρυξης προβλέπουν τον υποφάκελο «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» και τον υποφάκελο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», ορίζοντας και τα αντίστοιχα δικαιολογητικά, τα οποία επισυνάπτονται στους ανωτέρω υποφακέλους. Αντιθέτως, η διακήρυξη ουδέν διαλαμβάνει σχετικά με το πεδίο «ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ ΕΙΔΟΥΣ», το οποίο όμως, όπως προκύπτει και από τις σχετικές απεικονίσεις περιλαμβάνεται στην ειδική ηλεκτρονική φόρμα με τίτλο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», για την οποία (ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος) γίνεται αναφορά μόνο στην υποπαρ. 13.3.1. της παρ. 13.3. «ΥΠΟΦΑΚΕΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ» συνεπώς τα συνημμένα είδους αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της οικονομικής προσφοράς. Ο δε αναθέτων φορέας προβάλλει κατά την προσφεύγουσα αορίστως ότι το ως άνω πεδίο αποτελεί τμήμα του υποφακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ - ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», χωρίς να αποδεικνύει ότι τούτο προβλέπεται από το κανονιστικό πλαίσιο διενέργειας του επίμαχου διαγωνισμού. Η δεύτερη προσφεύγουσα επαναλαμβάνει στο Υπόμνημά της τους ισχυρισμούς της προσφυγής, προσθέτοντας τα εξής: 1) Το ποιος οδηγός χρήστη για τη συμπλήρωση της προσφοράς στην ηλεκτρονική πλατφόρμα «cosmoONE» ήταν ο κατάλληλος για την συμπλήρωση της προσφοράς στον επίδικο διαγωνισμό, θα έπρεπε να προκύπτει από την ίδια την διακήρυξη και όχι από το σύστημα διενέργειας του διαγωνισμού. 2) Ο αναθέτων φορέας ισχυρίζεται ότι το έγγραφο της εταιρείας «.....» υποβλήθηκε νομίμως, χωρίς να αναφέρεται στο εάν το εν λόγω έγγραφο κοινοποιήθηκε στις άλλους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση

κατά το μέρος που έλαβε υπ' όψιν της τις διευκρινίσεις της εταιρείας «.....», οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν με τον προβλεπόμενο νομότυπο τρόπο, με αποτέλεσμα την ευνοϊκή μεταχείριση του ως άνω οικονομικού φορέα, είναι κατά τη δεύτερη προσφεύγουσα μη νόμιμη διότι εκδόθηκε κατά παράβαση της αρχής της διαφάνειας και του άρθρ. 16.7. της διακήρυξης. Τέλος, οι προβαλλόμενοι με τις απόψεις της αναθέτουσας αρχής ισχυρισμοί ότι η προδικαστική προσφυγή βάλει αλυσιτελώς κατά της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που αυτή αφορά την εταιρεία «.....» πρέπει κατά την προσφεύγουσα να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Τούτο διότι, η λυσιτέλεια της προδικαστικής προσφυγής συνίσταται α) στο γεγονός ότι σε περίπτωση αποδοχής της προδικαστικής μας προσφυγής κατά το μέρος που απέρριψε την προσφορά μας ως τυπικά απαράδεκτη, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εξετάσει την τεχνική προσφορά της εταιρείας μας και κατ' επέκταση την οικονομική μας προσφορά, και β) στο γεγονός ότι σε περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που αφορά την εταιρεία «.....», η αναθέτουσα αρχή οφείλει να απορρίψει την τεχνική προσφορά της εν λόγω εταιρείας, ανεξαρτήτως της εκβάσεως της προδικαστικής προσφυγής που έχει ήδη ασκήσει η εν λόγω εταιρεία. (3) Η δεύτερη προσφεύγουσα επισημαίνει ότι στο άρθρο 4.1.2 της Τεχνικής Περιγραφής της Διακήρυξης αναφέρεται ότι «Το κείμενο της παρουσίας Τεχνικής Περιγραφής είναι επικρατέστερο και υπερισχύουν οι απαιτήσεις της έναντι οποιοσδήποτε Προτύπου ή Προδιαγραφής». (4) Τέλος, η δεύτερη προσφεύγουσα αναφέρει τα εξής: «[...] Ειδικά αναφορικά με την επιστολή της «.....», της οποίας λάβαμε γνώση με τις απόψεις της διοίκησης υπογραμμίζουμε τα εξής: ι) Η παράγραφος 1 αποτελεί ουσιαστικά αντιπροσφορά καθόσον δηλώνει μελλοντική συμμόρφωση με το σχέδιο της Διακήρυξης «...οι διαστάσεις θα είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις της Τ.Π. ΔΔ-313/23.09.2009...». Επομένως, συνομολογεί ότι το προσκομισθέν σχέδιο αποκλίνει της προδιαγραφής, ενώ δήθεν αναφέρει ότι «...εκ παραδρομής υπάρχει ελάχιστη απόκλιση στις διαστάσεις...». Τα δυο χιλιοστά απόκλισης,

όμως, στις διαστάσεις που αναφέρει η εν λόγω εταιρεία αποτελούν έως και 5% απόκλιση από τις ζητούμενες. Εξάλλου, τα ζητούμενα μεγέθη της ασφαλειοθήκης ζητούνται με συγκεκριμένες ανοχές για να εξασφαλιστεί η εναλλαξιμότητά τους, ii) Όσον αφορά την παρ. 4, η εταιρεία επισυνάπτει προς απόδειξη της ισοδυναμίας δυο ταμπέλες για την δοκιμή διακοπής ισχύος επικαλούμενη ότι οι τεχνικές παράμετροι είναι οι αυτές, παραβλέποντας όμως, ότι στην περίπτωση του προτύπου IEC αναφέρονται 5 test duties (σειρές δοκιμών) ενώ στο ζητούμενο πρότυπο ANSI 37.41-2008 αναφέρονται 6 test duties, όπως επίσης παραλείπει να επισυνάψει όλες τις άλλες ταμπέλες στις οποίες αναφέρονται οι δυο αυτοί πίνακες, με αποτέλεσμα να πρέπει να εξεταστούν λεπτομερώς για να γίνει η σωστή σύγκριση [...].».

17. Επειδή, κατά τις διατάξεις του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 3 του Π.Δ. 39/2017 ορίζεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου 4412/2016 και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 του ανωτέρω νόμου ενδίκων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής». Περαιτέρω, το άρθρο 367 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι: «1. Η ΑΕΠΠ αποφαίνεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, σε περίπτωση παρέμβασης, των ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και δέχεται (εν όλω ή εν μέρει) ή απορρίπτει την προσφυγή με απόφασή της... 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια ...» και η διάταξη αυτή επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 18 του Π.Δ. 39/2017.

18. Επειδή, στο άρθρο 282 του Ν. 4412/2016 (Τεχνικές προδιαγραφές) προβλέπονται τα εξής: «1. Οι τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στην περίπτωση 1 του Παραρτήματος VIII του Προσαρτήματος Β΄, παρατίθενται στα έγγραφα της σύμβασης και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται σε συγκεκριμένη διαδικασία ή μέθοδο παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή σε συγκεκριμένη διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, ακόμη και αν οι παράγοντες αυτοί δεν αποτελούν μέρος της υλικής τους υπόστασης, υπό την προϋπόθεση ότι συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης και είναι ανάλογα με την αξία και τους σκοπούς της. Οι τεχνικές προδιαγραφές μπορούν επίσης να καθορίζουν αν απαιτείται μεταβίβαση δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Για όλες τις συμβάσεις που προορίζονται για χρήση από φυσικά πρόσωπα είτε πρόκειται για το ευρύ κοινό είτε για το προσωπικό του αναθέτοντος φορέα, οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, καταρτίζονται με τρόπο ώστε να λαμβάνουν υπ' όψιν κριτήρια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρίες ή τον σχεδιασμό για όλους τους χρήστες. Αν έχουν υιοθετηθεί υποχρεωτικές απαιτήσεις προσβασιμότητας δυνάμει νομοθετικής πράξης της Ένωσης, οι τεχνικές προδιαγραφές, όσον αφορά τα κριτήρια προσβασιμότητας για άτομα με αναπηρίες ή τον σχεδιασμό για όλους τους χρήστες, καθορίζονται με παραπομπή στις εν λόγω απαιτήσεις. 2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των συμβάσεων στον ανταγωνισμό. 3. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς ακριβείς ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στους αναθέτοντες φορείς να αναθέτουν τη σύμβαση, β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών

πρότυπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή —όταν αυτά δεν υπάρχουν— σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών · κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τους όρους «ή ισοδύναμο», γ) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α', με παραπομπή, ως τεκμήριο συμβατότητας προς τις εν λόγω επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β, δ) με παραπομπή στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' για ορισμένα χαρακτηριστικά και με παραπομπή στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α' για άλλα χαρακτηριστικά. 4. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει επαρκώς ακριβής και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3. Η εν λόγω μνεία συνοδεύεται από τους όρους «ή ισοδύναμο». 5. Όταν ο αναθέτων φορέας χρησιμοποιεί τη δυνατότητα παραπομπής στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παρ. 3, δεν απορρίπτει προσφορά με την αιτιολογία ότι τα προσφερόμενα έργα, αγαθά ή οι υπηρεσίες δεν πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές στις οποίες έχει παραπέμψει, εφόσον ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των αποδεικτικών μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 284, ότι οι λύσεις που προτείνει πληρούν κατά ισοδύναμο τρόπο τις απαιτήσεις που καθορίζονται από τις τεχνικές προδιαγραφές. 6. Όταν ο αναθέτων φορέας χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που

αναφέρεται στην περίπτωση α' της παρ. 3 για τη διατύπωση των τεχνικών προδιαγραφών με αναφορά στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις, δεν απορρίπτει προσφορά έργων, αγαθών ή υπηρεσιών που πληρούν ένα εθνικό πρότυπο το οποίο αποτελεί μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, μία ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση, μία κοινή τεχνική προδιαγραφή, ένα διεθνές πρότυπο ή ένα τεχνικό πλαίσιο αναφοράς που έχει εκπονηθεί από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, εφόσον οι εν λόγω προδιαγραφές καλύπτουν τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζει. Ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 284, ότι τα έργα, τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που πληρούν το πρότυπο ανταποκρίνονται στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζει ο αναθέτων φορέας. 7. Οι τεχνικές προδιαγραφές καθορίζονται και εγκρίνονται πριν την έναρξη διαδικασίας σύναψης της σύμβασης κατά το άρθρο 290».

19. Επειδή, σύμφωνα με τα άρθρα 365 παρ. 1 του Ν.4412/2016 και 9 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης με την Προδικαστική Προσφυγή πράξης.

20. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπο ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ C-496/1999, CAS Succhi di Frutta SpA, σκέψη 111 κλπ).

21. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣΤΕ 3703/2010, 53/2011, ΕΣ

Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιαστών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣΤΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993 κλπ). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C-19/00 Siac Construction Ltd, σκέψεις 34 και 44, ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54 κλπ).

22. Επειδή, με βάση την αρχή της τυπικότητας των δημόσιων διαγωνισμών, μόνο όταν έχει τεθεί όρος στη Διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού - είτε ουσιαστικός, είτε τυπικός - κάθε διαγωνιζόμενος έχει δικαίωμα να επικαλεσθεί παράβασή του και να επιδιώξει τον αποκλεισμό των άλλων διαγωνιζόμενων, προς διασφάλιση της αρχής της διαφάνειας, του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων (ΣΤΕ 194/2011).

23. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή (υπό ΓΑΚ 1105) του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» επισημαίνονται τα εξής: Η παρ. 6.2.5 της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2019 απαιτούσε Δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (Radio-influence tests) να διεξάγεται σύμφωνα με τα πρότυπα ANSI C37.41/1988 και ANSI C37.42/1989. Περαιτέρω, στην παράγραφο 13.2.B.8 της Διακήρυξης και συγκεκριμένα στο περιεχόμενο του φακέλου τεχνικής προσφοράς της Διακήρυξης προβλέπονταν τα εξής: *«Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC) και θα αφορούν τους προσφερόμενους ασφαλειοαποζεύκτες. Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με παλαιότερη έκδοση των κανονισμών αυτών θα γίνονται δεκτά, κατά την κρίση του Τα πιστοποιητικά δοκιμών θα*

αφορούν σε υλικά κατασκευασμένα στο εργοστάσιο που θα κατασκευασθούν τα προσφερόμενα υλικά και θα προέρχονται από εργαστήριο αναγνωρισμένο από ανεξάρτητο ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα. Σημειώνεται ότι δεν είναι υποχρεωτική για τους οίκους που προσφέρουν ασφαλειοαποζεύκτες με μονωτήρες πορσελάνης, τους οποίους έχει προμηθευτεί η Α.Ε. μέσω κεντρικών προμηθειών και έχουν εγκατασταθεί στο δίκτυο Διανομής της Α.Ε. με ικανοποιητική συμπεριφορά, η υποβολή πιστοποιητικών δοκιμών για τους προσφερόμενους ασφαλειοαποζεύκτες». Επιπροσθέτως, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Πίνακα Α.1 (Στοιχεία που απαιτούνται από τη Διακήρυξη) του Παραρτήματος Νο 10 (Φύλλου Συμμόρφωσης) και συγκεκριμένα σύμφωνα με την παρ. 13.2.B.8 γίνονται δεκτά «Πιστοποιητικά δοκιμών σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ313/23.09.09 ή με ισοδύναμα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC) για τους προσφερόμενους ασφαλειοαποζεύκτες». Τέλος, στην παράγραφο 5.2.6. της Τ.Π. ΔΔ-313/23.09.2009 προβλέπεται, ως προς τις Τάσεις δοκιμής ραδιοφωνικών παρεμβολών ότι: «Οι Α/Ζ όταν είναι καινούριοι και καθαροί και όταν δοκιμάζονται σύμφωνα με τις μεθόδους που προδιαγράφονται στην Προδιαγραφή ANSI 37.41, πρέπει να είναι ικανοί να ανταποκρίνονται στα εξής όρια τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών: Τάση δοκιμής : 15.660 V, Όριο τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών σε 1000 kHz: 250 μV». Στο πλαίσιο αυτό, η πρώτη προσφεύγουσα υπέβαλε το Νο Πιστοποιητικό δοκιμών του εργαστηρίου Όταν με το υπ' αριθμ. ΔΔ/906/28.01.2019 έγγραφο του αναθέτοντος φορέα η πρώτη προσφεύγουσα κλήθηκε να διευκρινίσει σύμφωνα με ποιο πρότυπο έχει πραγματοποιηθεί η δοκιμή ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών και αν είναι σύμφωνα με τις προαναφερόμενες απαιτήσεις της παρ. 5.2.6 της Τ.Π. ΔΔ-313/23.09.2019, η πρώτη προσφεύγουσα απάντησε με το από 05.02.2019 έγγραφό της ότι η δοκιμή έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα IEC 62271-102 και IEC 60694, επισημαίνοντας ότι η δοκιμή RIV σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά IEC Πρότυπα είναι «σχεδόν ίδια (ισοδύναμη) με τη δοκιμή που περιγράφεται στο

IEEE C37.41, με μοναδική διαφορά τη συχνότητα 0,5 MHz κατά IEC, αντί για 1 MHz κατά IEEE», καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι τα προαναφερόμενα ευρωπαϊκά πρότυπα είναι ισοδύναμα με το αναφερόμενο στη Διακήρυξη, το οποίο άλλωστε κατά την πρώτη προσφεύγουσα έχει καταργηθεί από χρόνια. Ο αναθέτων φορέας διαπίστωσε ότι εκτός από τη συνομολογούμενη από την πρώτη προσφεύγουσα απόκλιση στη συχνότητα δοκιμής, στο υποβληθέν πιστοποιητικό υπήρχε απόκλιση και στην τάση δοκιμής που εφαρμόστηκε και η οποία είναι 15.200 kV, αντί για τις 15.660 kV, που απαιτούσαν οι τεχνικές προδιαγραφές. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στην περίπτωση που οι αναθέτοντες φορείς απαιτούν την υποβολή πιστοποιητικών που έχουν εκδοθεί από συγκεκριμένο οργανισμό αξιολόγησης υποχρεούνται να δέχονται και τα πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από άλλους αναγνωρισμένους (ισοδύναμους) οργανισμούς αξιολόγησης. Δεν επιτρέπεται, αντιθέτως, η καθ' υποκατάσταση των ζητούμενων πιστοποιητικών υποβολή άλλων στοιχείων προς απόδειξη της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις της διακήρυξης, εκτός αν συντρέχουν οι εξαιρετικές περιστάσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 284 του Ν. 4412/2016, το βάρος επίκλησης και απόδειξης της συνδρομής των οποίων φέρει ο διαγωνιζόμενος (αδυναμία πρόσβασης στα ζητούμενα πιστοποιητικά, για λόγους που εκφεύγουν της σφαίρας επιρροής του). Εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι εξαιρετικές περιστάσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 284. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Διακήρυξη προέβλεπε ρητά στην τεχνική περιγραφή ότι η τάση δοκιμής έπρεπε να ανέρχεται σε 15.660 kV, αντί των 15.200 kV που αναφέρονται στο υποβληθέν πιστοποιητικό αλλά και ότι η παρ. 9 του προτύπου ANSI απαιτούσε η συχνότητα δοκιμής να είναι 0,5 MHz, διαπιστώνεται ότι, όπως ορθά επισημαίνεται στην προσβαλλόμενη πράξη, το υποβληθέν πιστοποιητικό δεν είναι αποδεκτό. Ειδικότερα, οι προαναφερόμενες αποκλίσεις υποδηλώνουν ότι κατά τη διενέργεια των δοκιμών δεν έχουν τηρηθεί όλες οι παράμετροι, που προδιαγράφονται στη Διακήρυξη. Η δε προσφεύγουσα, ενώ είχε το βάρος απόδειξης της ισοδυναμίας των προτύπων, δεν προσκόμισε επαρκή στοιχεία, αλλά περιορίστηκε σε εκτιμήσεις περί ισοδυναμίας. Επιπροσθέτως, ο ισχυρισμός της ότι δεν χρειαζόταν να

προσκομίσει αποδείξεις για τον λόγο ότι απευθυνόταν σε εξειδικευμένα στελέχη του αναθέτοντος φορέα, ουδόλως δύναται να αντιστρέψει το βάρος απόδειξης. Οι δε αιτιάσεις της κατά των προβλεπόμενων στη Διακήρυξη προτύπων, τελικώς στρέφονται κατά όρων της Διακήρυξης ανεπικαίρως και άρα απαραδέκτως. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η επικαλούμενη από την πρώτη προσφεύγουσα υπέρβαση του αναγκαίου μέτρου κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων που μπορούν να στοιχειοθετήσουν την ισοδυναμία του προτύπου δεν συντρέχει εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά μέσα περί ισοδυναμίας, ώστε να επικαλείται ότι η απόρριψή τους από τον αναθέτοντα φορέα παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας. Όσον αφορά τον ισχυρισμό της πρώτης προσφεύγουσας ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι πλημμελώς αιτιολογημένη, θα πρέπει ομοίως να απορριφθεί ως αβάσιμος, για τον λόγο ότι ήδη με την αρχική του απόφαση ο αναθέτων φορέας αποτύπωσε με σαφήνεια και ακρίβεια τις αποκλίσεις των δοκιμών από τους όρους της Διακήρυξης, ενώ σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν όφειλε να προσδιορίσει εκείνος ποιο πρότυπο θα μπορούσε να θεωρηθεί ισοδύναμο. Το γεγονός δε ότι η δοκιμή διακοπής ισχύος, η οποία έγινε ομοίως με το ευρωπαϊκό πρότυπο, κρίθηκε αποδεκτή, δεν ασκεί επιρροή στην ορθότητα της προσβαλλόμενης πράξης, για τον λόγο ότι στη δοκιμή διακοπής ισχύος δεν διαπιστώθηκαν αποκλίσεις στις επιμέρους παραμέτρους. Άλλωστε, η ίδια η προσφεύγουσα στη σελίδα 18 της προσφυγής της συνομολογεί ότι για να θεωρηθούν ισοδύναμα 2 πρότυπα πρέπει, μεταξύ άλλων, να χρησιμοποιούν τις ίδιες παραμέτρους, γεγονός το οποίο δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση. Το πιστοποιητικό δοκιμών προσκομίζεται σε κάθε περίπτωση απαραδέκτως με την προσφυγή, καθώς δεν συμπεριλήφθηκε εμπροθέσμως στην προσφορά και πλέον η συνεκτίμησή του θα συνιστούσε ουσιώδη τροποποίηση της προσφοράς της προσφεύγουσας, ώστε να μην μπορεί να αξιολογηθεί. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ορθώς ο αναθέτων φορέας απέρριψε την τεχνική προσφορά της πρώτης προσφεύγουσας και για τον λόγο αυτό, η πρώτη προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη. Η παρέμβαση του οικονομικού φορέα με την

επωνυμία «.....» θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, απορριπτομένων ως απαράδεκτων των ισχυρισμών, με τους οποίους η παρεμβαίνουσα προβάλλει νέους λόγους απόρριψης της προσφοράς της πρώτης προσφεύγουσας. Όπως αναφέρεται και στη σκέψη 7 της παρούσας, οι νέοι λόγοι απόρριψης μπορούν να προβληθούν μόνο με προδικαστική προσφυγή και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

24. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προδικαστική προσφυγή (υπό ΓΑΚ 1107) του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», επισημαίνονται τα εξής: Από την επισκόπηση της προσφοράς της αλλά και τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς διαπιστώθηκε ότι η δεύτερη προσφεύγουσα, κατά την κατάρτιση της προσφοράς της επισύναψε στοιχεία της οικονομικής προσφοράς της σε σημείο της πλατφόρμας, το οποίο προοριζόταν αποκλειστικά για στοιχεία του φακέλου «Δικαιολογητικά συμμετοχής – τεχνική προσφορά» και συγκεκριμένα στα «Συνημμένα είδους». Η πλημμέλεια αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν έλαβε υπόψη της το ορθό εγχειρίδιο χρήσης (συγκεκριμένα «Οδηγός Προμηθευτή Ανάθεση ανά Ομάδα»), παρά το γεγονός ότι στην ηλεκτρονική πλατφόρμα γινόταν ρητή παραπομπή στον συγκεκριμένο οδηγό. Το αποτέλεσμα της συγκεκριμένης πλημμέλειας της δεύτερης προσφεύγουσας ήταν κατά την αποσφράγιση των φακέλων «Δικαιολογητικά συμμετοχής – τεχνική προσφορά» να αποσφραγιστεί και το Παράρτημα με τα στοιχεία της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας. Με τον τρόπο αυτό, αποκαλύφθηκε η οικονομική προσφορά της και παραβιάστηκε ευθέως η ρητή απαγόρευση του άρθρου 14.18 της Διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία *«η αποκάλυψη άμεσα ή έμμεσα της προσφερόμενης τιμής σε άλλα οποιαδήποτε στοιχεία, πλην του φακέλου της οικονομικής προσφοράς, συνιστά λόγο απόρριψης της προσφοράς»*. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η στοιχειώδης επιμέλεια των διαγωνιζομένων επιτάσσει να διαβάσουν και να εφαρμόσουν το εγχειρίδιο χρήσης, το οποίο αφορά στη συγκεκριμένη διαγωνιστική διαδικασία, πολλώ δε μάλλον όταν αυτό υποδεικνύεται σαφώς από σχετικό μήνυμα της ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Το γεγονός δε ότι το εγχειρίδιο χρήσης δεν ανήκει στα Παραρτήματα της

Διακήρυξης δεν ασκεί επιρροή. Όπως συμβαίνει και στο ΕΣΗΔΗΣ, τα εγχειρίδια χρήσης είναι διαθέσιμα στην πλατφόρμα, αλλά δεν ενσωματώνονται στη Διακήρυξη. Η επίκληση ασαφειών μεταξύ άλλων εγχειριδίων, τα οποία δεν είναι εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη διαγωνιστική διαδικασία, δεν μπορούν να θεμελιώσουν ασάφεια των εγγράφων της Διακήρυξης. Άλλωστε, όπως κρίθηκε και στην υπ' αριθμ. 128/2019 απόφαση του ακυρωτικού σχηματισμού του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, σε διαγωνιστική διαδικασία με όμοια πραγματικά περιστατικά (ad hoc), πλημμέλεια της προσφεύγουσας η οποία παραβιάζει ευθέως διάταξη της Διακήρυξης περί αποκάλυψης οικονομικής προσφοράς οδηγεί υποχρεωτικά στον αποκλεισμό της. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η επίκληση εκ μέρους της προσφεύγουσας (με τον 1^ο λόγο της προσφυγής) πλάνης περί τα πράγματα, για τον λόγο ότι στην προσβαλλόμενη αναφέρεται πως η οικονομική προσφορά ενσωματώθηκε στο φάκελο «Δικαιολογητικά συμμετοχής – Τεχνική προσφορά», αντί για το ορθό «Συνημμένα είδους» της τεχνικής προσφοράς, δεν δύναται να αναιρέσει την πλημμέλεια της δεύτερης προσφεύγουσας, η οποία οδήγησε σε ευθεία παραβίαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης. Η προσβαλλόμενη πράξη, ακόμη και αν ήθελε υποτεθεί ότι εσφαλμένα αναφέρει πως πρόκειται για τον φάκελο «Δικαιολογητικά συμμετοχής – Τεχνική προσφορά», είναι σε κάθε περίπτωση ορθή ως προς το διατακτικό της, ενώ έχει κριθεί ότι αν η αιτιολογία της προσβαλλόμενης έχει πλημμέλειες, εντούτοις η πράξη είναι νόμιμη με άλλη αιτιολογία, το κύρος της πράξης δεν πάσχει ακυρότητα (ΣΤΕ 2239/1970, 4698/1988). Όσον αφορά τον 2^ο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, με τον οποίο η δεύτερη προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της διαδικασίας αποσφράγισης του φακέλου «Δικαιολογητικά συμμετοχής – τεχνική προσφορά», θα πρέπει να σημειωθεί ότι είναι αβάσιμος, για τον λόγο ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης τήρησε επακριβώς της διαδικασία, λαμβάνοντας υπόψη αφενός τις διατάξεις του εφαρμοστέου εγχειριδίου χρήσης και αφετέρου της Διακήρυξης. Αντίθετα, η αποκάλυψη στοιχείων της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας οφείλεται αποκλειστικά και μόνο σε υποβολή της εντός εσφαλμένου φακέλου, σύμφωνα με τα ανωτέρω. Άλλωστε, όπως ορθά

επισημαίνει και ο αναθέτων φορέας στις απόψεις του, η διαδικασία διενεργείται σε 2 στάδια, με αποτέλεσμα η αποσφράγιση της οικονομικής προσφοράς να είναι τεχνικά αδύνατη έως την ολοκλήρωση του προηγούμενου σταδίου. Επίσης, κατά την αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών, αυτονόητα δημοσιοποιούνται τα οικονομικά στοιχεία όλων των συμμετεχόντων και όχι ορισμένων εξ αυτών. Ο δε ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί ύπαρξης σφάλματος της Διακήρυξης (στην παρ. 13.3.1) λόγω αναφοράς του Παραρτήματος 4 αντί για το ορθό 5, που αφορά στην οικονομική προσφορά, θα πρέπει να σημειωθεί αφενός ότι πρόκειται για προφανή παραδρομή, ευχερώς επανορθώσιμη από απλή επισκόπηση του τίτλου και του περιεχομένου εκάστου Παραρτήματος και αφετέρου (και κυρίως) ότι το προαναφερόμενο σφάλμα δεν «καθοδηγεί» του συμμετέχοντες να συμπεριλάβουν την οικονομική προσφορά στον φάκελο της τεχνικής, αλλά το αντίθετο. Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει αβίαστα ότι: α) οι οδηγίες του εγχειριδίου χρήσης της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας υποδείκνυαν με σαφήνεια ότι το πεδίο «Συνημμένα είδους» αφορά στην τεχνική προσφορά, β) στην ηλεκτρονική πλατφόρμα υπήρχε σαφής υπόδειξη να αναγνωστεί και να ακολουθηθεί το συγκεκριμένο εγχειρίδιο, γ) η δεύτερη προσφεύγουσα ωστόσο εκ παραδρομής ενσωμάτωσε την οικονομική προσφορά της στα «Συνημμένα είδους» της τεχνικής προσφοράς, δ) η Επιτροπή Διαγωνισμού ορθά αποσφράγισε τα «Συνημμένα είδους» μαζί με τον φάκελο «Δικαιολογητικά συμμετοχής – τεχνική προσφορά», ε) η οικονομική προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας αποκαλύφθηκε πρόωρα, παραβιάζοντας τις διατάξεις της παρ. 14.18 της Διακήρυξης και στ) ο αναθέτων φορέας ορθώς έκρινε ως τυπικά अपαράδεκτη και δεν αξιολόγησε περαιτέρω την προσφορά της δεύτερης προσφεύγουσας. Κατά συνέπεια, οι 2 πρώτοι λόγοι της δεύτερης προσφυγής θα πρέπει να απορριφθούν και να γίνουν αντίστοιχα δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

25. Επειδή, με τους λόγους 3-5 της δεύτερης προσφυγής, η (δεύτερη) προσφεύγουσα επικαλείται πλημμέλειες της διαγωνιστικής διαδικασίας, οι οποίες οδήγησαν στην αποδοχή ορισμένων εκ των παρασχεθεισών

διευκρινίσεων από την εταιρεία «.....» καθώς και πρόσθετους λόγους για τους οποίους κατά την κρίση της προσφεύγουσας, η τεχνική προσφορά της ως άνω εταιρείας έπρεπε να έχει απορριφθεί. Όσον αφορά το έννομο συμφέρον της δεύτερης προσφεύγουσας να προβάλει αιτιάσεις κατά της προσφοράς της ανταγωνίστριας εταιρείας, παρά το γεγονός ότι η ίδια παραμένει αποκλεισθείσα και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις τήρησης του ενιαίου μέτρου κρίσης, καθώς οι αιτιάσεις αυτές είναι εντελώς διαφορετικές από τον λόγο για τον οποίο απορρίφθηκε η ίδια, σημειώνονται τα εξής: Με την υπ' αριθμ. 30/2019 της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ, η οποία μνημονεύει αποφάσεις του ΔΕΕ που διευρύνουν την έννοια του εννόμου συμφέροντος: *«[...] οριστικώς αποκλεισθείς θεωρείται ο διαγωνιζόμενος, ο οποίος είτε δεν εστράφη κατά της πράξης αποκλεισμού του, περίπτωση προς την οποία εξομοιώνεται και η εκ των υστέρων υποβολή παραιτήσεως από την τυχόν ασκηθείσα προδικαστική προσφυγή ή το ασκηθέν ένδικο βοήθημα (πρβλ. ΣΤΕ ΕΑ 144/2018), είτε εστράφη μεν κατ' αυτής, πλην, όμως, ο αποκλεισμός του κατέστη οριστικός, με τη δημοσίευση απορριπτικής αιτήσεως ακυρώσεως του αποφάσεως, η οποία, κατ' αυτόν τον τρόπο, περιεβλήθη την ισχύ δεδικασμένου. Οριστικώς αποκλεισθείς δεν θεωρείται, αντιθέτως, ο διαγωνιζόμενος του οποίου η προδικαστική προσφυγή απερρίφθη μεν με απόφαση της Α.Ε.Π.Π., πλην, όμως, δεν έχει παρέλθει η προθεσμία για την άσκηση κατ' αυτής αιτήσεως ακυρώσεως ή αιτήσεως αναστολής του άρθρου 372 του ν. 4412/2016. Μη οριστικώς αποκλεισθείς δεν θεωρείται, περαιτέρω, ο διαγωνιζόμενος, του οποίου αίτηση για την αναστολή της απορριπτικής της προδικαστικής του προσφυγής αποφάσεως της Α.Ε.Π.Π. απερρίφθη, καθ' ον χρόνο δεν έχει απωλέσει το δικαίωμα να ασκήσει κατά της πράξης αυτής αίτηση ακυρώσεως και δεν έχει δημοσιευθεί οριστική απόφαση απορριπτική τυχόν ασκηθείσης αιτήσεως ακυρώσεως. Προκειμένου, εξάλλου, να αναγνωρισθεί σε μη οριστικώς αποκλεισθέντα διαγωνιζόμενο έννομο συμφέρον για την άσκηση αποτελεσματικής προσφυγής κατά της αποφάσεως περί αποδοχής της προσφοράς των λοιπών συνδιαγωνιζομένων του και περί αναθέσεως σε κάποιον εξ αυτών της συμβάσεως, απαιτείται, επιπλέον, η τυχόν αποδοχή της*

προσφυγής του, κατά το μέρος αυτό, να μην οδηγεί σε οριστική ματαίωση του διαγωνισμού, σε αδυναμία, δηλαδή, επαναπροκηρύξεώς του, αλλ' αντιθέτως να αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο κίνησης νέας διαδικασίας για την ανάθεση της συμβάσεως (βλ. ΣτΕ ΕΑ 22/2018, πρβλ. και ΣτΕ ΕΑ 144/2018, 130/2018, 106/2018 και 408/2018). Αναγνωρίζεται, κατ' αυτόν τον τρόπο, στον διαγωνιζόμενο που αποκλείσθηκε και προσέβαλε επικαίρως μεν, πλην, ανεπιτυχώς τον αποκλεισμό του, έννομο συμφέρον να επιδιώξει δικαστικώς τον αποκλεισμό των ανταγωνιστών του και τη ματαίωση της ανάθεσης σε αυτούς της συμβάσεως, ως τέτοιας νοουμένης όχι μόνον της συμβάσεως, στη σύναψη της οποίας καταλήγει η προς ματαίωση διαγωνιστική διαδικασία, αλλά και της συμβάσεως, στην οποία θα καταλήξει ενδεχόμενη κίνηση νέας διαγωνιστικής διαδικασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το αντικείμενο της νεότερης συμβάσεως θα είναι, κατά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του, όμοιο με αυτό της αρχικής και ότι ο αποκλεισθείς θα μπορούσε να έχει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη συμμετοχή του στην εν λόγω νέα διαγωνιστική διαδικασία (ΣτΕ ΕΑ 106/2018) [...]. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αν και με την παρούσα κρίθηκε ότι ο αποκλεισμός της δεύτερης προσφεύγουσας είναι νόμιμος, μέχρι να καταστεί οριστικός, σύμφωνα με όσα εκτίθενται αναλυτικά ανωτέρω, η προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον να προβάλει αιτιάσεις κατά της προσφοράς της ανταγωνίστριας εταιρείας. Στο ίδιο πλαίσιο, αν και με την παρούσα κρίθηκε ότι και ο οικονομικός φορέας «.....» (πρώτη προσφεύγουσα) νομίμως αποκλείστηκε από τη διαγωνιστική διαδικασία, μέχρι να καταστεί οριστικός ο αποκλεισμός του, οι νέοι λόγοι απόρριψης της προσφοράς του δεν προβάλλονται αλυσιτελώς και για τον λόγο αυτό θα εξεταστούν στην ουσία.

26. Επειδή, αναφορικά με τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο της δεύτερης προσφυγής, επισημαίνονται τα εξής: α) Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι ο αναθέτων φορέας παρέλειψε να ενημερώσει την προσφεύγουσα, αν και εκείνη υπέβαλε αίτημα, σχετικά με την υποβολή ή μη εκ μέρους των λοιπών συμμετεχόντων των εντύπων δικαιολογητικών του Ν. 4250/2014, θα πρέπει να σημειωθεί ότι, από τις διατάξεις της Διακήρυξης δεν προκύπτει τέτοια

υποχρέωση του αναθέτοντος φορέα. Αντίθετα, μετά την έκδοση της εκτελεστής πράξης (εν προκειμένω της προσβαλλόμενης), ο αναθέτων φορέας υποχρεούται να κοινοποιήσει στους συμμετέχοντες τόσο την πράξη αυτή, όσο και τα Πρακτικά τα οποία ελήφθησαν υπόψη για την έκδοσή της. Εφόσον δε υποβληθεί αίτημα για οπτική θεώρηση των εντύπων φακέλων, ο αναθέτων φορέας χορηγεί την πρόσβαση. Εν προκειμένω, ο αναθέτων φορέας κοινοποίησε, ως όφειλε, την προσβαλλόμενη πράξη και τα πρακτικά, μέσα στα οποία αναφερόταν ότι όλοι οι συμμετέχοντες υπέβαλαν τα έντυπα δικαιολογητικά, ενώ ουδέποτε υποβλήθηκε αίτημα για οπτική θεώρησή τους. Σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται την παράλειψη υποβολής συγκεκριμένου εγγράφου εκ μέρους της δεύτερης παρεμβαίνουσας. β) Όσον αφορά την αναζήτηση διευκρινίσεων για την τεχνική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, δεν προκύπτει υπέρβαση των ορίων του άρθρου 15 της Διακήρυξης, καθώς σε όλες τις περιπτώσεις επρόκειτο πράγματι για διευκρινίσεις ασαφειών που προέκυψαν από τα έγγραφα της προσφοράς και σε καμία περίπτωση δεν ζητήθηκε συμπλήρωση ή τροποποίηση αυτής. Ειδικότερα: (i) Ως προς τη διευκρίνιση που αφορά στο υποβληθέν σχέδιο της ασφαλειοθήκης, ζητήθηκε γιατί διαπιστώθηκε ασάφεια στην προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, μεταξύ της Δήλωσης συμφωνίας με τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.2009 (και του σχεδίου Νο 2 αυτής) και του υποβληθέντος σχεδίου της ασφαλειοθήκης RLC9FH-400. (ii) Ως προς τις διευκρινίσεις που αφορούν στα πρότυπα διενέργειας των δοκιμών ορίου τάσης ραδιοφωνικών παρεμβολών (Radio Interference test) και Διακοπής Ισχύος (Interrupting tests) αντίστοιχα, του πιστοποιητικού δοκιμών No του εργαστηρίου, ζητήθηκε να αναφερθεί ποια εκ των αναφερόμενων στη σελ. 5 του πιστοποιητικού πρότυπα αφορούσαν στις συγκεκριμένες δοκιμές, διότι στο υποβληθέν πιστοποιητικό Δοκιμών, υπήρχε ασάφεια σχετικά με το πρότυπο βάση του οποίου είχαν πραγματοποιηθεί οι συγκεκριμένες δοκιμές. (iii) Ως προς τη διευκρίνιση που ζητήθηκε σχετικά με τα ηλεκτρικά και μηχανικά χαρακτηριστικά των μονωτήρων, η Επιτροπή Αξιολόγησης διαπίστωσε ότι τα

υπόψη ζητούμενα χαρακτηριστικά των μονωτήρων περιέχονταν μεν στην τεχνική προσφορά της, αλλά σε διάφορα σημεία (πιστοποιητικά δοκιμών, σχέδιο μονωτήρα) και μόνο για τη διευκόλυνση της Επιτροπής κατά την αξιολόγηση της προσφοράς, ζητήθηκε η συγκέντρωση των στοιχείων σε έναν πίνακα. γ) Όσον αφορά την επικαλούμενη από τη δεύτερη προσφεύγουσα πλημμελή υποβολή των παρασχεθεισών διευκρινίσεων, θα πρέπει να σημειωθεί ότι υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα, μέσω των «Αποσαφηνίσεων» της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» της ηλεκτρονικής πλατφόρμας και κοινοποιήθηκαν στους συμμετέχοντες που είχαν υποβάλει παραδεκτή προσφορά, όπως προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 16 της Διακήρυξης και του άρθρου 310 του Ν. 4412/2016. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι λόγοι 3-4 της δεύτερης προσφυγής θα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι και να γίνουν αντίστοιχα δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της ασκηθείσας παρέμβασης, απορριπτομένων των ισχυρισμών που επικαλούνται έλλειψη εννόμου συμφέροντος.

27. Επειδή, όσον αφορά τον 5^ο λόγο της δεύτερης προσφυγής, με τον οποίο προβάλλονται νέοι λόγοι απόρριψης της τεχνικής προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, επισημαίνονται τα εξής: (i) Σχετικά με τις διαστασιολογικές αποκλίσεις της ασφαλειοθήκης, όπως αναφέρεται και στη σκέψη 26 ανωτέρω, είχε προκύψει ασάφεια λόγω αποκλίσεων μεταξύ του κατασκευαστικού σχεδίου και της τεχνικής προσφοράς. Με την από 05.02.2019 διευκρινιστική επιστολή της, η δεύτερη παρεμβαίνουσα διευκρίνισε παραδεκτά ότι *«εκ παραδρομής υπάρχει μια ελάχιστη απόκλιση στις διαστάσεις αυτού σε σχέση με την Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.09»* και επιβεβαίωσε ότι οι παραπάνω ασφαλειοθήκες θα είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις της Τεχνικής Περιγραφής ΔΔ-313/23.09.09. (ii) Σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι δοκιμές τύπου Διακοπής ισχύος και Ραδιοφωνικών Παρεμβολών, έπρεπε να γίνουν σύμφωνα με τα πρότυπα ANSI C37.41/1988 και C37.42/1988, θα πρέπει να τονισθεί ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 13.2.B.8 της Διακήρυξης τα Πιστοποιητικά δοκιμών πρέπει να είναι σύμφωνα με τα Πρότυπα που αναφέρονται στην Τεχνική Περιγραφή ΔΔ- 313/23.09.2009 ή με ισοδύναμα

ευρωπαϊκό ή διεθνή Πρότυπα (EN, IEC). Η Επιτροπή Αξιολόγησης εξέτασε τις προϋποθέσεις για την ισοδυναμία των ευρωπαϊκών προτύπων, που χρησιμοποίησε η παρεμβαίνουσα, και έκρινε, μετά και την αναζήτηση διευκρινίσεων, ότι τα πρότυπα για τις δοκιμές τύπου διακοπής ισχύος ήταν ισοδύναμα, ενώ των ραδιοφωνικών παρεμβολών δεν ήταν ισοδύναμα, με αποτέλεσμα να απορριφθεί τελικώς η τεχνική προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας. (iii) Σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα τηκτά που χρησιμοποιήθηκαν στη δοκιμή Διακοπής Ισχύος του πιστοποιητικού δοκιμών No του εργαστηρίου δεν ήταν τα προδιαγραφόμενα, από το υποβληθέν με την προσφορά πιστοποιητικό προκύπτει ότι για τη δοκιμή χρησιμοποιήθηκαν τηκτά εντάσεως 100 A και 6 A (σελ. 4 του Πιστοποιητικού) δηλαδή τα προδιαγραφόμενα, και συνεπώς πληρούται η σχετική απαίτηση της Διακήρυξης. (iv) Σχετικά με τον ισχυρισμό προσφεύγουσας αναφορικά με τη δοκιμή μηχανικής αντοχής και ότι από το προσκομισθέν Πιστοποιητικό Δοκιμών δεν προκύπτει ότι χρησιμοποιήθηκε η φορητή συσκευή Loadbuster, θα πρέπει να αναφερθεί ότι σύμφωνα με το υποβληθέν Πιστοποιητικό Δοκιμών No, η δοκιμή έχει διεξαχθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Προτύπου EN 62271-102, δηλαδή ακριβώς σύμφωνα με το πρότυπο που αναφέρεται στην Τεχνική Περιγραφή. Περαιτέρω, ο αναθέτων φορέας επεσήμανε ότι η απαίτηση χρήσης φορητής συσκευής Loadbuster είναι ειδική απαίτηση, που αφορά στον ανάδοχο, ενώ δεν είναι υποχρεωτική από το Πρότυπο EN 62271-102 (παρ. 6.102.3) στο οποίο παραπέμπει η Τεχνική Περιγραφή ΔΔ-313/23.09.2009 ή άλλα ισχύοντα ευρωπαϊκά ή διεθνή Πρότυπα. (v) Σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας αναφορικά με τον τύπο του μονωτήρα που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του πιστοποιητικού δοκιμών No του ασφαλειοαποζεύκτη, όπως αυτός (ο μονωτήρας) δηλώνεται στο πιστοποιητικό δοκιμών τύπου 18XJ0601-S (μονωτήρας πορσελάνης τύπος: 6055B), από το υποβληθέν πιστοποιητικό δοκιμών No (σελ.4) προκύπτει ότι ο μονωτήρας πορσελάνης που χρησιμοποιήθηκε για τις δοκιμές του ασφαλειοαποζεύκτη είναι

ο προσφερόμενος και έχει διαστάσεις: 106*376 mm ακριβώς ίδιες με τις διαστάσεις που δηλώνονται στο υποβληθέν σχέδιο του προσφερόμενου μονωτήρα. Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο ισχυρισμός που προβάλλει η δεύτερη προσφεύγουσα με το Υπόμνημά της σχετικά με την αντίκρουση της ισοδυναμίας των δοκιμών τύπου διακοπής ισχύος είναι αόριστος, καθώς δεν αναφέρει ποια είναι η τεχνική παράμετρος που κατά την άποψή της δεν πληρούται από το εν λόγω πρότυπο. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι οι πρόσθετοι λόγοι απόρριψης που επικαλείται η προσφεύγουσα θα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι και να γίνουν αντίστοιχα δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της ασκηθείσας παρέμβασης, απορριπτομένων των ισχυρισμών που επικαλούνται έλλειψη εννόμου συμφέροντος.

28. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η πρώτη προδικαστική προσφυγή (υπό ΓΑΚ 1105) του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» πρέπει να απορριφθεί και να γίνει εν μέρει δεκτή η παρέμβαση του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....».

29. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η δεύτερη προδικαστική προσφυγή (υπό ΓΑΚ 1107) του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» πρέπει να απορριφθεί και να γίνει εν μέρει δεκτή η παρέμβαση του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....».

30. Επειδή, ύστερα από τις προηγούμενες σκέψεις, πρέπει να καταπέσουν τα παράβολα που κατέθεσαν οι προσφεύγουσες, ποσού €8.305,00 η πρώτη προσφεύγουσα (με κωδικό) και €9.884,40 η δεύτερη προσφεύγουσα (με κωδικό), ενώ σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στη σκέψη 3 τη παρούσας, θα πρέπει να επιστραφεί στη δεύτερη προσφεύγουσα το υπερβάλλον ποσό των €4.942,60 ως αχρεωστήτως καταβληθέν.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την υπό ΓΑΚ 1105/06.09.2019 προδικαστική προσφυγή της προσφεύγουσας «.....».

Απορρίπτει την υπό ΓΑΚ 1107/06.09.2019 προδικαστική προσφυγή της προσφεύγουσας «.....».

Δέχεται εν μέρει την παρέμβαση της εταιρείας «.....» επί της πρώτης προσφυγής.

Δέχεται εν μέρει την παρέμβαση της εταιρείας «.....» επί της δεύτερης προσφυγής.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου που κατέβαλε η πρώτη προσφεύγουσα, ποσού €8.305,00.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου που κατέβαλε η δεύτερη προσφεύγουσας, ποσού €9.884,40.

Ορίζει την επιστροφή στη δεύτερη προσφεύγουσα του υπερβάλλοντος ποσού του παραβόλου, ύψους €4.942,60, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 10.10.2019 και εκδόθηκε στις 30.10.2019 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Σιδέρη Μαρία-Ελένη

Τσουλούφα Αργυρώ